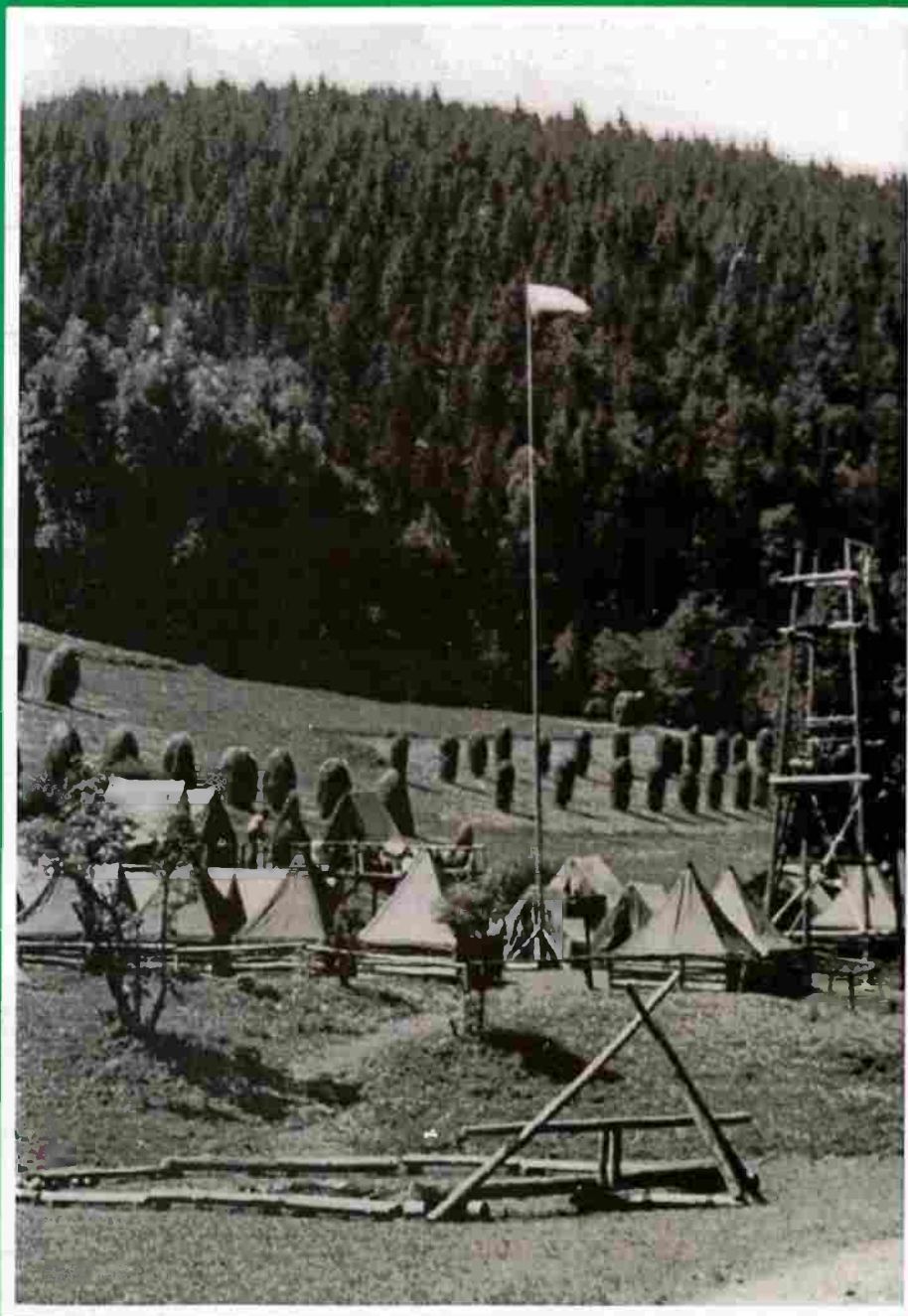

SKAUTING 10

Z OBSAHU:

HOLANDSKÁ
JAMBOREE
A ČESKÉ KORUNY
str. 3

O CESTĚ TAM
A NAŠTĚTÍ
I ZPÁTKY
str. 7

TÁBOROVÝ
INSPIROMAT
str. 12

OHLÉDNUTÍ
ZA REGISTRACÍ II
str. 16

ČERVEN 1993
ROČNÍK 31

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Redakce Magazínu SKAUT – Junák vyhlašuje fotosoutěž!	
Holandská Jamboree a české koruny	
HISTORIE	4-5
Skauské kalendárium ČERVENEC – SRPEN	
Skauské kalendárium se uzavírá – zatím	
První skautské tábory na Kokořině?	
Dr. Rudolf Plajner	
Jaroslav Foglar a skauting	
„...jak dovedu nejlépe...“ (3)	6
O cestě tam a naštěstí i zpátky	7
Oheň, oheň!	8
R&R	9
Všechno špatně, zpátky na stromy	
Upozornění pro všechny vůdkyně a vůdce R&R	
Zpráva o setkání R&R na Rábi	
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Máte už poklad?	
Malý test pro vůdce – III.	
Angličtina pro skauty	
Až žije tábor	
Svojsíkův závod	
Ekologie všedního dne	
Až se zima zeptá, cos dělal v létě...	
Táborový inspiromat III.	12
„Jsem skaut!“	13
Diskuse – Názory – Kritika	13-15
Akelův fond bratrství – Čin skautské vzájemnosti	
Řetěz je tak pevný, jako jeho nejslabší článek...	
Vůbec nic z historie a jen něco málo o politice	
a další...	
Ohlédnutí za registrací II	16
Zneužívání dětí – hrozba současnosti	17
Dokumentace skautské činnosti	18
Tábor ve sluneční zátoce	18
„Junáci vzhůru“	18

Fotografie na obálce: Vladimír Vědova, Vsetín (1. strana)
Oldřich Malina, Praha (4. strana)

Děkuji všem, kteří svými dopisy, články, fotografiemi a kresbami přispěli do 31. ročníku Skautingu. Sama, bez Vás všech, bych to nedokázala. Děkuji také těm, kteří byli shovívaví a trpěliví, i když jsem neodpovídala na dopisy ani nevyřizovala další autorskou agendu. Věřte, že mi na to při přípravě obsahu časopisu nezbyl čas. Pokusím se to napravit.

Káča

SKAUTING

měsíčník pro skautskou výchovu

vydává Junácká edice pro Český a Slovenský Skauting
šéfredaktor a grafická úprava – Michala Ročmanová
redakční rada:

Jozef Boško	Eduard Pachman
Zdeněk Hájek	Jaroslava Pešková
Milan Husák	Tomáš Řehák
Nora Janotová	Vlasta Šebestová
Vladimír Kopřiva	Ondřej Vanke
Iva Macková	Jiří Zachariáš
Michal Neděla	Jiří Zajíc

Adresa redakce:

Skauting, Senovážné náměstí 24, 116 47 Praha 1

Cena výtisku 6,- Kčs

Předplatné na celý rok včetně poštovního 65,- Kčs

Bankovní spojení: ČS Praha 1, č. ú. 5013050-018/0800

Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou

pošt – Střední Čechy v Praze, č.j. P/FiŠ-1865/1992

Zaslané rukopisy, kresby a fotografie se archivují a vracejí se na vyžádání odesílatele.

Uzávěrka 10. čísla byla 10. 5. 93

Termín pro odevzdání příspěvků do 1. čísla: 15. 7. 93

UZÁVĚRKA 1. ČÍSLA: 13. 8. 1993

BUDE...

Skautského výtvarníka Vladimíra Pechara – Pluta možná znáte, aniž o tom víte – je totiž autorem současného znaku Junáka – lilie v trojlístku i odznaků sněmovních. Staší čtenáři si možná vybaví i jeho kreslený humor z časopisu Junák 68-70.

Jeho výstava nazvaná **Česká historie v portrétu** – Ducum Regum-que Bohemiae Eligies – proběhla od 15.4. do konce května v Praze, v Emauzích.

Portréty osobností v podání Vladimíra Pechara jsou v současném výtvarném kontextu ojedinělým dílem. Autor se totiž vrací k dávno nepěstované tradici galerie předků, hodnostářů, vládců, která jako by zanikla se starou Evropou. Nemohl sice před léty, kdy s tímto velkým projektem začínal, tušit, že ho bude dokončovat v době, kdy budeme znovu zakládat ten slát, který vznikl smlouvou mezi Přemyslem Oráčem a jeho potomky na jedné

straně a „muži českými“ na straně druhé, věděl však již tehdy, že svou českou identitu musíme zakládat v neposlední řadě na této tisícileté tradici. Věděl, že je těsně a nerozlučně spjata se slátem. Výstava se přestěhuje do Mladé Boleslavi: vernisáž má ve čtvrtek 3. června a potrvá do 27. června. V galerii Bratrského sboru – v renesančním chrámu s krásnou žebrovou klenbou. Určitě stojí za to.

Oddily, které chtějí využít možnosti návštěvy Otce biskupa Lobkowicze na táboře, urychleně se ozvěte, kdy a kde máte tábor (včetně plánu) na adresu
V. Šebek Finská 5, Praha 10

Ve dnech 18.19.září 1993 na pražském výstavišti pořádá NADACE MÍST V SRDCI setkání dětí a mládeže, na které srdečně zve všechny členy Junáka. Pražské oddíly, nechte si volné okénko!

Redakce Magazínu SKAUT – Junák vyhlašuje velkou skautskou fotosoutěž!

Prázdniny se blíží a s nimi i vhodná příležitost k obohacení skautského fotoarchivu. Chodte s otevřenými očima a foťákem na krku...

Soutěž proběhne ve třech kategoriích pro děti a jedné pro dospělé (tuto kategorii vyhlašuje redakce Skautingu), rozdělených jednak podle věku:

1. včítata a světlušky
2. skauti a skautky
3. roveři a rangers
4. činovníci a oldskauti

jednak podle typu fotografie:

- A. černobílá
- B. barevná

Fotografie pohlednicového formátu spolu s nalepeným kupónem, který vysíláte na straně 3 Magazínu S–J č. 4-5, označené na rubu názvem snímku, jménem autora, adresou a rodným číslem zasílejte na naši adresu (redakce S–J, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1) do konce září 1993. Počet soutěžních fotografií není omezen. Obrázky zaslané do soutěže se nevracejí. Nejzdařílejší výtvoři ze všech kategorií budou vystaveny na podzimním kongresu, vítězné fotografie zveřejníme v časopisech. A jaké budou ceny? Vítěz v kategorii 1 – 3 bude v příštím roce dostávat magazín SKAUT – Junák zdarma, v kategorii 4 časopis Skauting, druhá a třetí místa v každé kategorii získají předplatné půlroční.

Takže – do toho!

Redakce Magazínu SKAUT – Junák a Skautingu

Holandská Jamboree a české koruny

Pokud jste se při seznámení s cenou Evropského nebo 18. světového jamboree necítili zrovna dobře, je zde pro vás čerstvá zpráva. Na Evropské jamboree se mohou hlásit jednotlivci, družiny i oddíly dětí v odpovídajícím věku. Pokud se přihlásí před 1. červencem t.r. zaplatí pouze 495,- guldenů. Větší slevy je možno dosáhnout i při platbě účasti na světovém jamboree. Toho se mohou zúčastnit pouze skupiny vyslané ústředím Junáka a pokud se přihlásí a zaplatí do října 1994, bude pro každého činit poplatek pouze 275,- guldenů. S touto příznivou zprávou nás seznámil populární Gerard Waardijk – host V. sněmu – při své návštěvě České republiky v dubnu t.r.

Ondra Vanke

V Hradci Králové letos ve dnech 27. až 29. srpna bude uspořádáno vzpomínkové setkání účastníků prvního poválečného mezinárodního „Jamboree Mondial de la Paix, France 1947“ (Světového Jamboree míru ve Francii 1947), na kterém tehdy triumfovala skautská kapela z Hradce Králové. Kdo by se chtěl účastnit tohoto setkání, popřípadě i zajistit nocleh, ať je dnes kdekoli na světě, ale byl v roce 1947 na tomto Jamboree, nechť se kontaktuje na tuto adresu: Ing. Jan Svábenský, Hakenova 7, Brno, 638 00 Česká republika. M. Fanderlík P.S.

Prosíme všechny účastníky JAMBOREE 1947 ve Francii, aby sdělili svoji adresu, i když se nebudou moci setkat v Hradci zúčastnit!

O víkendu 14. 15. května proběhl na Sečském jezeře SRAZ KAPITÁNŮ A KAPITÁNEK VS.

Na programu bylo několik chystaných vodáckých akcí například tři turnusy roverského sjíždění řek v Norsku, 6. LŠ vodních skautů, mezinárodní sraz vodních skautů NAVIGAMUS 94, který se připravuje na příští jaro na Orlické přehradě. Kromě orientačního závodu kolem Sečského jezera si účastníci srazu mohli vyzkoušet jízdu na „devítikojících“, kteroužto specialitu přivezli zástupci dětské organizace Kondor, a o jejíž výrobě VS uvažují.

Taktéž na Seči a ve stejném termínu (14. 16.5.) se konalo pracovní setkání DILŠ 91 Zubří – Divčí instruktorské lesní školy. Řešila se především problematika činovníků z kroužků a konkrétní otázky v jednotlivých oborech.

15. středisko Junáka „Vatra“ ze Štítného n/ Vláří na Moravě a 1. zbor Slovenského Skautingu v Novej Dubnici uzavřeli na základě dlouholetého přátelství dohodu o další spolupráci.

V sobotu 24. 4. probíhaly za krásného slunečného počasí na louce v blízkosti rotundy sv. Jiří v Nitraně Blatnické „Skautské sportovní hry“ za účasti skautů Topoľčan, Bošan, Chynoran a Piešťan. V neděli se sešli i se skauty z dalších okresů na slavnostní skautské mši sv., která se konala za účasti tisíců návštěvníků z dalekého okolí na počest našeho patrona a za všech, kteří obětovali život za skautské ideály. Bohoslužbu doprovázel dětský pěvecký sbor z Tmavý.

Pepča

35. JOTA Podruhé oficiálně se českoslovenští skauti zúčastnili vloni Jamboree on the air. Nyní jsme obdrželi zprávu WOSM, že v této aktivitě jsme se umístili na 3. MÍSTĚ NA SVĚTĚ (první bylo Mexiko, druhé Turecko). Aktivitu skautských radio-stanic pokračují po celý rok. Informace o 36. JOTA přinese Skauting č. 1/93 anebo poskytne Miloš Naděba, adresa Konžská 645, 160 00 Praha 6 nebo JUNÁK–OKSCT, P.O. Box 828, 111 21 Praha 1

Na setkání R&R ORTEL '93 se sjelo téměř 400 účastníků. Náročná trasa skrývala 16 netradičních disciplín. Roveři a rangers prokázali, že nejsou z cukru. Od pátku až do neděle totiž přelo. Reportáž přinese zářijové číslo Skautingu.

5. skautský ekologický seminář (viz Skauting č. 7) konaný 30. 4. – 2. 5. 1993 ve Skryjích na Krivoklátsku byl bezvadný. Zasluhu na tom mají všichni, kteří se zúčastnili, krásná okolní příroda a nádherné počasí.

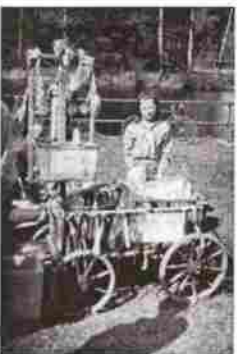
Bratr Vít Růžicka a sestra Darina Vystřelilová zorganizovali seminář na jedničku. Přednášky a exkurze proběhly za účasti věhlasných odborníků.

O mnohém jsme se poučili, v diskusích si vyměnili názory a zkušenosti a při exkursích jsme poznávali krásnou přírodu CHKO Krivoklátska. Velkou radost nám udělala návštěva bratrů V. Říčkačka a M. Zapletala.

Příroda je to nejcnější, co máme. Je moc dobře, že roste zájem poznávat ji, a porozumět jejím zákonitostem. Velice tomu pomohl tento seminář. Bude dobré zajistit si včas účast na 6. skautském ekologickém semináři. Byl bych moc rád, kdyby nás přišlo bylo víc. S modrou obilhou

František Hába, LLM

Centrum pro děti a mládež Českého svazu ochránců přírody děkuje a gratuluje všem, kteří se rozhodli pro soutěž SKROMNOST – ŠANCE PRO ŽIVOT namísto reklamní kampaně firmy Procter & Gamble a jejich soutěže o počítač. Ačkoliv ekologické sdružení nemohla nabídnout lákavé ceny, přihlásilo se 62 kolektivů se 7 111 dětmi. Do akce se zapojily celé školy, třídní kolektivy, oddíly mladých ochránců přírody, skautské oddíly... Malá pozornost pro všechny zúčastněné kolektivy poplazuje zanedlouho na jejich adresy.

Ještě jednou českobudějovická SKAUTSKÁ POUŤ – 24. dubna

Po oficiálním úvodu se rozběhl ten pravý jarmarkový rumraj. Každý oddíl nabízel „jen to nejlepší“ – vlastní pečivo, perníky, přívěsky, pohledy, sádrové Indiány a spoustu jiných výrobků. Návštěvníci si mohli zasoutěžit v těch nejneuvěřitelnějších hrách a pro nejmenší byl připraven krabicový ráj, kde si mohli postavit lžeba celé papírové město. Po Malší pluly loďky a velkou zatěžkávací zkoušku zažily budějovické památky, neboť pro odvážné historiky se konal závod „Poznej staré Budějovice“. Kdo chtěl, zatancil si za hudby country kapely.

Počasi s námi drželo, ostatně skauti a příroda jsou odjakživa kamarádi. Už se těšíme na setkání příští rok, možná i s vámi.

Pavel Trantina

V Třebíči „na dobré stopě“ již 70 let

Skauting byl založen v městě okruhem spolupracovníků bratří Ant. Hobzy – Srdíčka v r. 1923. Akce spojené s tímto jubileem začaly již 16. února výstavou junáckých výtvarníků, o týden později v Kamenném sále trebičského zámku bylo shromáždění ke Dni sesterství se skautskou mší sv. Na sv. Jiří o sobě dali trebičští skauti pořádně vědět. V Národním domě připravili výstavu ke svým sedmdesátinám a na její otevření pozvali náčelníka ChK a hlavního kapitána VJ Jacka Hájka a přednostu okresního úřadu ing. Müllera.

Oldskauti se sešli k vzpomínkovému večeru a druhý den společně s malými skautky shlédli film Na dobré stopě. Film opatřil, přivezl a o jeho vzniku hovořil br. Amateu Hold, kdysi člen Braťkovo vodní pětky a přímý účastník natáčení.

Po skončení promítání vyrazila včelna na cyklokrosový závod a vodáci vypluli na řeku Jihlavku, kde proběhl Čajový závod pramíc za účasti 25 posádek. V neděli 25. 4. byla v bazilice sv. Prokopa sloužena skautská mše. Akce spojené s junáckým výročím se uzavírají okresními koly Svojsikova závodu a závodu světlušek a včelci o vlnu a totem 15. května. Harry a – jež -

U příležitosti těchto oslav vydala trebičská střediska čtyřbarevnou sadu jubilejních odznaků (a 10 Kč/kus) a almanach za 15,- Kč, pohlednice a pamětní listy, které je možno získat na kontaktní adrese:

Karel Vrána, Pražská 25, 674 01 Třebíč.

Ze zpráv duchovní rady v Brně vybíráme:

Skautské mše svaté v Brně u sv. Tomáše se o prázdninách nekonají. Poslední bude 26. června v 16.00.

K 600. výročí sv. Jana Nepomuckého se uskuteční v sobotu 5. června Skautská pouť.

Příkněžském semináři v Olomouci pracuje klub OS – oddíl skautů – bohoslovců, který má v současné době 22 členů a navázal na tradici bývalé bohoslovecké „třadvacitky“.

**DALŠÍ ZPRÁVY
NA STRANĚ 19.**

ČERVENEC – SRPEN

- 1.7.1922** - založen Svaz slovanských skautů a skautek v Obecním domě v Praze. Prezidentem Svazu se stal A.B. Svojsík, prvním sídlem Varšava
- 3.7.1907** - se narodil Mr. Ph. Miloslav Strážník, v letech 1945-48 krajský náčelník Slovenského Junáka a v letech 1968-70 místonáčelník Československého Junáka, nositel ŘSV
- 5.7.-29.8.1970** - tábor skautských budovatelů vesničky SOS v Doulbě u Karlových Varů
- 6.7.1907** - se narodil br. Jaroslav Foglar, od roku 1927 vůdce pražské Dvojky, spisovatel, člen SO a nositel řady skautských vyznamenání
- 6.7.1923** - v Jemčinské oboře u Jindřichova Hradce byla zahájena první čs. Lesní škola. Pod vedením F. A. Elstnera zde 22 účastníků strávilo 8 dní.
- 10.7.-25.7.1935** - jubilejní slet polských harcerů (25 let) ve Spale, kterého se zúčastnilo 26 000 skautů a skautek, z toho na 900 z ČSR. Tento slet je též nazýván II. slovanské jamboree
- 11.7.1940** - „Černý den Junáka“. Gestapo přepadlo a rozehnalo některé junácké tábory
- 12.7.1817** - se narodil Henry David Thoreau, filozof, zálesák, spisovatel a naturalista
- 13.7.1912** - začíná cesta třinácti českých skautů pěšky s těžkou károu na tábor ve Vorlovských leších pod hradem Lipnici. Tábor vedl A. B. Svojsík
- 13.7.1913** - bylo pod Plešivcem v Brdech u Lochovic postaveno první typy v Čechách. Stalo se tak na táboře kmene Děti Živěny z Beroouna, který vedl prof. Miloš Seifert
- 15.7.-9.8.1907** - Baden-Powellův první pokusný tábor na ostrůvku Brownsea u přístavu Poole na jihu Anglie
- 16.7.1934** - zahájen XII. světový tábor Skautské Esperantiské Ligy u Banské Bystrice spojený s valným shromážděním skautů esperantistů
- 18.7.1969** - poslal Neil Armstrong – Orlí skaut z paluby Apollo 11 pozdrav všem skautům z cesty na Měsíc. O tři dny později stanul jako první člověk na Měsíci

- 21.7.1900** - se narodila ses. Anička Moravcová, instruktorka řady DLŠ, zpravodajka, místonáčelní Junáka, členka SO
- 22.7.-30.7.1922** - na mezinárodní skautské konferenci v Paříži byl A.B.S. zvolen do devítiletého Mezinárodního skaut. výboru
- 22.7.1991** - zemřel br. PhDr. Karel Průcha, člen náčelnictva, vedoucí výchovného odboru, vůdce LŠ, redaktor Skautingu a autor řady příruček. Vězen v letech 1951-64.
- 23.7.-27.7.1990** - na 32. světové skautské konferenci v Paříži byl Český a Slovenský skauting opět přijat za členu svět. skautského společenství
- 25.7.1919** - slavnostní otevření první Lesní školy na světě v Gilwell Parku v Anglii
- 29.7.-8.8.1931** - 1. světový sjezd roverů – Rover-moot ve švýcarském Kanderstegu
- 4.8.-14.8.1926** - 1. dívčí Lesní škola u Paršovické myslivny u Hranic na Moravě. 21 posluchaček vedla ses. L. Sobotová
- 5.8.1947** - odjezd našich 500 členů delegace na Jamboree míru do francouzského Moissonu
- 6.8.1897** - se narodil akademik, prof. MUDr. Josef Charvát. Na skautskou stezku vstoupil roku 1912 v pražské Dvojce. Dlouholetý starosta SJS RCS, člen SO a nositel Řádu stf. vlka
- 8.8.-16.8.1991** - XVII. světové jamboree v Jižní Koreji, po letech opět s naší oficiální účastí
- 14.8.1860** - se narodil Ernest Thompson Seton, malíř, spisovatel, zálesák – zakladatel woodcraftu
- 16.8.1944** - zahynul při letecké havárii Herbert Revilliod (vnuk TGM, švýcarský skaut, nar. 23.8.1921) jako letecký poručík na ostrově Tiree v Hebridách
- 16.8.1990** - se konal pohřeb sestry Aničky Moravcové, místonáčelní vůdkyně DLŠ pro ved. světůšek, členky SO
- 21.8.1968** - obsazení Československa vojsky Varšavské smlouvy – skutečný počátek třetí likvidace našeho skautingu
- 24.8.-25.8.1935** - slavnostní setkání východomoravských a západoslovenských skautů na Javorníkách
- 30.8.1902** - se narodila sestra Marie Smitalová, instruktorka a vůdkyně DLŠ, místonáčelní, členka SO a nositelka Řádu stříbrného trojlístku

Ze Skautského kalendáře br. Punčocháře vybral a doplnil – Windy

SKAUTSKÉ KALENDÁRIUM SE UZAVÍRÁ – ZATÍM

Na závěr kalendáře dnešního čísla bych se chtěl rozloučit s těmi, kteří si ho pročítali. Historických dat je ohromné množství a plocha jim věnovaná v každém čísle tohoto ročníku byla vymezená. Základem, studnicí dat, byla mravenčí práce, stovky hodin trpělivé práce člena skupiny Arch-scout (dnes člena Historické komise) br. Jana Punčocháře, který z různých materiálů rozdílné úrovně po dvacet let vybíral a zapisoval všechna data. Vzhledem k tomu, že některé prameny nebyly právě kvalitní a ověřování v dobách totality nebylo většinou možné, se do kalendáře vloudily chyby. Moji úlohou bylo vybrat to důležitější, vybraná data ověřit, případně doplnit a upravit. Věřte, že i to bylo náročné, ale sám jsem se při tom hodně učil.

Ve výčtu dat z prázdninových měsíců zcela záměrně chybí

množství mezinárodních i národních srazů, jamboree, závodů, táborů. Jsou to měsíce vyvrácení skautského roku, jejich výčet by se sem nevešel.

Ne pro každého jsou historická data zajímavá, ale chtěli jsme, aby se jim alespoň jeden ročník věnoval uceleně a vy si jej pak mohli kdykoliv prolístovat v naději, že tam najdete většinu toho nejdůležitějšího. Fandové skautské historie zde mají alespoň základ pro další hledání a rozšiřování.

Děkuji těm pozorným, kteří odhalili několik překlepů a nenechali si to pro sebe. Už BiPi říkal „Kdo neudělal chybu – nikdy nic neudělal“. Není však správně v omdlu setrývat.

Co dodat – nezapomínejte pečlivě zaznamenávat tu Vaši historii oddílu, střediska, protože dnešek bude již zítřka historií

Děkuji – Windy

První skautské tábory na Kokoříně?

Ve sborníku, vydaném v červnu 1936 k otevření Masarykova kulturního domu na Mělnice je v článku Mělničtí skauti uvedena následující poznámka: „Svojsík měl svůj první tábor na Kokoříně vlastně už v roce 1912. Z Mělníka se ho zúčastnili dnešní Dr. J. Valina, Ing. M. Valina, Dr. Vl. Šírc a Ing. B. Straka, stali se tak prvními mělnickými skauty“. O prázdninách roku 1912 poprvé A. B. Svojsík tábořil s oddílem pod hradem Lipnici, jak je mnohostranně doloženo. Jasně o Svojsí-

kově táboření pod hradem Kokořínem mohli by udělat pozůstalí uvedených mělnických skautů i současní skauti, neboť je to v zájmu doplnění bílých míst počáteční historie českého skautingu. Pravděpodobně se mohly z údajného Kokořinského tábora uchovat fotografie, korespondence, třeba pohlednice s datem, nebo vzpomínky pamětníků a účastníků, i A. B. Svojsíka. Jejich záznam může být v některé ze skautských kronik nebo zápisů.

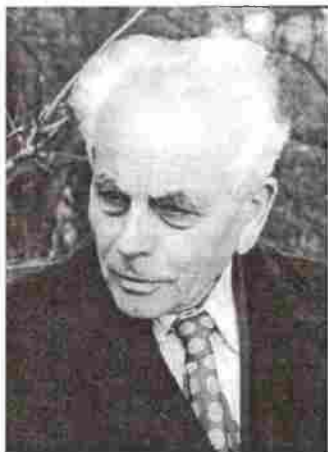
Jistě ne náhodou další Svojsíkův přítel Jaroslav Novák v článku „Z prvních dob junáctví“ (Junák ročník 29, č. 21) vzpomíná: „O prázdninách r. 1913 konaly se tyto tábory,

mimo jiné u Kokořína I. vůdce p. mag. oficiál Nebeský, u Kokořína II. ved. p. profesor V. Eliášek“.

Kokořinsko je spjato s českým skautingem od počátku až do současnosti. Řada skautů se obětavě podílela na vyhlášení a opatřeních státní přírodní rezervace Kokořinský důl v roce 1953 a CHKO Kokořinsko v roce 1976, zajišťujících ochranu a zachování přírodních a památkových hodnot jedinečné romantiky Máchova kraje.

Bye Gan

P.S. Pokusí se někdo zjistit, jak to s prvním táborem na Kokořinsku v r. 1912 bylo?

Dr. RUDOLF PLAJNER

23. června vzpomeneleme šestého skautského úmrtí RNDr. Rudolfa Plajnera, který byl po A. B. Svojsíkovi nejvýznamnějším představitel našeho skautingu. Rudolf Plajner se narodil 5. 4. 1901 v Prostějově. Jediný chlapec mezi šesti sestrami. Ve čtyřech letech ztratili matku. Vyrůstal v opravdu chudých poměrech. Na skautskou stezku vkročil roku 1916 ve skautské družině Jiřího Wolkera. Ještě toho roku složil nováčkovskou zkoušku a slib, následujícího roku zkoušku druhotřídní a při vzniku naší republiky byl již skautem prvotřídním. Se svojí družinou se pěšky vydal do Prahy vítat prezidenta T. G. Masaryka a okamžitě se zapojil do pořadatelské služby. V roce 1919 složil vůdcovskou zkoušku a zároveň i středškolské vzdělání – maturitu s vyznamenáním. 17. ledna 1920 s ohromným vypětím sil a skutečným nasazením vlastního života zachránil z rozvodněné Svatky tři tonoucí děti (viz Skauting č. 5/93).

Od roku 1923 se účastnil porad Hlavního stanu. Ústřední lesní školu absolvoval v létě 1926. V roce 1929 se zúčastnil 3. světového jamboree v Anglii a získal další skautská vyznamenání – stříbrou svasťku náčelnictva. Každý rok nabitý prací pro skautské hnutí, další funkce a vyznamenání.

Po úmrtí A. B. Svojsíka, těsně před okupací českých zemí nacisty, byl jmenován náčelníkem nově ustaveného Junáka. 19. června 1940 byl vyznamenán nejvyšším skautským vyznamenáním – Řádem stříbrného vlka, čtyři měsíce před první likvidací Junáka.

5. 5. 1945 byl osvobozen Holešov, kde Dr. Plajner žil a byl okamžitě zvolen předsedou ONV, ale brzy se opět plně věnoval skautingu.

Na II. junáckém sněmu 1946 byl opět zvolen náčelníkem. Přišel však únor 1948 a tím i likvidace ústředí Junáka. Dr. Plajner a ostatní byli zbaveni svých pravomocí a vedení skautské organizace převzal AVJ (akční výbor Junáka). Během dvou let přestal Junák existovat.

V červnu 1949 byl zatčen. Bezohledná domácnost prohlídka byla hrubější než prohlídka gestapa. Z věznic v Uh. Hradišti se bez soudního řízení vrátil až v říjnu. Trampoty se zaměstnáním, veřejné ostouzení v novinách. Přesto si nikdy a na nikoho nestěžoval. V roce 1961 odešel do důchodu.

29. března 1968 však hovořil v „Domo-vině“ k tisící skautů a skautek a ujal se znovu své funkce, která byla potvrzena i III. junáckým sněmem v listopadu téhož roku. V dubnu 1969 dostal od prezidenta Ludvíka Svobody Řád práce za dlouholetou činnost pro mládež. Přesto byl donucen opět pít do dna kalich hořkosti. Prázdninami 1970 opět náš oficiální skauting skončil.

Po této, již třetí, likvidaci Junáka začal Dr. Plajner psát své paměti. Podařilo se mu sepsat 15 svazků pohledů do historie našeho skautingu. Velmi fundované, s mno-

ha přílohami za pomoci nejbližších spolupracovníků zmapoval „zavátou junáckou stezku“. Věděl, že to není práce zbytečná. Dnes jeho výborná práce čeká v Památníku národního písemnictví na své vzkříšení.

Poslední prací jsou „Prázdninové tábory skauta Jiřího Wolkera“ – 80 stran příloh, psané ve věku 85ti let. Málokdo si uvědomuje, že touto studií opět bojoval o svůj život, silou vůle zaměstnaná slabnoucí tělo. V červnu 1987 odešel mezi nesmrtelné našeho národa.

Skromný, pracovní a zásadový člověk – pravý skaut na celý život, vybízí svým příkladem.

Nepotrpěl si na okázalost a tak se o jeho úmrtí a pohřbu dozvědělo mimo příbuzných jen několik lidí. A proto v malé obřadní síni strašnického krematoria se za náš skautský národ loučilo se svým náčelníkem „Tátou Plajnerem“ sotva dvacet skautů.

– Windy –

*Vážení, milí přátelé,
sestry a bratři.*

Pochodeň mého života dohořívá. Proto se chci s vámi rozloučit, pokud je čas a poděkovat vám za vše, čím jste zasloužili dny mého putování, za přátelství, doprovod na junácké stezce, spolupráci, za ruku podanou v tísni, za radu i účinnou pomoc.

Své nejbližší jsem požádal, aby upustili od pohřebních zvyklostí, popel rozptýlili v mém rodném kraji a doplnili jen za těmito řádky příslušné datum.

*Buďte zdraví a radujte se z daru života!
Jilové u Prahy, Tyršova 318. dne 23. června 1987.*

Rudolf Plajner

*Převzato ze střediskového
časopisu Athabaska
Foto František Bobek, 1979*

Jaroslav Foglar a skauting

Na otázku poměru Jaroslav Foglar a skauting lze odpovědět jednou větou: kdyby nebylo skautingu, nebylo by Jaroslava Foglara - vychovatele i „klukovského“ spisovatele, který se zvláštním kouzlem dotkl duší několika generací chlapců i děvčat, a selfmade-mana, jemuž se jako málokterému spisovateli podařilo proniknout do podvědomí dnešních dospělých. Anebo by to alespoň byl jiný Foglar, ...určitě, neboť šidlo v pytli neutajší a talent se nakonec vždycky nějak uplatní (nelze mu totiž jinak).

Jestřába to však táhlo do skautského oddílu, jak sám popisuje. A bez skautského oddílu by tedy nevzniklo ani chlapecké sdružení Hoši od Bobří řeky, jež mu jako by z oka vypadlo, a nebyly by ani tisíce čtenářských klubů Mladého hlasatele - a po nich ovšem raketových posádek a podobných přirozených kolektivů, jak říkají odborníci. Všem byly vzorem skautské družiny, jak je ve spisku Družinová soustava (The Patrol System) popsal R. Baden-Powell, jeden ze zakladatelů světového skautingu, a u nás pak A. B. Svojsík. A slavní bobříci, které u nás lovil v uplynulém půl století snad každý druhý, jsou ovšem jenom skautské odborky zjednodušené pro široké použití. Nejváženější skautská zkouška Tří orlí pera, na níž

jsou tak pyšní všichni, komu se podařilo ji složit, se tak například proměnila hned ve tři bobříky: mlčení, samoty, a hladovění - jejich podmínky jsou ovšem mnohem snazší. A skautský příkaz „Udělej každý den někomu něco dobrého“ si oblékl kůži bobříka uslechlosti.

Je to dobře, nebo špatně?

My, skautští fundamentalisté si ovšem myslíme, že je špatně. To, co patřilo jenom nám a co mohla děvčata i chlapci dostat jenom ve skautském oddílu, začal Jestřáb, jaksi přes ulici, plným rukama rozdávat ve svých knížkách a v týdeníku Mladý hlasatel všem, a všem tak umožnil vyzobávat si ze skautského hnutí hrozinky, jaksi bez zásluhy. - Tou zásluhou je podle nás nutnost přjmout jakousi „řeholi“, podřítit se zákonu, vzdát se části své svobody - pro velký cíl. To ovšem není pro každého.

A my, skautští fundamentalisté si ovšem myslíme, že je to dobře, neboť tak umožnil, aby se myšlenky našeho hnutí alespoň dotkly myslí mnohem většího počtu děvčat a chlapců. Umožnil, aby se z pověstné studny, kterou vyhloubil E. T. Seton, R. Baden-Powell a u nás A. B. Svojsík, dostalo alespoň doušku i těm, kdo by se jinak o ní vůbec nedozvěděli. A to zejména v dlouhé době, kdy oba teroristické režimy za členství v našem světovém bratrství vyhazovaly ze škol

a zaměstnání a zavíraly do koncentračních táborů - neboť skautky a skauti jsou dětmi demokracie a svobody.

A tak u nás v posledních čtyřiceti letech pojem Jaroslav Foglar a skauting jaksi splynuly. A on si to také pěkně odnášel. Možná, že nebyť Jestřába, nebylo by dnes u nás skautské hnutí, určitě však by se mu přinejmenším hůř začínalo znova. Nehledě k tomu, že on navíc činnost oddílů i smeček obohatal o spoustu nových prvků, originálních nápadů a návodů. A tak jako ve skautingu vůbec i zde platí: něco za něco.

Jiří Navrátil

Dokončení z minulého čísla

2. Zákon jako velký Strážník

Tady jde vlastně o ustrnutí v půli cesty, na kterém se podílí nejen vnitřní dispozice dětí, ale i chybné pojetí vůdce. Skautský zákon je v takovém pojetí chápán (a vykládán) na způsob „zákona přírodního“. Takový zákon pochopitelně „nezná“ člověka – a proto se v určitých konkrétních situacích stává snadno nelidským. Je přitom ostatně příznačné, že ten nejznámější „zákon“ garantovaný autoritou nejvyšší – tedy Desatero svěřené Mojžíšovi na Sinaji při putování z Egypta – se v originálu nenazývá „Zákon“, ale „Smlouva“. Tedy ujednání mezi dvěma partnery, které váže výchozí vztah a společný zájem.

„...jak dovedu nejlépe...“ (3)

Skautský zákon je také takovou „smlouvou“, ke které na jedné straně přistupuje – svým slibem – skautik, – a na druhé straně ji garantuje oddíl, národní hnutí, světová skautská rodina a nakonec i samotný základ všeho dobrého a krásného – Pravda a Láska, jimž se takový skautik dobrovolně dává do služeb.

Při takovém chápání skautského zákona mnohem lépe vynikne, jak jej může dítě opravdu naplňovat: nejprve bezprostředním životem v oddílu, záhy ve společnosti, kde žije jako člen skautského hnutí (tedy doma, ve škole, na hřišti ap.), posléze jako světoobčan zodpovědný za život na planetě Zemi a při tom všem jako věrný spolupracovník všepřesahující Pravdy a Lásky. Současně to ale znamená, že na všech těchto „úrovních“ může očekávat pomoc a podporu při naplňování skautského zákona. Protože takový život není nějakou mravní kulturistikou, ale rozvíjením života uprostřed společenství. Proto může skaut vždycky pravdivě i s nadějí vyznat: „Vím, že bez vás bych to nikdy nedokázal, ale věřím, že s vámi se to podaří.“

Ze strany vůdce předpokládá takové pochopení kromě nezbytné důslednosti a smyslu pro spravedlnost dvojí: vlastní citlivé svědomí a potom – citlivou velkorysost. Ta umožňuje skutečně „otcovské“ vedení – pevné a přitom chápající. V praxi to pak znamená být co nejvíce se svými dětmi. A to nejen v pozici „vůdce – kolektiv“. Každé dítě totiž občas musí pocítit, že s ním „jeho“ vůdce sdílí jedinečný vztah. Jen tak může dítě v kritických situacích, kdy na něj zákon dopadne svou tvrdostí, uvěřit ve vůdce „spravedlivost“. Ve skutečnosti mu totiž jde o jeho lásku.

Vnitřní podmínky na straně dítěte jsou složitější, než tomu bylo v předchozím případě. Předně jde o určitý stupeň rozvoje vlastního svědomí dítěte (a to souvisí s nasloucháním, vnímavostí, rozlišovací schopností ap. – ještě se k tomu v dalších kapitolách vrátím). Teď bych chtěl upozornit na druhou závažnou podmínku: pochopení nezbytnosti určitého řádu pro naše jednání.

Smysl pro řád měla v dítěti vypěstovat už rodina a škola. Bohužel, mnohdy se tak nestalo. Smysl pro řád si neosvojujeme na základě kázání a výkladů, ale na základě prociťené životní zkušenosti: řád totiž není něčím vynuceným nebo z vnějšku přikázaným. Řád je vnitřní podmínkou toho, aby věci „šly dobře“, aby se to, co je správné, opravdu povedlo. Máme-li si dobře zahrát fotbal, můžeme toho dosáhnout pouze ve shodě s pravidly. Máme-li si spolu dobře zazpívat, pak to není možné jinak, než respektovat řád té písně – tedy její rytmus a melodii.

Významným pomocníkem v životě oddílu, který umožňuje našim dětem zažít „moc řádu“, je společná hra, zábava a práce. Platí naprosto jednoduché pra-

vidlo: Děti, které si nedovedou společně dobře hrát, je zohla zbytečně učit jednotlivé body zákona. Nejsou pro něco takového zatím vůbec duševně, natož duchovně připravené. A naopak – děti, které prožily – tedy prociťovaly – pochopily – důležitost řádu pro dobrý život každého společenství, budou jednotlivá konkrétní doporučení našeho zákona přijímat při citlivém vedení s radostí a vnitřní svobodou, protože je budou chápat jako samozřejmé naplnění svého rozhodnutí učiněného slibem.

Grafika Ladislav Rusek – Saman

Oddílové společenství by pak mělo být takovým prvním terénem, kde si děti ověřují správné „fungování“ jednotlivých „návodů“ ke správnému jednání. Proto je nezastupitelně důležité poskytnout dětem co nejvíce dní v roce, kdy mohou uprostřed oddílového společenství žít.

Moudrý vůdce nelituje energie, času a mnohdy i peněz a svých nervů, aby „svým“ dětem poskytl této možnosti co nejvíce. To není jeho „libůstka“, ale nutný požadavek efektivity jeho výchovné služby.

3. „Láska si nežádá nešiků“

To řekl svého času v rozhovorech s Karlem Čapkem Tomáš G. Masaryk – a v souvislosti s třetí částí našeho slibu i obsahem většiny bodů našeho zákona nás tak upozorňuje na mravní význam praktických dovedností a vědomostí. Tady předpokládám, že nám brzy pomůže nový obsah stezek i odborek. Jde totiž o to, aby náš celoroční program byl opravdu postavený na tréninku a osvojování si toho, co mohou naše děti opravdu uplatnit při nějaké konkrétní službě či pomoci. Jak vypadají podmínky vázané na jednotlivé „služby“ vyplývající z jednotlivých bodů zákona, uvedu v dalších pokračováních. Teď bych chtěl alespoň stručně poukázat na podmínky univerzální.

Tedy především podmínka pro vedoucího: Musí v nějaké užitečné činnosti (pracovní dovednosti) svým dětem imponovat. Nemůže být „nešikou“, člověkem nepraktickým, za kterým není vidět žádná pořádná práce. Nejen na táboře, ale i v „soukromém“ životě (z hlediska oddílových dětí vlastně žádný soukromý život vedoucí přísně vzato nemá) musí odvádět kvalitní, spolehlivou práci, na které je vidět, že ji dělá se zájmem a pochopením smyslu. Takovou práci nemůže pojmát jen jako prostředek obživy nebo dokonce „vydělávání peněz“. Musí ji nahlížet jako spolupráci při uzdravování světa – jako konkrétní naplňování jeho vlastního skautského slibu.

Vnitřní podmínkou na straně dítěte je předně určitý stupeň zvládnutí konkrétních dovedností. Je jistě imponující, když si například děti samy staví tábor i vaří, ale má-li to přinést užitek, musí tomu předcházet dobře promyšlená praktická příprava. Jinak je to hazardování s odvahou, motivací a možná i zdravím svěřených dětí. Dále je nezbytná určitá úroveň vůle na straně dítěte. Každá skutečná práce v určitém smyslu „bolí“ – a pro překonání jejích nepříjemných stránek je vůle naprosto nutná. Proto je nutné věnovat pěstování vůle systematicky v oddílovém programu (a samozřejmě i v mimoodílovém životě) velkou pozornost. Miloš Zapletal v již zmiňované příručce nabízí pro takový trénink vůle spoustu zajímavých nápadů.

V životě oddílu je nezbytnou podmínkou úspěšné výchovy ke službě to, že takový oddíl skutečně nějakou reálnou službu (jako celek) vykonává. Taková služba musí samozřejmě vycházet z možností oddílu (věku, složení, počtu ap.). I kdyby to však z počátku mělo být jen pečování o dvě ptačí budky nebo 30 metrů chodníku, je nezbytné s tím co nejdříve začít. Z hlediska budoucího postavení našeho hnutí ve společnosti jde pak o záležitost významu přímo strategického.

Edy

Ve skautingu jsou soustředěny všechny možnosti a prvky, které hoví touhám chlapeckým po tom, aby mládí, které žije, bylo radostné, šťastné a pro budoucí život užitečné.

A. B. Svojsík

Slibil jsem Káče napsat reportáž z naší cesty do Vinkovců, do města, které leží na Chorvatsko – Srbské frontě. Vezli jsme tam dva kamióny naložené humanitární pomocí, kterou sesbírali čeští skauti. Od té doby už uplynulo několik měsíců. Musím se tedy omluvit Káči i čtenářům Skautingu, že reportáž je poněkud opožděná. Ne proto, že bych si to všechno chtěl nechat uležet a získat odstup. Znělo by to hezky, ale není to tak. Prostě jsem to dřív nestihl – tak se na mě nezlotebte...

Je to už pár měsíců a nebyť deníku na třech magnetofonových kazetách, na které jsem si podrobně celou dobu zaznamenával naše zážitky, lecos bych asi popletl. Na něco možná zapomněl. Na něco ale asi nezapomenu nikdy – na to jak se tíše, tichounce v duši zabýdlí strach. Přijde po špičkách a nenechá se vyhodit. Problém jsem skoro celou noc před odjezdem a říkal jsem si, že se nám přece nemůže nic stát. Nesmí. Taký nestalo. Dneska už to vím.

O cestě tam a naštěstí i zpátky

Sobota 9. 1. 1993, 1. den cesty

Sešli jsme se v půl sedmé ráno před ČSAD Praha – západ na Smíchově. Trvalo nám bezmála hodinu a půl, než jsme vyrazili na cestu. Nejvíc práce nám dalo připevnit na kamióny velké skautské lilie – musíme si přece dělat trochu reklam! Achim – náš řidič – zatím dává do pořádku doprovodné vozidlo, kterým pojedeme. Je to starý vojenský UAZ, který kluci přes noc natírali na bílo. Věděli jsme, že jet tam se zeleným vojenským autem by nebyl nejšťastnější nápad. Plám se Achima, jak se mu podařilo vlastně na poslední chvíli auto na takovou akci půjčit a jestli se o něj majitel nebojí. Achim říká, že ne, že si ho půjčil s tím, že když tam zůstane, (auto, ne Achim) spraví to pět tisíc. Dívám se od té chvíle na auto poněkud nedůvěřivě.

Vyjeli jsme v 7.57. Svíští jede v jednom z kamiónů, sedm se nás nasoukalo do UAZu. Achim sedí u řízení, vedle něj na svém postu navigátora sedí Pať. Vzadu na dvou širokých sedáčkách proti sobě sedí zbytek osádky: Jura a já na zadním sedadle (hledíme po směru jízdy) a proti nám na přední sedačce Pavel, Gogo a Dan. V zásadě jsme tento zasedací pořádek udržovali celou cestu tam i zpět. Ven vidí jen řidič a navigátor, UAZ nemá po stranách okna, takže zezadu vidíme jen předním sklem Paťovi a Achimovi přes ramena. Teplota uvnitř auta je něco pod nulou. Na stropu kabiny se usazuje námraza.

Koukáme se jeden po druhém a každý se asi snaží odhadnout, co může od koho čekat. Ostatně co můžu čekat od sebe? Známe se teprve dvanáct hodin, nejvíc známých má samozřejmě Pať, který celou partu dal dohromady. Já se cítím trochu nejistě – včera touhle dobou jsem ještě vůbec netušil, že pojedou. A teď najednou, na poslední chvíli jsem se tu rozhodnutím bratra starosty ocitl jako vedoucí výpravy. Mám z toho nepřijemné pocity, kluci ostatní taky. Všichni víme, že to nebylo zrovna ohleduplné vůči Paťovi, který dal celou akci dohromady. Nese to statečně, pečlivě plní úlohu navigátora. Všichni ale víme, že za sebou v Praze nechává dopis, ve kterém oznamuje br. starostovi svoje rozhodnutí vystoupit z Junáka. Své odvolání z postu vedoucího výpravy dvanáct hodin před odjezdem totiž chápe jako projev nezasloužené nedůvěry. Později, na naše společné naléhání cestou zpátky, Pať svoji „demisi“ stáhne. Ted' nám to všechno ale leží v hlavě a není nám z toho moc dobře. Naštěstí si během cesty stačíme všechno mezi sebou vyříkat.

Dan, který byl pověřen úlohou proviantáka, zjišťuje, že část proviantu zapomněl doma. Zastavujeme v SYPu a dokupujeme chybějící zásoby. Kamióny bez nás pokračují směrem ke Slovensku, sraz máme na prvním odpočívadle za hranicí.

8.28 – opouštíme Prahu. Řítíme se po dálnici. Miha. Námraza. Dan a Gogo se marně se snaží navázat vysíláčkou spojení se Svištěm. Poslze to zkouší i Achim, auto se zatím řídí samo. Kamióny jsou ale příliš daleko, mimo dosah. Krátce po jedné nacté projíždíme Brnem.

11.38 – zastavujeme na odpočívadle asi 20 km za Brnem. Spící Pať se probouzí, vytahuje pas a dožaduje se celníka. Ujistíme ho, že na hranici je to ještě padesát kilometrů. Námraza na stropě kabiny se začíná měnit ve slušnou vrstvu ledu. Přesně v poledne projíždíme česko-slovenskou hranicí. Celníci nás ignorují.

Na Slovensku se setkáváme s našimi kamióny a znovu na ně upevňujeme lilie, protože hrozí, že se každou chvíli utrhnou.

13.48 – jsme za Malackami. Máme stále problémy se spojením s kamióny. Něco není v pořádku – signál je velmi slabý. Zkoušíme do mikrofonu pískat morseovku. Je to o něco lepší, takže Dan učí na dálku Sviště morseovku.

Pani Křížová, zástupkyně Červeného kříže, telefonuje slovenské policii a žádá je o eskortní doprovod na hranici, abychom neuvázli ve frontě kamiónů čekajících na celní odbavení. Za chvilku skutečně přijíždí policejní Tatra a provází nás na hranici. Na maďarské celnici se musí kamióny znovu zapečetit. Zmatek v předpisech a nařízeních je dokonalý – československé už neplatí, nové nikdo nezná (pokud existují). Zachraňuje nás jenom to, že Štefan – jeden z obou řidičů kamiónů – umí maďarsky. Dozvídáme se, že máme papíry na přejezd Maďarsko – Chorvatské hranice v oblastech, kde se tvrdě bojuje. Zachraňuje nás jenom to, že Štefan Pať čte dopis od hraběnky Bosorky von Osečany, určený spolu s kolekcí užitečných a povzbudivých předmětů celé výpravě. Výrazně to zlepšuje naši náladu.

16.53 – projíždíme městem, nad kterým si navigátor Pať dokonale zauzloval jazyk. Nefungují ostříkovače, po předním skle stékají proudy bahna, které stěrače rozmazávají do slabě průsvitné vrstvy. My vzadu už nevidíme vůbec. Achim to komentuje tak, že výhled mají jen ti, co sedí vepředu. Ti co jsou vzadu vlastně už sedí v rakvi. Ha, ha, ha. Od té chvíle je náš UAZ překlénán na Bílou rakev, případně ohleduplněji Bílou truhlu.

17.00 Tma. Světla fungují velmi špatně, osvětlují silnici jen na několik kroků před námi. Začíná to, co posléze vstoupí do dějin jako Achimova jízda „po hmatu“. Dan konstatuje, že naše nefunkční reflektory jsou vlastně projevem ohleduplnosti k protijedoucím řidičům, které nechceme oslňovat. Fakt je, že nebyť protijedoucích aut, ani bychom nevěděli, kde je silnice. Pať navrhuje petrolejky. Otevřený oheň by však naše Rakvička nemusela ocenit. Pod Achimem je nádrž na 56 litrů benzínu do poloviny plná. Pod Paťem plná nádrž na 30 litrů. Vzadu máme v kanystrech dalších 60 litrů a k tomu dvě propanbutanové bomby. Rozvíjíme debatu, jestli je lepší zásah do plné nádrže nebo do poloprázdné. Pať nás uklidňuje tím, že ne všichni Srbové používají zápalné náboje. To je úleva! Morálně je to nesmírně motivující rozhovor. Usoudíme, že je nutné povzbudit bojovou morálku a začínáme zpívat budovatelské a hrdinské písně. Převážně zahraniční provenience. Tedy vychodní.

17.24 „... výchadila náběreg Kaťuša...“ Posléze zdokonalíme svou produkci natolik, že ji začneme vysílat do éteru. Svíšť na příjmu je z našeho vystoupení unesen až do okamžiku, kdy řidič kamiónu začne v návalu nadšení tleskat a přestane řídit.

„...Ej bože, bože, jak je nám tu při vínečku dobře...“ Vínečko nemáme, ale je nám v tu chvíli vážně dobře. „...dejte mi stéblo a já budu rád, vždyť stéblo je záchraný pás ... řekni kde ty hroby jsou, co se s nima mohlo stát ... až zítřka ráno v pět mě ke zdi postaví...“

18.45 Máme problémy s autem: zlobí elektřina, někde se ztrácí a nejde kam by měla. Pokoušíme se o provizorní opravu nejprve za jízdy, pak během krátké přestávky. Světla svítí čím dál tím méně.

19.27 Jedeme mezi oběma kamióny, protože světla skutečně nefungují. Takhle silnici před námi trochu osvětluje jeden kamión zezadu a Achim se může orientovat podle koncových světel toho před námi. Nic moc.

20.44 Jsme na odpočívadle, kde budeme spát. Achim s Pavlem opravují elektrorozvod Bílé truhly. Spát budeme na otevřené verandě bufetu, který je mimo provoz. Levou půlku verandy jsme označili za ložnici, pravou za jídelnu. Tam teď kluci připravují večeři. Až ji sníme, půjdeme spát. Je miha, lezavo a citelně pod nulou.

Pokračování příště

OHEŇ, OHEŇ!

Tak tedy oheň. Podivuhodný jev: vyzařování světla a tepla, dým, který jednou stoupá k dalekým výšinám, jindy se plazí při zemi jako nepříjemný had.

Už jste si všimli, co všechno dělá oheň s námi i dnes? Stačí jen rozdělat malý ohniček v nepohodě a odvíjí se ten dávný příběh: máme oheň, hřejeme své zkrhlklé ruce a ve chvíli už někdo vypráví. I v nás žije odkaz dávných lovců.

První předpoklad je dobré ohniště. Vždy odstraníme a uschováme drn a vyrýpnou zemi, abychom mohli ohniště zase zahladit. Dáváme dobrý pozor, aby v zemi nebyla spleť kořenů. Po delším topení i pod zemí vydrží dlouho doutnající uhlíky z kořenů a oheň se může rozšířit do neprohlédnutelné hrabanky nad kořeny. Už nejedna lesní požár vznikl z této neznalosti. Typ ohniště najdeš ve skautské praxi, o tom se nebudeme šířit.

Platí některá nikde nezapsaná, ale **tradičně dodržovaná pravidla**. Kdo je nedodrží, snadno se může dočkat mezi skauty pověsti nevyhovovce, proto následující řádky čtěte pociťte, jako kdyby to byla pravidla společenského chování, na kterých záleží váš vstup do společnosti.

Aby to bylo přehlednější, budeme si tato pravidla číslovat:

1. Kolem společenského ohně budujeme vždycky dva kruhy: první z větších kamenů obklopuje ohniště. Druhý, větší, je z menších kamenů a obklopuje ohniště stezkou pro toho, nebo pro ty, kdo budou udržovat oheň.

2. Kdo má oheň zapalovat a udržovat, ten ať se cítí pociťen. Tento úkol se vždycky svěřuje nejlepším a nejzasloužilejším v oddíle. Jména se jim dávají všelijaká. Mně se nejvíce líbí jméno ohnivce, ale takový skautík slyší i na jméno palivec.

3. Do kruhu kolem ohně nikdo nesmí během táboráku vstupovat. Je to posvátné území se svým strážcem – ohnivcem. Vyjimku tvoří ti, kdo jsou do kruhu pozváni, jako např. hosté při pozdravu ohni, orlí skauti a jejich obřadníci slibující při slibovém ohni ap.

4. Topí se vždycky čistým, dobrým dřevem a jeho zásoba je někde stranou pečlivě urovnaná. Je nevyhovovost běhat od ohně pro dřevo do lesa.

5. Kolem ohně se sedí, buď na zemi na přikrývkách a pláštěnkách podle indiánského zvyku, nebo na lavicích a křeslech z přírodního materiálu.

6. Je znakem naprosté nevyhovovosti otáčet se k ohni zády (když ono to na záda zebe – raději deku přes ramena), kokoliv od ohně strkat (např. špekáčky k pečení), házet (odpady už vůbec ne),

do společného ohně foukat, když zhasíná (tady je nejvýše možné použít skautských klobouků jako vějířů). Urážkou ohně i oddílu je do ohně plivat nebo močit do hasnoucích oharků. Jestli se cítíte pohoršení poslední poznámkou, promiňte a zapomeňte, ale já to skutečně zažil a bylo mi při pohledu na ty nezdravotky užko u srdce.

Kruh kolem táboráku nazýváme táborovým kruhem. Na letním táboře jej budujeme někde stranou, kudy se příliš nechodí a kde je tiché místo bez průvanu a častého větru.

Kolem ohniště se rozestavi lavice. Lepší jsou přenosné – mění se směry proudění vzduchu. Pro vůdce a jeho zástupce jsou tu obvykle postavena křesla z přírodních materiálů.

V táborovém kruhu se udržuje pořádek jako doma v pokoji pro hosty. Ani během dne tu nepořádáme žádný program, leda vážné rozpravy, besedy s táborovými hosty a návštěvami z bratrských skautských oddílů. Popel z ohniště se musí pravidelně odstraňovat. Nepůsobí dobrým dojmem, když se ještě druhý den po táboráku navečer kupí oharky a popel v neladné směsi uprostřed kruhu.

Tyto naše ohně mají různý ráz a podle toho se u nich chovají naši bratři a sestry i pozvaní hosté. Na ty je potřeba dát pozor. Nevyhazujte je z tábora, když už jsou u vás v čase táboráku, ale pokud sami nejsou skauty, povězte jim aspoň pár slovy, co pro nás oheň znamená. Pokud možno tak předejdete ostudě, při níž se snese obloukem do hořícího ohně nedopalek cigarety, ohryzek z jablka, nebo že se zvedne návštěvník a půjde přiložit, poněvadž se mu zdá, že to nějak špatně těm skautům hoří, nebo že některá dáma vystrčí proti ohni a shromážděnému oddílu své pozadí v obnošených kalhotách a špitne: „Nějak mě zebe na zádech“. A znovu promiňte, to všechno jsem zažil. I u nejveselejšího a nejchuchtanějšího ohně nesmíme slevit:

- slušné, ne-li slavnostní zapálení
- službu ohnivců
- uctívost k ohni

Typy ohňů:

Besední oheň, veselý táborák, táborák pro hosty, propagační táborový oheň

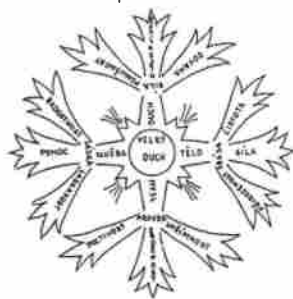
Zvláštní ohně:

Slibový táborový oheň, oheň sv. Jiří, oheň Tří orlích per, roverský slavnostní slib a ohně – spíš ohničky – pro vybraný a uzavřený kruh bratří (sester)

Poznámka i pro Tebe: Až Tě pozvou na podobný táborový oheň, můžeš tu pronést také pár slov. Jako skaut použij nej-

raději formu pozdravu ohni. Uvedu příklad: „Zdravím váš oheň, bratři (sestry) z... oddílu Junáka v... a přeji vám...“ Pozdravující má právo vstoupit do kruhu ohnivců, při úvodních slovech vztahuje ruku se skautským pozdravem k plamenům ohně.

Zapalují oheň... Zapalování slavnostního ohně uprostřed kruhu bratří je vždycky posvátnou, slavnostní chvílí. Podle toho by také mělo vypadat. Především je nutno si uvědomit, že slavnostní zapálení si vyžádá jistou přípravu. Nejběžnější a nejčastěji užívané je zapálení ohně ze čtyř stran. Jde tu o následování starých zvyklostí, které z indiánského prostředí přenesl do světového bratrstva E. T. Seton se symbolem tzv. Dakotského kříže větří. Jeho vyobrazení může dobře posloužit k vytváření svérázných textů pro zapalování ohně podle Setonova odkazu.

Pro obecné použití – základní text pro čtyři ohnivce:

1. OHEŇ PRAVDY
2. OHEŇ KRÁSY
3. OHEŇ SILY
4. OHEŇ LÁSKY

Témata vycházejí z už uvedeného Setonova kříže. Někdy bývá tento kříž i vyznačen v táborovém kruhu kolem ohně. Protože křesťanské prostředí nepřijímá tento symbol, leda s výhradami, lze použít ještě jiného schématu, které jednotlivá témata přibližuje biblické zprávě o Spáse světa:

1. OHEŇ DOBRA
2. OHEŇ PRAVDY
3. OHEŇ KRÁSY
4. OHEŇ LÁSKY

a ještě jedno:

1. OHEŇ VÍRY
2. OHEŇ NADĚJE
3. OHEŇ LÁSKY
4. OHEŇ KRÁSY

K tomuto poznámka: první skupina témat jen volně upravuje původní Setonovy myšlenky vyzvedající proti síle dobro. Druhá skupina je v základu biblická – první tři myšlenky od sv. Pavla z Tarzu, doplněná čtvrtá vyjadřuje harmonii, již lze dosáhnout uskutečněním prvních tří jmenovaných ideálů. Neberte to, co jsem zde napsal, jako závaznou formu. Kde se zachovala vlastní tradice, určitě ji zachovejte a pokračujte v ní. Ale o jedno vás všechny prosím: Nezapomínejte na obřadnost v práci oddílu. Určitě se to vyplácí.

Balů

Foto František Odehnal

Pozn. red.: Ukázka několika úryvků je z brožurky *OHEŇ*, vydané Střediskem Junáka Havlíčkův Brod 91, autorem je Petr Hájek – Balů. Objednat lze na adrese:

V roce XY postihla celou Zemi obrovská ekologická katastrofa: po celém jejím povrchu byla roztroušena chemická látka reagující s půdou za vzniku vysoce účinné žiraviny. Veškerá lidská obydlí byla pohlcena zemským povrchem. Jediné stromy dokázaly vzdorovat nenasytné žiravině. Lidé byli nuceni přežívat na těchto jediných bezpečných místech s nadějí, že snad někdy katastrofa ustoupí...

Nějak takto zní libreto hry, která byla zorganizována vsetínskými R&R o druhém dubnovém víkendu. Účast byla mezinárodní. Sešli se zde R&R z Darwinu (Austrálie), Trenčína (Slovensko), Prahy, Brna, Vsetína.

„Všechno špatně, zpátky na stromy“, znělo do slunného beskydského rána v osm hodin dvacet minut. Všichni v té chvíli začali horečně šplhat na předem vybrané stromy a zajišťovat tam své nezbytnosti. Že se to každému nezdařilo, dokazovalo několik po zemi se válejících batohů, jejichž majitelé si spílali několik metrů nad nimi. Po čtyřiceti minutách si první z nás v praxi dokázali pravdivost výroků páně Newtona a zaznamenali nedobrovolné opuštění korun stromů. Tři hodiny perné dřiny připadly na propojení naší menšiny a k evakuaci přilís vzdálených jedinců blíže k ostatním. Mezitím Dazul a jemu podobní pracovali na spojnici mezi námi a sousedy, přičemž někteří z nich se pohybovali ve značných výškách na lehce se kymácejících stromech. Pavel si vysloužil čestný titul Tarzana. Propojení obou skupin se podařilo okolo

třetí hodiny. Radost však byla mírně tlumena únavou, a tak jsme alespoň poobědvali zavěšení každý na své větvi. Čas ubíhal v čínorodé práci velice rychle. S příchodem šera se všichni odebrali do svých hnízd, sítí, posedů, visutých lešení a uložili k zaslouženému spánku. Probuzení do druhého dne bylo příjemné. Slůnčko svítlo, stále jsem visel na stromě, ptáci zpívali a čas visení se chýlil ke konci. Posléze mě ale napadlo, že bych na stromech vydržel ještě alespoň den. Najednou mě přepadl pocit jakési lítosti. Proč se mám vracet do města, když kousek od něho jsou lesy plné stromů, na kterých by byli o mnoho lépe než v betonových králikárnách?

Zdenny a Kulda
P.S. Doufám, že takto provedených akcí bude co nejvíc.

VŠECHNO ŠPATNĚ, ZPÁTKY NA STROMY

Každý měl povoleny 4 pády na zem. Byli i tací, kteří tuto možnost téměř využili. Děvčata si odsakovala v rámci svých

pádů na záchod, chlapičci to řešili na tvrdo – žádné slézání.

P.S. Bylo použito 552 metrů lan. Zaznamenaná byla 17 pádů (z toho někteří i 3x).

P.S.S. Děkuji Ěčkovi z Brna, že mi tak hezky dopomohl k mému jedinému pádu (Ěčko, je ten provaz dobře uvázaný? Jasně, drží aspoň na třech uzlech! Tak jo, lezu... áááááá).

Dazul

Pravidla pro případné následovníky:

Zúčastníví se rangers a roveři se rozdělí na poloviny, čímž budou vytvořeny dvě tlupy. Ty se odeberou do vyhlédnutého lesního úseku, v němž rostou stromy jako stvořené k šplhání a obdobným aktivitám. Každá tlupa zamíří na opačný konec vybraného porostu a každý si vyhlédne svůj strom, na který se po zvolání: „Všechno špatně, zpátky na stromy!“ vrhne a uchytí se ve výši alespoň jednoho metru. Poté, co na strom instaluje svá zavazadla, počíná vzájemné propojování v rámci tlupy pomocí lan či jiných podobných předmětů. Pokud se jejich snaha setká s úspěchem a tlupy se propojí, nenastává všemi očekávaná chvíle odpočinku, leč veškeré úsilí se zaměří na překonání vzdálenosti mezi oběma skupinami (cca 50 m). Poté je čas na jakoukoli činnost, samozřejmě na stromech, ale dle našich zkušeností spíše k spánku, neb máme za sebou asi 10 extrémně namáhavých hodin.

Několik citátů z cancáků:

Estě o deň vyše na lanách a v sieti a za budněm chodit.

Pracky mám jak orangutan.

Akce byla skvělá, ale lano nechci hned tak vidět.

Budu mít divoké sny! Padám ze sítě...

Som rada, že som (živá a zdravá).

Zpráva o setkání R&R na Rábi

Po přečtení výzvy k roverským setkáním v sedmém č. Skautingu jsme se okamžitě rozhodli: ORTEL je daleko a nemáme peníze, zato Rábi je od nás, co by kame-nem dohodil (a zbytek dojel vlakem), tedy vzhůru na Rábi. Protože je v našem středisku zatím roveři a rangers tak na prsty jedné ruky, dohodili jsme se se spřáteleným střediskem Příchovice, že pojedeme společně, aby nás byla síla! I vyrazili jsme 1. května na sraz v počtu jedenácti R&R a dvou vůdců. Počasí jste zřejmě objednali včas, a proto na nás

vyšlo to nejlepší, jaké měl sv. Petr na skladě. Rábi jsme dobyli ve stopách Jana Žižky už před desátou hodinou bez ztráty jediného oka. Po prohlídce městečka, cukrárny, hradu a přilehlých hájů zbyl čas na chvíli odpočinku, dle náтуры přítomných aktivního nebo vleže na zádech a už tu bylo 13 hodin. Doba setkání R&R. Tak jsme se tedy setkali, stiskli si levice, navzájem se seznámili, vyměnili si adresy i zkušenosti. Ptáte se kdo? No přece R&R středisek Přestěže a Příchovice v celkovém počtu třinácti skautských osob. Dobře seznámení odebrali jsme se k blízké Otavě a individuálně se otožovali. Slabší jedinci po kotníky, odváží až po uši. Omrzliny neutrpěl nikdo. Zkrátka celý

den byl fajn, ale máme otázku: „Západočeští a jihočeští roveři a rangers, kde jste?“

Amika

P.S.

Happyend mělo setkání R&R ve vlaku na zpáteční cestě. Tam s námi navázali kontakt skauti z jednoho klatovského oddílu, vracející se domů z výpravy. Přece jen jsme se tedy s někým seznámili!

UPOZORNĚNÍ PRO VŠECHNY VŮDKYNĚ A VŮDCE R&R

Sestry a bratři,

prázdniny se blíží a s nimi vaše největší akce, na které se jistě velice pečlivě připravujete. Někdo vyrazí do hor, další na skály, nebo budete sjíždět divokou vodu. Všechny Vás důrazně upozorňujeme, že pro tyto akce je bezpodmínečně nutná přítomnost proškoleného instruktora příslušného sportovního oboru. Ten jako jediný má právo zasvěcovat (zaškolovat) mládež do základů specializovaných sportovních disciplín. Ve smyslu svazku č. 16 Sbírky skautských předpisů a řádů odpovídáte za zdraví dětí a mládeže, které vedete, a proto Vás žádáme, abyste své (nejen) prázdninové akce uskutečňovali vždy za přítomnosti odborníků.

Iva a Ondra za NDK a NChK

Na nádraží před vozem leží dvacet beden. Vůdce jde na to spravedlivě. Každému z přítomných přidělí čtyři, aby je naložil. Jde to pomalu a jsou při tom řeči, kdo má lehčí a kdo těžší. Jiný vůdce se nad těmi bednami vyzývá rozkročí a řekne: Sázím se o makovou buchtu, že to nebude za deset minut ve voze. „A to zas bude!“ chytanou se hoši na vějíčku, vrhnou se na bedny a jsou tam za pět minut. A co je slávy pak u té makové buchtu! Tak se to dělá. Často gesto a dobrý vtip dovede zachránit i šibeniční situaci. A co dokáže nálada u táborového ohně nebo na hlídce pod hvězdnatou oblohou, chce-li vůdce mluvit ke svým hochům nebo si pohovořit s jedním z nich, poví Vám každý zkušený vůdce.

Z knihy Bohumila Řeháka Skautský vůdce

Foto Milan Koranda, Plzeň

Ať žije tábor

Přípravy jsou už jistě za Vámi. Máte zajištěné tábořiště, povolení hygienika, odeslanou hlášenku tábora ústředí, zajištěný materiál na stavbu i slíbený odvoz. Opravili jste a doplnili táborový inventář, naplánovali stavby a rozdělili si úkoly. Táborový program potřebuje už jen drobnosti. Skauting Vám od č. 8 takové střípky nabízí, jen koukat a pozorně číst.

A tak doufáme, že podobných dopisů jako ten následující úryvek, bude čím dál méně.

...Na mnoho skautských táborů přijíždějí skauti s prázdnými rukama, kufry jim totiž veze nákladák, ubytování je samozřejmě připraveno, stany postavili nějací dospěláci (rodiče, starší skautští funkcionáři atd.), v kuchyni jsou již připraveni kuchaři (samozřejmě profesionální), chybí jim jen vysoká čepice. Také vedení tábora pověřilo některého funkcionáře, aby dělal ja-

kéhoši podomka a všechno pro tábor obstarával (má určitě k dispozici auto). Chybí jen hoteliér a „pinglové“, ale ti možná budou časem také zavedeni, jestli do té doby Junák nezanikne. A „páni skauti“ se ubytují a pro ukrácení dlouhé chvíle do oběda si mohou zahrát mariáš. Karty jistě mají s sebou...

Z dopisu br. Valdemara Dvorského – Aviho

Pro ty, kdo mají doma myčku nádobí: TOHLE JE UTÉRKA!

MÁTE UŽ POKLAD?

Jaký? No přece do táborové hry! Máte jedinečnou šanci – a ještě tím pomůžete dobré věci.

Předplatte vítězům MAGAZÍN Skaut-Junák!

Možná právě Vaše objednávka způsobí, že pro nedostatek zájemců tento časopis nezanikne. Již vyšlá čísla obratem dostanete.

Malý test pro vůdce – III.

Můžeš bez dlouhého uvažování vyjmenovat vždy 5 chlapců, pro které platí toto zjištění?

1. Rád hraje sportovní hry
2. Rád pracuje manuálně
3. Rád čte
4. Zajímá se o přírodu (květiny, ptáky...)
5. Rád luští obtížné problémy (šifry, hlavolamy...)
6. Rád dělá něco samostatně
7. Rád dělá něco ve skupině
8. Rád debatuje
9. Rád pracuje v kuchyni

10. Rád se předvede u táboráku

11. Dovede prohrávat

12. Umí přijmout vtip na sebe

13. Samostatně přemýšlí

Hodnocení tohoto testu je obtížné. U každé položky bys měl mít alespoň 4-5 jmen, anebo upřímnou odpověď „takový v oddíle není“.

Pokud napišeš jen 2-3 jména, nebude tvůj výsledek příliš lichotivý. Všimni si, zda se v tvém seznamu objeví všichni členové oddílu! Kdyby se někteří vyskytovali velmi často a jiní tam vůbec nebyli, přemýšlej, zda nevytváříš v oddíle „hvězdy“ a „nuly“!

Z knihy V. Břicháčka Skautský oddíl

Dokonalost se získává maličkostmi, ale dokonalost není maličkost.

Michelangelo Buonarroti

ANGLIČTINA PRO SKAUTY

campfire (kæ mpfaie) táborový oheň

fire (faie) oheň

dry twigs (drai twigz) suché větvičky

log (log) poleno

lay the fire (lei) připravit (na) oheň

light the fire (lait) zapálit oheň

match (mač) zápalka

smoke (smauk) kouř

tell stories round the fire (tel storiz raund) vyprávět si u ohně

sing songs round fire (siŋ soŋz) zpívat písně u ohně

fireplace (faiepleis) ohniště

kindling (kindlin) dříví na podpal

to chop the wood (čop wud) sekát dříví

cooking at camp (kukin æt kæmp) vaření na táboře

backwoods cooking (bæ kwudz kukin) zálesácké vaření

cook over open fire (əuv əupn faie) vařit nad ohněm

cooking stove (kukin stəuv) (am) colman (kolmæn) kamna, sporák

pot (pot) hrnek

larder (la:də) spíž, zásoba potravin

kitchen (kičən) kuchyň

dining area (daiini əeria) táborová jídelna, jídelní prostor

packed lunch (pæ kt) (am.) sack lunch (sæ kt) oběd v balíčku

canteen čutora, polní lahev

dixie (diksi) jídelní miska, kotlík

mug (mag) hrnek

spoon (spu:n) lžice

tin (tin) (am.) can (kæ:n)

tin opener (tin əupənə) (am.) can opener otvírač konzerv

food (fu:d) jídlo, strava

fresh food (freš) čerstvé jídlo

tinned food (tind) jídlo z konzervy

cereal (siəriəl) obilné lupínky různých tvarů, pozn.: podává se k snídani. Jí se z misky, polité mlékem, osladíme

corn flakes (ko:n fleiks) kukuričné nebo obilné lupínky

porridge (poridž) (am.) oatmeal (əutmi:l) ovesná kaše pozn.: vločky vařené ve vodě, kaši na talíři polijeme mlékem, osladíme

nebo osolíme

toast (təust) topinka, na sucho opečený plátek bílého chleba

sandwich (sæ nwidž) sendvič, tj. 2 plátky bílého chleba se sýrem, salátovou okurkou, nebo plátkem masa apod.

wash up (woš ap) (am.) do the dishes (du:ðə dišiz) umývat

nádoby

dish cloth (diš cloð) hadřík na nádobí

tea towel (ti: təuəl) (am.) dish towel utěrka

detergent (di'te: dzənt) saponát, mycí prostředek

pozn. red. – názvy obvyklých potravin, které najdete v každém

slovníku, neuvádíme

SKAUTING roč. 31

obsah celého ročníku

SKAUTING 1

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Historie	4-5
Skautské kalendářium ZÁŘÍ – ŘÍJEN	
Vzpomínky na ABS	
Co je a co není SSaŠČMS	6-7
Stavíme sa staviteľmi mostov	7
Vigilie	8
Důsledky našich rozhodnutí	
Pěšky na Lipnici	8
Rangers a roveři	9
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Manager skautského oddílu	
Mír alespoň jeden den...	
Oheň	
Z myšlenek TGM	
Vedoucím včítat a světlušek	12
Další krok na skautské stezce	
Slib, zákon, heslo včítat	
Světýlka	
Ještě V. sněm	13
Čím byl V. sněm přelomový a velký	
Sněmování skončilo, sněm pokračuje	
Tábory 92	14-15
Nebojte se rodinných táborů	
Došlo po uzávěrci	15
5. sněm Slovenského skautingu	16
Lesní školy	17
Skautská literatura	18
Inzerce	
Zprávy z WAGGGS. WOSM a ústředí Junáka	19

SKAUTING 2

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Historie	4-5
Skautské kalendářium ŘÍJEN – LISTOPAD	
28. říjen 1918	
Kde jste skauti - občané?	5
V. sněm - opravdu přelomový?	6
Murphyho zákony vodácké	6
Znáte ČIN?	7
Český skauting zítřka - východiska	8
R&R	9
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Management - Magický trojúhelník	
Když se v hlavách blýská na časy	
SOUTĚŽ - SKAUTSKÁ PÍSEŇ	
Včítata	12
Velké vyty	
Není očista jako očista	13
Letní tábory 1992	13
Jak jsem je viděl	
Jak je vidíme - letní tábory mezinárodně	
Lesní školy	15
Lesní škola seniorů	
Sedé šátky? Sedé šátky!	
Diskuse - Názory - Kritika	16-17
Já jsem skaut a kdo je víc?	
Oddílová unie	
Ad... Co je a co není	
Výročí, výročí, výročí...	18
Tábor v týpi	
První na Brownsea	
Vodácké narozeniny	
Zprávy z ústředí	19
Inzerce	

SKAUTING 3

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Historie	4-5
Skautské kalendářium LISTOPAD – PROSINEC	
Pošta českých skautů	
Je existence kmene dospělých oprávněná	5
Podzimní kongres a VI. MIMORÁDNÝ SNĚM Junáka	6-7
Český skauting - vize r. 2000	7
Devátý roverský moot	8-9
Pavel Křivský	9
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Skautské zvyky vánoční	
Šperky a ozdoby z přírodních materiálů	
Včítata a světlušky	12
Ještě velké vyty	
Zažijeme světýlko - SOUTĚŽ	
Hymna světlušek	
7. české Jamboree	13
Diskuse - Názory - Kritika	14

Je opravdu nutný pojem „Bůh“ ve skautském slibu?

Vhodná doba pro změnu?

Slovo pravdy

Ještě k příspěvku „Znáte ČIN“?

Trochu dobré pohody do každodenního shonu

Objednejte si Magazin SKAUT-Junák

Skauting v USA

Statečná srdce - recenze

Inzerce

Zprávy

SKAUTING 4

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Historie	4-5
Skautské kalendářium PROSINEC – LEDEN	
Pošta českých skautů II	
Z láborového deníku šestnáctiletého Jiřího Wolkeera	
Kruh se uzavírá	6
Skautská výchova k občanství	6
Jabné, aneb síla myšlenky	7
R&R	8
Zpívání s kasičkou	
Rover poutník	
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Co je a co není plán	
Hledáte vůdce oddílů?	
Včítata a světlušky	12
Žabíčky a vodní včítata	
Totemová hůl	
Skauting v USA	13
Diskuse - Názory - Kritika	14-15
VI. sněm - Stále na startu	
Kongres	
VI. sněm - jak jsem ho viděl	
Poznámka	
S kým a jak o slibu	
Z dopisů	15
Varování!	
Evropská konference ICCS	16
Cena lady Olave	16-17
Zváž skautov maďarskej národnosti	17
Inzerce	
Zprávy	19

SKAUTING 5

Krátce od Vás pro Vás	2
Z novoročního projevu Václava Klause	3
Sbohom, milé sestry, milí bratia?	3
Bolestné tápání	3
Historie	4-6
Skautské kalendářium LEDEN – ÚNOR	
RNDr. Bohuslav Řehák, čestný velitel Junáka	
Miloš Seifert - Woogolanna	
„ZA ČIN JUNÁCKÝ“ poprvé	
Josef Rössler-Ořovský	
Jak náčelník zachránil naši reputaci	
Strana pro OS	7
Patříme i my, oldskauti, do světové skautské rodiny?	
Co dělat v OS-klubech	
R&R	8-9
Rover lesní na parketu, aneb kulturní hody	
Bedna nápadů pro R&R	
Golem	
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Hry ve městě	
Zálesácká praxe - něco pro ptáky	
Včítata a světlušky	12-13
Vodácké doplňky včítat a světlušek	
Skautské bratrství ne slovy, ale činem!	
Umění nejmenších	
Naléhavé varování	
Diskuse - Názory - Kritika	14-15
„Spanilé jízdy“ VII. sněmu	
Vyvolení a pravoměti - či co je vlastně skauting?	
Skauting a společnost	
Z dopisů	15
Kousek exilové historie	16
VELEN - Jak jsme ho znali	
Jak dál v cizině a u nás	17
Skauting v USA (3)	18
Jubilea	18-19
Zprávy	19

SKAUTING 6

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Poselství WAGGGS k 22. únoru 1993	3
Slovo náčelní	3

Historie	4-6
Skauské kalendárium UNOR – BŘEZEN	
Historie divčích skautingu	
Den sesterství	7-8
Co nenajdete ani v mezinárodní příručce	
Bermudský trojúhelník	
Kviz ke Dni sesterství	
R&R	9
Roverské kmenové tajemnosti	
Bedna nápadů pro R&R	
Je cosi shnilého...	
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Mezinárodní hymna skautek	
Angličtina pro skauty	
Sypejte skautkám	
Pomáhejte ptákům v zimě	
Vlčata a světlušky	12
Včielky	
Zažijáme světýlko	
Skauti chrání vlčata	
Strana pro OS	13
Co učiní oldskauti pro sebe a pro hnutí?	
Co dělají oldskautské kluby vašeho střediska?	
Diskuse - Názory - Kritika	14-15
7. České jamboree?	
„Rozčlenění není program“ (TGM)	
Stále o slibu?	
Z dopisů	15
Poradí nám někdo?	
Mezinárodní výchova pro mír	16
Sešestiny „Naši chaty“	16
Kousek exilové historie	17
Odpovědi na kvíz ze strany 7	
Skautky v USA	18
Zahraniční nositelky „Zlaté lilie v trojlístku“	18
Cigogne	19
Zprávy, inzerce	19

SKAUTING 7

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Historie	4-5
Skauské kalendárium BŘEZEN – DUBEN	
Tomáš Garrigue Masaryk	
Bratřka a vodní Pětka	
Spisovatel a generál	6
Zkusíte také rodinný skauting?	6
Jak skauti pomáhali	7
Osudy trpících dětí	8
R&R	9
RS v Měsíčním údolí	
Roverská setkání	
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Angličtina pro skauty	
Tikaňá	
Velikonoční výprava	
Vlčata a světlušky	12
Stopy a hvězdy	
Zažijáme světýlko	
Tři hry s dulkem	
V zimě spí jen medvědi	13
Reč velikonočních symbolů	14
Diskuse – Názory – Kritika	14-15
Máme na to?	
Fakta o obnovení Junáka	
Přežijeme?	
K první spanilé jízdě	
Skaut je ochráncem přírody	16
Výzvy a prosby	
Regionální odborka Šumavské oblasti	
Gilwell Park	17
Časopisy, zpravodaje, občasnky	18
Nové knihy	18
Ohlédnutí za registrací	19

SKAUTING 8

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Historie	4-5
Skauské kalendárium DUBEN – KVĚTEN	
F. A. Elstner a lesní školy	
Mohyla na Ivančenu	
Jak skauti pomáhali	6
„...jak dovedu nejlépe...“ (1)	7
Kdy bude u nás svoboda?	8
Má být skauting apolitický?	8
R&R	9
Velká legrace s významným cílem	
Patron skautů	9
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Přítelka a střičkačka	
Malý test pro vůdce – I.	
Angličtina pro skauty	
Kuchařský den aneb Vaří vám na táboře taky maminky?	
Návrat zvonového stanu	
Vlčata	12
Vlajky šeslek	
Jak si předplatit Skauting?	12
Upozornění pro předplatitele Junák hlásí	12
Táborový inspiromat	13
Diskuse – Názory – Kritika	14-15
Tradice a současnost	
Ad „Pomůže nám někdo?“	
Stydíme se za to, že jsme skauti?	

Jak působit na lidi, aby o nás věděli?	
Skauting naruby	
Ad „Je cosi shnilého“	
Indiánský ekosystém 1854	16
Den země	16
Evropské jamboree – evropská premiéra	17
Příručky pro skautky	18
Nápady „Klubu I“ – Trochu poezie	18
F. J. Pražák = Carte Maxima	19
Dokumentace skautské činnosti	19

SKAUTING 9

Světový den proti tabáku 31. květen	2
Z redakce...	2
Krátce od Vás pro Vás	3
Historie	4-5
Skauské kalendárium KVĚTEN – ČERVEN	
Anglické oldskautky slaví své „zlaté výročí“	
Dějiny Psohlavců	
„...jak dovedu nejlépe...“ (2)	6
Jak Amateur skákal	6
Něco o vodním skautingu	7
O cestách a návratech aneb poučení od hoblitů	8
R&R	8-9
Roveň na letním táboře	
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Určení času podle polohy hvězd	
Malý test pro vůdce – II.	
Angličtina pro skauty	
Táborový inspiromat	11
Skauting, škola a obluďdárům	
Tajný přítel aneb Hra navíc	
Světlušky a vlčata	12
Světlušky, vlčata a život v přírodě	
Udělejte si vlka na bůl	
Ochrana přírody	13
Co je ekologie?	
Skaut a příroda	
Zamyšlení nad Zeleným kruhem	
Medvídek panda s lilii?	
Diskuse – Názory – Kritika	14-15
Kdo je sám bez viny, ať první hodí kamenem!	
Máme na to	
Místo pro letní tábor	
Nemáme zájem...	
Ad... Spanilé jízdy	
JUN Praha	16
Nové knihy	16
18. světové jamboree	17
Zneužívání dětí – hrozba současnosti	18-19
Dokumentace skautské činnosti	19

SKAUTING 10

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Redakce Magazínu SKAUT – Junák vyhlašuje fotosoutěž!	
Holandská Jamboree a české koruny	
HISTORIE	4-5
Skauské kalendárium ČERVENEC – SRPEN	
Skauské kalendárium se uzavírá – zatím	
První skautské tábory na Kokoříně?	
Dr. Rudolf Plajner	
Jaroslav Foglar a skauting	
„...jak dovedu nejlépe...“ (3)	6
O cestě tam a naštěstí i zpátky	7
Oheň, oheň!	8
R&R	9
Všechno špatně, zpátky na stromy	
Upozornění pro všechny vůdkyně a vůdce R&R	
Zpráva o setkání R&R na Rábí	
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Máte už poklad?	
Malý test pro vůdce – III.	
Angličtina pro skauty	
Ať žije tábor	
Svojských závod	
Až se zima zeptá, cos dělal v létě...	
Ekologie všedního dne	
Táborový inspiromat III.	12
„Jsem skaut!“	13
Diskuse – Názory – Kritika	13-15
Akelův londratský – Čin skautské vzájemnosti	
Vůbec nic z historie a jen něco málo o politice	
Řetěz je tak pevný, jako jeho nejslabší článek...	
Stojí nám to za to?	
Milý bratře J.	
Poslední pomoc?	
Umíme vůdce pochválit?	
Daj-li medajli či nedaj-li?	
Ohlédnutí za registrací II	16
Zneužívání dětí – hrozba současnosti	17
Dokumentace skautské činnosti	18
Tábor ve sluneční zátoce	18
„Junák vzhůru“	18
Zprávy	19

SKAUTING roč. 31
obsah celého ročníku

Pokud by se vám zdálo, že tato anketa dostatečně nevytluhuje Váš názor na časopis, přílože, prosím, další list.

Odpovědi došlé do 31. 7. 1993 budou slosovány a třem výhrcům zašleme knihu Rudolfa Plajnera „Zavřítou Junáčkou stězkou – 1. díl“, kterou během prázdnin vydá Junácká edice.

správně určenou rostlinu, dřevinu, plod či semeno získává hřídku 2 kladné body. Maximálně 32 kladných bodů.

18. Kmení Balua

Hlava medvěda Balua má otvor úst 40 x 50 cm ve výš 1 m nad zemí. Jednotlivé členové hřídky házejí do otvoru měčky ze vzdálenosti 3 metrů. Za zásah měčkem do úst medvěda získává člen hřídky pro svou hřídku 1 bod. Celkem může hřídku získat 18 bodů.

19. První pomoc

Velkou hřídku si vyhlásí tři z předložených osmi kartiček s následujícími úkoly:

- obvaz palce
- sjažení podvrtnutého kotníku
- obvaz hřbetu ruky
- obvaz hřbetu ruky
- obvaz lokte
- obvaz kolena
- zlomenina předloktí
- ošetření bodnutí hmyzem – včela, vosy
- úpal, úžeh – příznaky, první pomoc

Hřídku se rozdělí do dvojic a každá dvojice plní samostatně svůj úkol.

Podle provedení úkolu či zodpovězení otázky může každá dvojice získat 0-10 kladných bodů. Hřídku maximálně 30 bodů.

20. Zatloukání hřebíků

Úkolem každého člena hřídky je zatlouct kladivem těžkým 0...kg do odřezku trámy 3 hřebíky dl. 63 mm. Za každý hřebík zatloučený až hlavičkou získává člen hřídky 1 bod, celkem může hřídku získat 18 kladných bodů.

21. Dopravní značky

Tato disciplína bude přinána testovým způsobem oběhové jako „Přiroda 1“. Hlavní rozhodčí vylosuje před závodem 12 dopravních značek z celkové počty, který bude vydan. Za správně určenou značku získá hřídku 2 kladné body, maximálně 24 bodů.

22. Setonova hra

Rozhodčí má k dispozici tabulku 40 x 50 cm rozdělenou na čtverce 10 x 10 cm, tj. 20 polí. Před vlechná pole je nakreslen obrázek sovy. V deseti polích jsou umístěna velká černá kolečka. Tabulka je zakryta.

Každý člen hřídky bodří tluší tuhou tabulku ve zmenšeném měřítku. Po odkrytí velké tabulky si po dobu minuty prohlíží umístění černých koleček. Jedno úkolem je zakreslit zcela samostatně během 2 minut černá kolečka do své tabulky. Za každé správně zakreslené kolečko získává člen hřídky 0,5 bodu, hřídku maximálně 30 kladných bodů.

23. Skautské pochodové značky

Pro zkrácení úseku v délce cca 100 – 150 m se použije dvacíti skautských pochodových značek. Značky z různého materiálu se mohou významově opakovat. U každé značky je umístěna vzestupná šipka na tuhém papíru velikosti 5 x 5 cm. Hřídku do předem připravených papírů vepisuje k nolitým číslovým výzram pochodových značek. Za každou správnou odpověď získává 1 bod. Celkové maximálně 20 kladných bodů.

24. Šifrované dopisy

Každá šifrovaná cesta pro skautských pochodových značek naša jednu, popř. dvě obilky se zašifrováním dopisy. Týto ověřá až na slavnosti. Šifrované dopisy a zde je také luší.

Jedna trojice členů hřídky luší samostatně jednoduchou mřížku, druhá trojice dopis s obrázkovým písmem (viz. zvy z závodu 1992).

Hodnocení disciplíny – vyhlášení dopisu do:

- 3 minut = 15 bodů
- do 4 minut = 10 bodů
- do 5 minut = 6 bodů
- do 6 minut = 3 bodů
- do 7 minut = 1 bod

Nevyhláší hřídku jeden z dopisů či oba, sdělí ji rozhodčí obsah dopisu.

25. Překážkový běh

Traf po překážkový běh by neměla být delší než 60 m.

- 1) Běh hradky cca 10 m a překážek dvou lalek ve výšce 60 cm, umístěných ve vzdálenosti 5m od sebe
- 2) Skákání po jedné noze na vzdálenost 10 m, po vyměnění nohy skákání dalších 10m
- 3) Přechod po kládě (kladině) cca 15 cm široké a 4 m dlouhé, umístěné 30 cm nad terémem
- 4) Přeskočení příkopu šířky 70 cm vyznačeného 2 provazy ležícími na zemi.

Poráždeli má možnost dle svého uvážení obměnit či dodat jeden úkol charakterem odpovídající disciplíně – např. podlézání lafk, sběr drobných předmětů do kelímku od jogurtu apod.

5) Běh hradky do cíle

Začátky jednotlivých překážek a cíl musí být viditelné označeny. Závodníci na znamení rozhodčího v cíli (mávnutí praporek) postupně vyběhají a plní úkoly. Po dosažení cíle posledním závodním hřídky se stopne čas, tj. celkový výsledný čas celé hřídky. Výštná hřídku se určí až po absolvování všech hřídkami a získá 2x tolik bodů, kolik je hřídek. Každá další hřídku získává o bod méně. Od počtu hřídek získaných bodů se odečtou ztrátové body za shození lafk, pad z kladiny, nesprávné skákání po jedné noze, nepřeskočení příkopu (po 1 noze). Světlušky a vířata se hodnotí samostatně.

F. Rozhodčí

32. Vzájemné jednolůžných kol závodů si lesníci (jmenuji) přisílají sbor rozhodčích podle vlastního uvážení tak, aby byl

některé rozhodčí vždy pokračoval dle svých možností.

33. Vyhášení výsledků se provádí na společném závěrečném

následně. Hlady na povinné až třetím místě odzdrámují, všichni účastníci parafují list. O cenách a jiných odměnách rozhoduje vždy pořadatel dle svých možností.

34. Každá hradba je vyhrazena přírodou, na které je razna

na náro stálovní číslo a čas, ve kterém je hradba povinná se dostavit k první kontrole – nástupu a hlášení hlady ke startu závodů. Do přírody se dále zapisuje čas na startu a v cíli.

Na každém stanově rozhodčí potvrdí svým podpisem průchod hlady, zapíše ohodnocení disciplíny a hodnocení hlášení a chování hlady (popř. četnosti čas). Pro jistotu provádí rozhodčí na stanově zápis bodů do seznamu prošlých hladek.

35. Každá hradba je vyhrazena přírodou, na které je razna

na náro stálovní číslo a čas, ve kterém je hradba povinná se dostavit k první kontrole – nástupu a hlášení hlady ke startu závodů. Do přírody se dále zapisuje čas na startu a v cíli.

Na každém stanově rozhodčí potvrdí svým podpisem průchod hlady, zapíše ohodnocení disciplíny a hodnocení hlášení a chování hlady (popř. četnosti čas). Pro jistotu provádí rozhodčí na stanově zápis bodů do seznamu prošlých hladek.

36. Každou hradbu doprovází při celé na závod určitéy činnosti, nejlepe v ide výchovné jednání. Vlastního záodu však s hradbou nezačíná. Vstup do prostoru závodu je dovolen pouze rozhodčím a velitelům závodů určeným činnostem.

37. Podle možnosti pořadatel je možno leno závod pořádat jako jednodenní či dvoudenní. Pro hlady, které nejsou na trati je vhodné připravit doplňující program – další hry, soutěže, posezení se zpívem apod.

38. Oficiální, ale i neoficiální, je jejich výchovné jednání mohou leno závod pořádat i na trati pro dvojici, jednolůžkové každý rok, tedy i v letech kdy není závod oficiálně vyhlášen. Pro tyto neoficiální závody je možné upravit pravidla.

E. Vyhodnocení výsledků závodů

0 – 3 body.

39. Každá hradba je vyhrazena přírodou, na které je razna

na náro stálovní číslo a čas, ve kterém je hradba povinná se dostavit k první kontrole – nástupu a hlášení hlady ke startu závodů. Do přírody se dále zapisuje čas na startu a v cíli.

Na každém stanově rozhodčí potvrdí svým podpisem průchod hlady, zapíše ohodnocení disciplíny a hodnocení hlášení a chování hlady (popř. četnosti čas). Pro jistotu provádí rozhodčí na stanově zápis bodů do seznamu prošlých hladek.

40. Každou hradbu doprovází při celé na závod určitéy činnosti, nejlepe v ide výchovné jednání. Vlastního záodu však s hradbou nezačíná. Vstup do prostoru závodu je dovolen pouze rozhodčím a velitelům závodů určeným činnostem.

41. Podle možnosti pořadatel je možno leno závod pořádat jako jednodenní či dvoudenní. Pro hlady, které nejsou na trati je vhodné připravit doplňující program – další hry, soutěže, posezení se zpívem apod.

42. Oficiální, ale i neoficiální, je jejich výchovné jednání mohou leno závod pořádat i na trati pro dvojici, jednolůžkové každý rok, tedy i v letech kdy není závod oficiálně vyhlášen. Pro tyto neoficiální závody je možné upravit pravidla.

43. Každou hradbu doprovází při celé na závod určitéy činnosti, nejlepe v ide výchovné jednání. Vlastního záodu však s hradbou nezačíná. Vstup do prostoru závodu je dovolen pouze rozhodčím a velitelům závodů určeným činnostem.

44. Podle možnosti pořadatel je možno leno závod pořádat jako jednodenní či dvoudenní. Pro hlady, které nejsou na trati je vhodné připravit doplňující program – další hry, soutěže, posezení se zpívem apod.

45. Oficiální, ale i neoficiální, je jejich výchovné jednání mohou leno závod pořádat i na trati pro dvojici, jednolůžkové každý rok, tedy i v letech kdy není závod oficiálně vyhlášen. Pro tyto neoficiální závody je možné upravit pravidla.

46. Každou hradbu doprovází při celé na závod určitéy činnosti, nejlepe v ide výchovné jednání. Vlastního záodu však s hradbou nezačíná. Vstup do prostoru závodu je dovolen pouze rozhodčím a velitelům závodů určeným činnostem.

47. Podle možnosti pořadatel je možno leno závod pořádat jako jednodenní či dvoudenní. Pro hlady, které nejsou na trati je vhodné připravit doplňující program – další hry, soutěže, posezení se zpívem apod.

48. Oficiální, ale i neoficiální, je jejich výchovné jednání mohou leno závod pořádat i na trati pro dvojici, jednolůžkové každý rok, tedy i v letech kdy není závod oficiálně vyhlášen. Pro tyto neoficiální závody je možné upravit pravidla.

49. Každou hradbu doprovází při celé na závod určitéy činnosti, nejlepe v ide výchovné jednání. Vlastního záodu však s hradbou nezačíná. Vstup do prostoru závodu je dovolen pouze rozhodčím a velitelům závodů určeným činnostem.

50. Podle možnosti pořadatel je možno leno závod pořádat jako jednodenní či dvoudenní. Pro hlady, které nejsou na trati je vhodné připravit doplňující program – další hry, soutěže, posezení se zpívem apod.

v daných podmínkách závodů zajištěn jeho hlady průběh. Na každé kontrole jsou minimálně dva rozhodčí. Rozhodčí mohou být společně pro závod včít i světloušek.

33. Rozhodčí svým klidem a laskavým chováním dovoří potrubí a atmosféru závodů. Jsou si vědomi, že nesní poměrně hlady při přímé disciplině, zvláště v momentech, kdy se na ně obrátí některý člen hlady a dotázan.

34. Případné problémy může podávat pouze delegovaný doprovod hlady a budou projednány jen tehdy, budou-li podány nejpozději do 15 minut po doběhu poslední hlady do cíle.

G. Všeobecná a závěrečná ustanovení

35. K jednomu kolm závodů vydá pořadatel samostatně prozkou, vyhlaši se zejména místním, časovým a dalších organizačních pokynů (např. pořadí disciplin, financování).

36. Každou hradbu doprovází při celé na závod určitéy činnosti, nejlepe v ide výchovné jednání. Vlastního záodu však s hradbou nezačíná. Vstup do prostoru závodu je dovolen pouze rozhodčím a velitelům závodů určeným činnostem.

37. Podle možnosti pořadatel je možno leno závod pořádat jako jednodenní či dvoudenní. Pro hlady, které nejsou na trati je vhodné připravit doplňující program – další hry, soutěže, posezení se zpívem apod.

38. Oficiální, ale i neoficiální, je jejich výchovné jednání mohou leno závod pořádat i na trati pro dvojici, jednolůžkové každý rok, tedy i v letech kdy není závod oficiálně vyhlášen. Pro tyto neoficiální závody je možné upravit pravidla.

39. Každou hradbu doprovází při celé na závod určitéy činnosti, nejlepe v ide výchovné jednání. Vlastního záodu však s hradbou nezačíná. Vstup do prostoru závodu je dovolen pouze rozhodčím a velitelům závodů určeným činnostem.

40. Podle možnosti pořadatel je možno leno závod pořádat jako jednodenní či dvoudenní. Pro hlady, které nejsou na trati je vhodné připravit doplňující program – další hry, soutěže, posezení se zpívem apod.

41. Oficiální, ale i neoficiální, je jejich výchovné jednání mohou leno závod pořádat i na trati pro dvojici, jednolůžkové každý rok, tedy i v letech kdy není závod oficiálně vyhlášen. Pro tyto neoficiální závody je možné upravit pravidla.

42. Každou hradbu doprovází při celé na závod určitéy činnosti, nejlepe v ide výchovné jednání. Vlastního záodu však s hradbou nezačíná. Vstup do prostoru závodu je dovolen pouze rozhodčím a velitelům závodů určeným činnostem.

43. Podle možnosti pořadatel je možno leno závod pořádat jako jednodenní či dvoudenní. Pro hlady, které nejsou na trati je vhodné připravit doplňující program – další hry, soutěže, posezení se zpívem apod.

44. Oficiální, ale i neoficiální, je jejich výchovné jednání mohou leno závod pořádat i na trati pro dvojici, jednolůžkové každý rok, tedy i v letech kdy není závod oficiálně vyhlášen. Pro tyto neoficiální závody je možné upravit pravidla.

45. Každou hradbu doprovází při celé na závod určitéy činnosti, nejlepe v ide výchovné jednání. Vlastního záodu však s hradbou nezačíná. Vstup do prostoru závodu je dovolen pouze rozhodčím a velitelům závodů určeným činnostem.

46. Podle možnosti pořadatel je možno leno závod pořádat jako jednodenní či dvoudenní. Pro hlady, které nejsou na trati je vhodné připravit doplňující program – další hry, soutěže, posezení se zpívem apod.

H. Srovnání

Držte v ruce náhod pravidel Závodů včít a světloušek pro rok 1994. Větrám, že ti aktivněji z Vás závod vykouší (tědla na účtorel a budou nám sporněly např. při stanovování obsahu disciplin, i pomoci, přehledový běh apod. Stale ještě zvažujeme zřetření ještě jedné disciplíny. V našem přičinění např. určování světových stran jednotlivými členy hlady nebo běžných topografických a turistických znalostí testováním způsoben apod. Očekáváme do přírody října Váša návrhy a při pomůcky, podle nichž pak upravíme definitivní podobu pravidel závodů tak, aby mohla být vyřazena jako příloha prosboového čísla Skautingu.

Odbor včítat MČNČ
Odbor světloušek NDK

ANKETA • ANKETA • ANKETA • ANKETA • ANKETA

Milí čtenáři Skautingu, chtěli bychom, aby se Vám časopis líbil, abyste jej rádi četli, abyste z něj měli i užitek. Proto Vás prosíme o upřímné odpovědi na následující otázky. Pomohou nám při přípravě dalšího ročníku.

Srdečné díky

Michala Rocmanová – Káča
šéfredaktorka

ANKETA • ANKETA • ANKETA • ANKETA • ANKETA

1. Srovnám-li poslední tři ročníky Skautingu, označoval(a) bych je: (1 = nejlepší, 3 = nejhorší) ☐ roč. 29 ☐ roč. 30 ☐ roč. 31

2. Jak čtu Skauting? (Správnou odpověď označte křížkem.)

Rubrika	čtu vždy	někdy	vůbec ne
1 Zprávy	☐	☐	☐
2 Historie	☐	☐	☐
3 Vigílie	☐	☐	☐
4 R&R	☐	☐	☐
5 Vůdům	☐	☐	☐
6 Světlušky a včítata	☐	☐	☐
7 Ochrana přírody	☐	☐	☐
8 Skauting v zahraničí	☐	☐	☐
9 Diskuse – názory – kritika	☐	☐	☐
10 Reportáže	☐	☐	☐
11 Skautský slovníček (Angličtina...)	☐	☐	☐
12 Inspiromat	☐	☐	☐
13 Nové knihy	☐	☐	☐
14 Inzerce	☐	☐	☐
15	☐	☐	☐

3. Které téma

- čtu nejraději
- nejvíc využiji ve své práci
- považuji za zbytečné
- dle mého názoru chybí:

číslo rubriky

4. Nejvíc se mi líbily tyto články:

5. Mým oblíbeným autorem je:

6. Nemám rád(a) články od:

7. Skauting dostávám:

(Správnou odpověď označte křížkem.)

- ☐ přímo do schránky
- ☐ přes středisko
- ☐ přes ORJ
- ☐ jinak

8. S dosavadním způsobem dodávky jsem spokojen(a):

- ☐ ano
- ☐ ne

proč

9. Dostal(a) jsem všechna čísla tohoto ročníku:

- ☐ ano
- ☐ ne (která?)

10. Jsem

- ☐ aktivní vůdce
- ☐ člen kmene RS
- ☐ člen klubu OS

- ☐ rádce družiny
- ☐ jiné

Je mi

- ☐ do 20 let
- ☐ do 30 let
- ☐ do 50 let

- ☐ více než 50 let

br. Řehák – seznámil NChK s akcí „z uprchlických táborů na tábory skautské“, kde odhaduje záměr o umístění asi 100 dětí.

br. Šmajcl – jsou zpracována nová pravidla závodu včít pro rok 1994, nové vlačké stezky jsou návrhu přioraveny.

br. Pučalík – obdržel několik připomínek k novému systému činovníckého vzdělávání. Načelnictvo rozhodlo na základě činnosti skupiny pro výchovu

činnosti na ženském středisku. Vzhledem k tomu, že ženské středisko má zanedbatelnou roli v životě ženských, bude se v budoucnu zaměřovat na zajištění a rozšíření činnosti na ženském středisku. Vzhledem k tomu, že ženské středisko má zanedbatelnou roli v životě ženských, bude se v budoucnu zaměřovat na zajištění a rozšíření činnosti na ženském středisku.

Názevnictvo dále rozhodlo o uskutočnění semináře k vysvětlení návrhu stanov na 12.6. od 15 hodin, ude-
lalo další Medaile díky aktivním činovníkům a s po-
těšením přijalo zprávu o letošním výstupu na Ivančé-
nu (s plánem v roce 1994 se akce zúčastnit).

Názeľníctvo vyzýva všetkých táboríci oddily k dodržaniu zásad slušného chovania a dobrých vzťahů s verejnou národnosťou. Nezapomíname na prázdnyh pomococh, ktoré národnosť svoje služby pŕi likvidácii kúrových kalení. Na táboch všem príjme dobrú pohodu, hezké počasie, zariadený program a málo úrazů. Těšíme se na letošní návštevový tábor a věříme, že všechny týpky budúo dšlet. Jsmuho dobre iměno.

OPRAVA:
V pokynech k novým experimentálnim stez-
kám si opravte zásah tiskárskeho šolka na str. 10
– pripomínky zaslaťte do júna 1994 a niekoľko
1995. Dékuje sa za pochopení.

Poslední předprázdninové zasedání NCHK se koná v sobotu 12. června.

O. Vanke, *talennik ChK*

Sdělení odboru lesních škol

Znovu opakujeme nabídku pro sestry, které by se chtěly zúčastnit lesní školy pro vůdkyně světlušek a rangers. Obě LŠ se konají v termínu od 20. do 29.8. v Roztokách. Přihlášku zašlete obratem tajemnici DK.

Kurs ELŠ pro duchovní rádce

V rámci ELŠ, která se bude konat 20. – 29. 9. 1993 na Červeném Hrádku bude probíhat kurz pro duchovní rádcy. Zúčastnit se mohou duchovní, laici i bohoslovci, kteří by měli o službu duchovního rádcy zájem. Dolní věková hranice je pro bratry 18 let, pro sestry 16 let.

Kurs duchovních rádců bude od 23. – 25. 8. t.r. Povede jej P. Jozka Kopecký.

Výzva odboru vlčat

Brazili Akatovd.

Odbor vlcák připravuje novou vlcáckou stážku. Projednáváte, jakou formu by měla mít, co přidat, co vypustit nebo zda úplně změnit systém. Shromáždíme názory ze všech stran a rádi bychom dospěli k optimální formě. Zapojte se i vy do příprav nové stážky nebo, jak býval v našich krajích zvykem, jen do kritiky toho co bylo vyřčeno? Zamyslete se nad následujícími otázkami:

1. Bratři z Kolína navrhují zajištění stupně před včelstvem (obdobu anglických „bojích skautů“). Děti ve věku 6-7 let by měly tvořit menší skupinky, které by měly svůj vlastní program, samozřejmě ne úplné, v některých akcích se zapojí do směrky. Jejich výchova by byla zaměřena na hravost, přátelství a sžlbi se směrku. Některé směrky v okrese Kolín toto úspěšně praktikuji již druhý rok. Zvažte pozici těchto dětí ve směrce a napište, zda by toto bylo řešení.
2. Další název souvisí s náplní nováčkowské zkoušky. Máme-li na paměti postupné zvyšování náročnosti, neždá se vám náročnost?
3. Ve stopkách navrhujeme více volitelných požadavků. Které by považujete za nezbytné a které za nepodstatné? 4. Důležitým zlomem v životě včeláře je přechod do skautského oddílu. Anglická stezka to řeší plněním odznaku Link badge (odznak návržnosti). Jeho podmínky vyžadují z pořízení postupného seznámení včeláře s budoucím oddílem (pohovor s vůdcem, účasti na výpravách a pod.). Myslíte, že by toto bylo potřeba i u nás?

5. Novým náhvem ve staze z Kolína je zřízení oddělení Rytířského řádu. Podmínky tohoto oddělení vychází z toho, že řada výchovných tlazek jako je karmatistství, vzájemná pomoc, pomoc starším a společenské sdávání těžko vpravod do kolonek přání přesných požadavků. Píne právo na jeho učelání, dočasné i trvalé odebrání by měl vědět směřky, Jasy je Váš názor? Odbyvat i řadu názorů na zairazování věků do staršky Co myslíte- zairadit nebo nechat naprostu samostatné? Se názy zaslajele do 1.9.1993 na adresu tajemníka odboru vřát:

Adm 1101 Page 1 of 2

Not a member of the club?

Čekáme na vaše názory

Zprávy zahraniční rady

S politováním oznamujeme, že jazykový tábor s výukou němčiny se v letošním roce neuskuteční pro malý zájem z naší rakouské strany. Několika přihlášeným děvcám bylo odesláno oznámení o zrušení tábora.

K závodu vlíčet a světlušek

Stále ještě doznívá závod konaný loňského roku, přicházejí drobné připomínky a nápady a proto jsme ještě za ním neudělali vyhodnocení tečky. Počusíme se však, zatím předebát, že smířím to neorganizování s dočasnými připomínkami a výmest základní směry pro úpravu závodu a jeho pravidel pro rok 1994:

- po organizační stránce závod sjednotíme natolik, aby si je dokázalo uspořádat i menší sídelsko

- disciplinami nezastavovat do skautského věku, oděsí závod včít a svůlebně náročností a disciplinami od Svobody závod v každém budoucím občanu obměnit maximálně 3 disciplíny
- zachovat pozitivní motivaci (klíčové body)
- do hodnocení zapracovat šlá, ale tak, aby se nestal rozhodou jímým pravidlem
- věk vymazat rokem narazení a pečlivě roční věkové zvýhodnění s ohledem na skutečnost, že závod je pro každého, postupují nejlepší
- roční střídavost „přibídek“
- doporučit toleranci při ohranění kolch (keřovité vybavení, počet a možná hůdek, min. požadavky pro start apod.)
- od okrasného kola, výs. požadavky za minimum nováckouskou zkoušku, pro ústřední kolo šlá
- při zpracování propozice závodů došat na jednoznačný výklad pravidla a popis jednotlivých disciplín
- v případě použití „okrasného“ materiálu (např. pláči, zvířata a pod.) tento výs. jmenové, např. jako přílohu některého skautského časopisu.

Je pravděpodobné, že tento výčet není úplný, ale to nejzákladnější obsahuje. Jenom jedno se nám ani do nových pravidel závodu nevhodně neprospadá: to naznačují členění chování do seriálních

[illegible]

白

PRAVIDLA ZÁVODU
vřít „O totemovou hůl náčelníka“
a světlušek „O stužku náčelní“

A. Základní ustanovení

1. Závodů víčat „O totemovou hůl náčelníka“ a světlušek „O služku náčelní“ (tule jen závodů) se molou zúčastnit všechny řádně registrované toje a smetky, popř. víčata a světlušky registrované v oddílech skautů a skautek. Unáka dále jen výchovných jednotek. Víčata a světlušky závodů

v samostatných závodoch, ktoré sa môžu konať veľa dní na jednej trati.

2. Závod se koná v pravidelném dvouletém intervalu (výzvy v sudých letech). Je tříkolový, postupový. Základní okresním (obvodním) kolem, ze kterého postupuje podle předem dohodnutého postupového klíče určovaný počet hráčů (nejlépe po dvou do druhého kola), pokračování po úmorní celky odpovídající bývalým krajům. Obdobný je postupový klíč pro tři ústřední kola závodu.
3. Základní okresní (obvodní) kola se uskutečňují nejpozději do poloviny května (v roce 1994 do 15.5.), druhá kola do poloviny června (v roce 1994 do 19.6.) a třetí ústřední kola se pak uskutečňují v září téhož roku. Pořadatelem závodu v jednotlivých kolech jsou příslušná nábo pro druhé kolo pověřené okresní (obvodní) rady Junáka a pro třetí kolo ústřední rada. Veliteli jednotlivých kol jsou pověřováni volenými zpravodajové zpravodajský léhcad (ve třetím kole pak předseda odboru věcí NOR, a předsedkyňe odboru svazské sekce NDK) a hlavními rozhodčími předsedové pořádacích rad. Veliteli třetího kola pak náčelní DK a náčelníci okresních (obvodních) ústředních rad.
4. Pro koordinaci všech kol závodu a pro přípravu a realizaci třetího kola je ustaven štab závodu.
5. O průběhu jednotlivých okresních (obvodních) i druhých kol podávají jejich velitelé podrobnou zprávu štabu závodu. Zpráva obsahuje nejen výsledky závodu, ale i celkové hodnocení. Pro další snižování zpracování zpráv je k tomu účelu vydán vzorový formulář.
6. Po skončení ústředního kola se vydává celková zpráva o průběhu a výsledcích celého závodu, obsahující návrhy na úpravy závodu, návrhy na zveřejnění výsledků, návrhy na zveřejnění zprávy o průběhu závodu.

B. Složení a vybavení hlídek

6. Všechny registrované výchovné jednotky viz odst. 1 písm. a) musí být zapsány v seznamu výchovných jednotek, který sestavuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Seznam vychází z údajů poskytnutých jednotlivými výchovnými jednotkami. V seznamu musí být uvedeny všechny údaje, které jsou nezbytné pro zajištění správného fungování systému. V seznamu musí být uvedeny také údaje o tom, jakým způsobem jsou výchovné jednotky zapojeny do systému. V případě nutnosti může být seznam rozšířen o další údaje. V případě nutnosti může být seznam rozšířen o další údaje. V případě nutnosti může být seznam rozšířen o další údaje.

8. Přínáška k závodu (bude vzor) obsahuje číslo a misi
působení výchovně jednotky, číslo a níže střediska, u vyš

sích kol též určení okresu (obvodu), jména a příjmení členů

hledky (včetně dvou náhradníků) a rok jejich narození. Přihlášku do okresního (obvodního) kola podává vůdce výchovné jednotky v termínu stanoveném příslušnou radou, podání přihlášky do vyššího kola pak zajišťují velitelé závodů, ve

Junák Místní č. 22

2

kyňech se hídka po postup kvalitativně, tj. větší prvního kola pro každé druhé a ve větší druhého kola pro každé třetího. 9. Každý člen hídka bude mít upřesňující v rámci hídka jednotný skautský kód. Dále bude mít u sebe platný skautský průkaz, písemku, kapsičku, třeben, obyčejnou tužku, zápisník, (ve kterém mohou být zaznameny ze schůzek šček i případné šifry, které se úči na schůzkách – mohou být při závodu použity), Křt, kalení papír, píštělku. O dalším vymezení, pravidlech pro přecházení hídka po absolvování prvního kola, jistě budou v hídce na startu rozhodnutí hídka doplněnými členy. Ustaněné vymezení mají závodníci udaté v batůžku, který nesou na zádech.

C. Rozsah závodu

- 1) Závod se skládá z pěti následujících disciplín:
- 2) nástup a hlášení hídka ke startu
- 3) znalost přírody II. – rostliny, dřeviny
- 4) kmeny Bařila
- 5) první pomoc
- 6) zatloukání hřebíků
- 7) dopravní značky
- 8) Seznam trasy
- 9) skautské podvodové značky
- 10) šifrování dopisů
- 11) přetáčky bříhů
- 12) čas na trati

11. S výjimkou první a poslední uvedené disciplíny je podle místních podmínek a počasí možno na úrovni obou nižších kol některé disciplíny vynechat. Pořadatelé všech kol mají náspok právo zadat do závodu navíc jednu disciplínu jinou, ať již přechem označenou nebo zařazenou jako překvapení. Závod však musí obsahovat minimálně 9 disciplín.

12. První jednotlivých disciplín je rovněž rozloženo na trase závodu o celkové délce cca 2 km. Pořádá disciplín není závazné, je možno je měřit podle charakteru soutěže tak, aby závod byl plynulý. Podle první disciplína závodu – nástup a hlášení hídka se provádí vždy na místě startu nebo v jeho nejbližším okolí.

13. Trasa závodu se doporučuje vstít v členitím zalesněním prostoru, je vyznačena housy provazu, sítací v barvě přírodní, jímžm průhledem jistoty, délky 15 cm, papr, jímžm vyloučením matérialem obdobného charakteru. Starovější jednotlivých disciplín jsou viditelné označené názevem, u těchto disciplín platí jejich zatloukáním a kmenem. Ukládání značení trasy po závodu je samozřejmá.

14. Pro kontrolu přípravivosti trasy a možností nasazení měřitelů hodnocení hídka musí být v hotová, aby závod jako první absolvovala hídka mnoho soutěže, Ukráského a ušetřeno hojní nejlépe „domácí“ určená pořadatelům.

D. Popis jednotlivých disciplín

1. Závod začíná slevnostím nástupem všech účastníků závodu. K prvnímu prvního kola – nástup a hlášení hídka – před startem se hídka dostaví v určeném čas (čas nástupu jednotlivých hídka budou veřejně vyvěšeny na příslušném místě a uvedeny vprůvodce) na označené místo poblíž startu. Hídka nastoupí v kóji do řadu a hlášení () podává hlášení. Rozhodčí hodnotí nástup šesky, hlášení a vyspování, jednotlivě a správnost kóje, uplnost vybavení. Před vlastním startem se hídka může převléci do sportovního oděvu – není povinné.

Hodnocení:

- vybavení za každého člena 0 – 2 křesné body
- křesné vybavení 0 – 6 hídových bodů
- vyspování hlášení 0 – 6 hídových bodů
- maximálně 24 hídových bodů

16. Znalost přírody I.

Na stromech ve výšce 1 – 1,5 m a 10 m do šířky na obě strany jsou volně ze značené trasy umístěny barevné obrazy pláku, zvířat, ryb a hmyzu (předpokládáme, že jednotlivé budou vidětý obrazy lesových disciplín jako příčina Magazínu Škula Juraňák). Obrazy jsou nasazeny na tornulu A, B, C, D, ze kterých 4 názvy živočichů, označené písmeny A, B, C, D, ze kterých je pouze jeden správný. Hídka při úči testování způsobem (po poradě předsedním správného významu v průvodce). Úsek je dlouhý 50 – 100 m a jeho začátek je označen nápisem „Je vhodné na kmen ušetřu umělejší dleš díka rozhodnutí např. kmeny Bařila, který mimo vlastní disciplínu na přehledu o ušetřu. Přítomní – živočichové“.

- 4 zatloukání pláku z 12 vydaných
 - 2 obzvětníky z 6 vydaných
 - 2 rýby z 6 vydaných
 - 4 zatloukání hmyzu z 8 vydaných
 - 4 sava z 12 vydaných
- Za správné určení živočichů získává hídka 2 křesné body. Maximálně 32 hídových bodů.

17. Znalost přírody II. – rostliny, dřeviny, semena, plody

U semen a plodů, na živých stromech ve výšce 1 – 1,5 m a u živých rostlin jsou jednotlivě umístěny čtyřky tornulu A5 max. do vzdálenosti 10 m a obě strany od značené trasy. Jmno vzrůstající členy jsou na nich uvedeny vždy 4 názvy dřeviny (popř. rostliny, semena či plody) označené písmeny A, B, C, D. Hídka při úči testování způsobem (po poradě předsedním správného významu v průvodce). Úsek je dlouhý 50 – 100 m a jeho začátek je označen nápisem „Je vhodné na kmen ušetřu umělejší dleš díka rozhodnutí např. kmeny Bařila, který mimo vlastní disciplínu na přehledu o ušetřu. Přítomní – živočichové“.

JUNÁK-HILÁŠI
PRÁVIDLA
PŘÍLOHA
PRO SKAUTING
22

Zpráva ze zasedání NDK dne 2. května 1993

NDK závažně nesouhlasí, aby na podzimním kongresu byla řažena změna stanov hnutí, a má proto tyto divozy. Organizační členění hnutí lze provést pouze v návaznosti na užemněpřevládající rozdělení republiky, které na podzim ještě neprovedl parlamentem schváleno; stanovy by měly odrážet celkovou výchovnou koncepci, která se v současné době připravovala. WAAGOS nesouhlasí s existencí pouze jednoho náčelnictva pro dva kmeny. Tato změna by mohla ohrozit naše práva zatloukacího člena. NDK proto tvá na tom, že příloha znamená stanov hnutí může proběhnout až na příštím řádném sněmu a v náraznosti na spolupráci a vztahy mezi WAAGOS a WOSM. Z těchto důvodů bude NDK připomínkovat pouze jasné a přesné formulování návrh stanov, na kterém se dohodnou stanovová komise. NDK se totiž domnívá, že v současné době je důležitější pracovat na výchovné koncepci než na změnách stanov, které považuje pro svou práci pouze za prostředek, nikoliv za cíl. Současné upozornění na fakt, že sebedobokonejší organizací struktura nebude plnit dobře svojí funkci, jestliže nebudou lepší mezilidské vztahy a snahy o rovnocennou spolupráci mezi členy na všech úrovních.

NDK rovněž prodiskutovalo otázku lustrací. Je toho názoru, že investice vložené do tohoto procesu se hnutí vyplatí jen tehdy, budou-li jejich výsledky předloženy. Pokud jsou osvícenci pozitivní, je třeba rozhodnout, zda tyto členy mají své funkce vykonávat před ukončením odvolacího soudního řízení.

NDK znovu navrhuje udělování nejvyšších skautských vyznamenání ještě před řádným sněmem vzhledem k nízkému počtu dosud žijících nositelů těchto vyznamenání a s ohledem na věk sester a bratrů, kteří by se měli stát jejich novými nositeli. NDK vzalo na vědomí informaci o dotlacích na letní táboři pro letošní rok a vyhlášení konkursu na nového šéfredaktora magazínu Škula-Juraňák. NDK žádá Úřad, aby věnovala vysokou pozornost stavu OS a Gid. NDK se domnívá, že členy pracující v oddílu a středisku by měli být registrováni na této úrovni, členy vykonávající volené

funkce nechtějí jsou registrováni jako členové příslušného orgánu a občanské služby, jejichž náplní není přímo výchova dětí a mládeže, at vyvěšaji Gaby. NDK plánuje podzimní setkání s bývalými členy náčelnictva, aby s nimi konsultovalo výchovné problémy.

NDK poděkovalo br. Karlu Vaňkovi za jeho pomoc a spolupráci s divlím kmenem.

Iva Macková, tajemnice DK

Z náčelnictva chlapeckého kmene

11. zasedání NCHK se konalo v sobotu 1. května 1993. Po kontrole a odsouhlasení minulého záznamu se pokračovalo informacemi zpravodajů: br. Janek – po vydaní zveřejnění experimentálních stránek a dalších příloh ve Skautingu k letním táborům se bude přes prázdniny pracovat na zveřejnění handbooku.

br. Švehla – uskutečnění okresního kola Svojskova závodu zatím nahlasilo pouze 26 okresů, zatím nejsou zveřejněny termíny konání druhých kol v Praze a pro VČ ve Svitavách. Členové NCHK navštíví druhá kola takto:

- 5.6. Mladá Boleslav (Bláh pod Bezdrzem) – br. plíšek
- Čes. Krumlov – určí br. Šnajd
- Čes. Lípa – br. Švehla
- Znojmo – br. Pucalík

29.5. Plzeň – br. F. Hájek

12.6. Fyšek-Místek – br. Žemný požádá o zástupce paní chlapeckého náčelnictva zástupce DK. Náčelnictvo vyřazuje všechny okresy, pokud tak ještě neudělá, aby zástupci ORU nepodléhali náhlá konání okresních kol na ústředí.

Nová koncepce odrazu odborných znalostí byla po připomínkování odsouhlasena a bude předána k otestování jako příloha Skautingu.

br. F. Hájek – zpracoval odpovědi okresní radě Prostějov, obdobně reagoval na dopis středska Lípa Roztoky. (jedná se žádostí přidělení vůdcovských stupňů bez zkoušek, dala by konstatován nedostatek všech tiskopisů, doporučujeme zajistit je vhodné s DK.

7. oblasť – Svojskova, Středoceska, Podbrdsko-křivoklátska, Podbřatova, Hájkovy, Poještětská a Hanačská nemají sestavenou a nahlašovanou zkoušební komisi pro vůdcovské zkoušky.

Svojsíkův závod

Stojí za to připomenout, že letošní ročník Svojsíkova závodu se stává významným tím, že poprvé od jeho úvodního kola, které bylo pořádáno v roce 1946, se patrně podaří dokončit jeho běh v termínu, odpovídajícímu původním propozicím. Tedy vždy po dvou letech. Pozoruhodnost nikoliv nevýznamná.

Svojsíkův závod, u jehož zrodu stál jedinečný skautský praktik br. Dr. Karel Průcha, byl proponován tak, aby se stal přehlídkou vrcholového skautingu. Aby inspiroval, nutil k překonávání, zavazoval oddíly k pilnější práci a k vytváření jedinečného skautského ducha.

Jeho první ročník, v roce 1946, čteme-li dnes o jeho průběhu, nebo posloucháme-li vyprávění jeho aktivních účastníků, takovou přehlídkou skutečně byl.

Pomějujeme-li jeho tehdejší požadavky a podmínky se současnou úrovní Svojsíkova závodu, musíme, bohužel, konstatovat, že připomínky dnešních mladých vůdců a vůdkyň k závodu nejsou tak úplně bezpředmětné. Opravdu jim může Svojsíkův závod v něčem připomínat akce typu „Partyzánský samopal“ a nebo „Turisticko-branný závod“.

Dohodli jsme se, že návratem k původním hodnotám skautingu stavíme tento z hlavy na nohy. Myslím si, že podobnou operaci je třeba uskutečnit i v případě Svojsíkova závodu.

Problém je v tom, že organizátoři soustředili veškerou pozornost na praktickou část závodu. Podmínky Svojsíkova závodu 1946 a neuskutečněného ročníku 1948, které pravděpodobně dnešní organizátoři neznají anebo je jako zbytečně vypustili, hovoří o tzv. Oddílovém kole.

Přinášelo přihlášené hlídce maximální zisk 40 bodů. S nimi šla do praktické části závodu. Čtyřicet bodů bylo možno načerpat tak, že vůdce oddílu přihlášených hlídek předložil ke kontrole účetní knihu, kroniku, oddílový časopis, plán výchovné práce (kolik chlapců a děvčat plní Stezku, kolik a jaké odborky se v oddíle skládají, přehled výprav a schůzek atd.). Že je to zbytečná administrativa? Velmi špatný názor, přátelé.

Vedle toho, že by se nám pomoci těchto požadavků možná podařilo zkvalitnit oblast (oddílové a střediskové účetnictví), která je v katastrofálním stavu, tak bychom dalšími podmínkami řadu vůdců přiměli k tomu, aby začali o své práci ve skautingu vážněji uvažovat.

Svojsíkův závod by tak posiloval a navracel ty dávné hodnoty, které skautingu záviděly jiné organizace, jimiž vybavil generace svých odchovanců: Dobrovolnou kázeň, vysoký pocit odpovědnosti, praktické dovednosti a věrnost skautským ideálům. JZP

V této době již by měla být všechna okresní i oblastní (krajská) kola SZ za námi. Zážitky však máte ještě v živé paměti. Napište nám Vaše zkušenosti, co se Vám v pravidlech líbilo a co byste změnili.

Výběr názorů z Vašich dopisů otiskneme ve Skautingu a celou korespondenci pak předáme organizátorům dalšího ročníku.

Heslo „Svojsíkův závod“.

Díky red.

Až se zima zeptá, cos dělal v létě...

Ještě během tábora, nebo alespoň na konci prázdnin se sejdí s radci a svými zástupci a dejte dohromady představu o příštím oddílovém roce. Z těchto nápadů pak sestav plán činnosti.

Jako příklad uvádíme plán roku Vodní pětky. Září: Příprava k nové práci. Výroční závody vodácké a atletické. Výcházky mužstev do podzimní přírody. Vyřazení vřítat k vodákům.

Ríjen: Turnaj v házené. Závody a zkoušky cyklistické. Velká polní hra. Filmové představení. Čaj všech Vodáků s programem.

Listopad: Dušičkový výlet (2-3 dny). Kratší výcházky do přírody (orientační). Detektivní hra ve městě (pozorovací). Filmové představení. Turnaj šachu a dámy. Výstava fotografií jako výsledek soutěže.

Prosinec: Sněm všech Vodáků. Ruční práce. Zpěv a hudba. Mikulášská zábava. Vánoční dobývací hry. Vánoční zájezd na hory (25.XII. – 21.I.). Zimní tábor v chatách.

Leden: Zimní výcházky, dle možnosti na lyžích nebo se saněmi. Bruslení na vlastním kluzišti. Turnaj ledního hokeje. Odborné kursy. Literární soutěž. Ruční práce.

Únor: Zkoušky krasobruslařské. Zábava na ledě. Hra o poklad ve městě. Námořní hodinka (veřejné vystoupení v divadle). Besedy (čaje) v klubovně. Rečnická soutěž. Výstava rukodělných prací.

Březen: Slavba a oprava lodí. Jarní práce na zahradě. Pochoďové výlety. Pozorování přírody. Vypsání fotografické soutěže. Hry venku.

Duben: Pokračování ve stavbě a pracích v přístavu. Zkoušky. Velikonoční plavba po řece (6 dní). Soutěž v získání nejlepších nováčků.

Květen: Začátek táboření. Výlety do jarní přírody. Závody ve stavbě stanů a vaření. Jarní táborový oheň (májový večer) a sliby. Výprava parníkem s chlapčeckou posádkou a s rodiči. Ukázky výcviku.

Červen: Kurs plavání a zachraňování. Závody mužstev ve vodním výcviku. Pálení čarodějnic. Táborový oheň pro rodiče. Svatodušní plavba (4 dny).

Červenec: Prázdninový tábor, nejkrásnější a největší podnik roku.

Srpen: Prázdninový tábor II. díl (je-li velký počet přihlášek). Putovní tábory po vodě v menších skupinách.

Z letáku Vodní pětky, 1937

Ekologie všedního dne

Ekologická výchova ve skautském oddíle má několik základních úkolů, které nelze provádět osamocně. Jedním z nich je snaha omezit znečištění životního prostředí nejrušnějšími odpady, tedy věc, která při vzniku šestého bodu zákona nepadaá v úvahu, ale vynořila se až v posledních třiceti letech. Pokusím se proto nabídnout vám jeden z mnoha možných způsobů jak tuto mezeru vyplnit.

Na tomto poli existují dva základní typy problémů: 1. celkové, 2. drobné, všední. Zde půjde o ty druhé, neboť jsou nám blíží, jsou hmatatelnější a snáze pochopitelné, ale i snáze ovlivnitelné. Navíc by měla platit zásada, že prvotní je „zaměst si před vlastním prahem“. Tolik na úvod a teď jak vše probíhá v praxi. Projekt „EVD“ je naplánován od září do května. Každý měsíc se objevuje nový eko-problém a k němu vázající se úkol. Vše je zaznamenáváno na zvláštní desce.

Na první oddílovce v měsíci se seznámíme s měsíčním tématem. Vysvětlíme úkol, proč právě on, v čem spočívá škodlivost, jak můžeme pomoci. Konkrétní úkol je pak vyřešen společně s tabulkou, kterou si všichni překreslí do zápisníku. Během měsíce se na všech podnicích k tomuto tématu vracíme a probíráme jej z různých stran. Vždy na konci měsíce dochází k vyhodnocení, snažíme se o grafické vyjádření úspěšnosti.

• **Igelitová taška - výrobek ničí přírodu**

úkol: nahradit igelitovou tašku plátěnou

pozn. - ig. tašky jsou většinou vyrobeny z materiálů zamořujících přírodu - rychle se znehodnocují a vzniká nutnost nahradit novou

• **trídění odpadů**

úkol: třídít odpady a ty pak odnést do třídících kontejnerů (papír, sklo - barevné, bílé)

• **místo dopravních prostředků po svých či na kole**

úkol: omezit v co největší míře jízdu v autobuse, automobilu apod., místo toho použít své nohy, koloběžku či cokoliv podobného

• **šetřit papír - šetřit lesy**

úkol: šetřit papírem - např. nevyhazovat papíry, kde je ještě volné místo na psaní (ustříhnout a pak použít), nebalit svatiny do ubrousků, opatřit si jiný trvanlivější obal, nevyhazovat k normálním odpadkům papíry apod.

• **výrobky v nevrátných obalech - utopení v odpadcích**

úkol: snažit se co nejvíce omezit nákup takovýchto výrobků, apelovat i na rodiče. Jde o limonády v plechovce, různé tekutiny v umělých obalech...

pozn. - výrobky se značkou zpravidla bývají neškodné přírodě či se dají recyklovat. Otázkou je, že když se plechovka od coly hodí do koše ve městě, stejně ji nikdo do oběhu nevrátí.

• **umět říci ne**

úkol: např. nebrat letáky, nenechat si balit do papíru knihu o které vím, že ji hned začnu číst apod.

• **sběrné suroviny - místo návratu**

úkol: snažit se odvést předem dané množství papíru, textilu kovů do sběrných surovin a tím vrátit suroviny do oběhu

• **rodiče - moji pomocníci v ochraně životního prostředí**

úkol: zatáhnout do problému životního prostředí rodiče, snažit se o eko-domácnost

pozn. - vedení oddílu dodá podklady k tomuto úkolu (eko-domácnost)

Je nutné, aby tyto úkoly plnil celý oddíl, tedy i vedení. Je dobré občas pohovořit oecně o odpadech, skromnosti, ekologii apod. Nesmí se zapomenout na dostatečnou motivaci a je dobré být připraven na překonávání problémů vázajících se třeba k ostychu. Vedení pěkné nástěnky a tabulek v zápisníku (kde to jde, třeba psaní si kdy jsem co odnesl do třídícího kontejneru) výrazně napomáhá k zájmu.

To je tedy vše. Rádi uvítáme i další podněty či návrhy k této tématice.

Roman Šantora - Bobo

TÁBOROVÝ INSPIROMAT III.

Mastodont Bembek

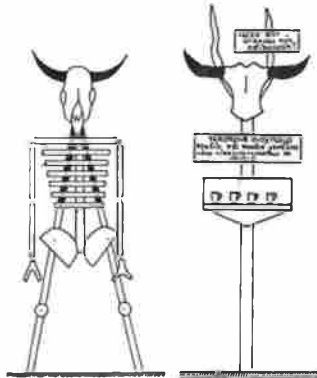
V každém oddíle, na každém táboře se vždycky najde jednotlivec, kterému nic nevoní, snaží se vyhnout každé práci a kouká, kde by se mohl zašít. Neustále někde postává a klátí rukama. Těmto výtečníkům je Bembek určen.

Kravská lebka nám posloužila jako jeho hlava, tělo jsme zhotovili ze dřeva. Ruce v ramenních, loketních i zápěstních kloubech lze volně spojit háčky s kroužky nebo ohnutými hřebíky a provázkem. Kostra je do země zapuštěna v mírném předklonu, takže při každém závanu větru se ruce skutečně klátí.

Pro jedince, kteří ho svou nečinností napodobovali, byly tři stupně ocenění:

1. vzájemné potřesení rukou
2. obejmutí Bembeka s provínilem
3. vyfotografování výtečníka s rukou Bembeka kolem ramen.

Třetí stupeň byl největší táborovou ostudou.

Táborové kloktadlo

Máte potíže odnaučit některé hochy hrubě mluvit? Nepomáhají bodové postihy a různé zákazy? Vyzkoušejte táborové kloktadlo.

Není to nic složitého. Získáte-li na jatkách volskou lebku, kterou vybělíte peroxidem nebo ji u mraveniště můžete nechat očistit mravencům, bude tvořit vrchol kloktadla.

Můžete jako my použít oloupaný rozvodový kmen nebo dva loupáné kůly. Pod lebku je tabulka s nápisem:

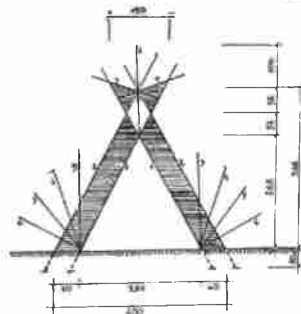
„Chceš být opravdu mým příbuzným?“

Táborové kloktadlo

Použití po použití nepřístojného výrazu. Vyjadřuj se urvale!

Pod tabulkou jsme ze zbytků krajinek zhotovili poličku, na které stály hrníčky a láhev s kloktacím roztokem. Původně to byla dobře osolená voda, postupně jsme ji „dochutili“ pepřem a octem. Někomu stačilo vykloktat si dutinu ústní jednou, ale našli se i jedinci, kteří zde mohli mít vlastní hrníček s jmenovkou.

Nemůžete sehnat lebku? Nevadí, nám se na letošním táboře jedna také nedostala a tak jsme pro kloktadlo z prkénka vyřezali její obrys a posloužil stejně dobře.

Brána ve tvaru týpí

Je vhodná pro vstup do tábora s indiánskou tematikou. Má tvar otevřeného týpí. Šikmé kůly po stranách představují paprsky slunce, které indiáni uctívali. Kromě toho dotvářejí působivý vzhled brány. Celou konstrukci jsme zhotovili z loupáných kůlů. Vodorovné loupáné proutky mají připomínat bílou bůvolí kůži. Paprsky z loupáných tyčí jsme přibíli z vnitřní strany. Nejkrásnější byla tato brána v noci za svitu měsíce. Při pohledu z větší vzdálenosti měl člověk dojem, že vidí pouze bílé plátno týpí – měsíční světlo spojilo proutky s tyčemi v jeden celek.

Potřeba dřeva:

č.	délka	kusů	č.	délka	kusů
1	480+50	2	5	180	2
2	520+50	2	6	130	2
3	230	2	7	160	2
4	210	2	8	220	1

Celá brána loupáná, vybíjená loupánými proutky, Ø 1 – 2 cm.

3 x ze starších materiálů vybral, vyzkoušel a vřele doporučuje Rolf, Havlíkův Brod

Drobné radosti u cest

„... Nebo možná vstoupíš na podzim do prázdného venkovského kostela. Ticho, jen listí tluče v tani zahradě a jeho hrobová vůně se nese vzduchem. Nejraději bys ležel hluboko pod ním, takový smutek nad marným, neužitečným životem tě tíží. Do úplného ticha a bezradě neocíkávané zahřívání varhany. Zamrazí tě v zádech. Hudba se vzpíná, bije stříbrnými kopyty, jako bys stál pod očistným proudem. Náhle vidíš hříšnost a titěrnost svého smutku. Vyjdeš ven proměněný, radost tě dostala.“

M. Nevrlý Karpatské hry.

Ano, jistě i ty jsi zažil chvíle, kdy jako zázrakem se smutek změnil v radost, kdy zamračenost se přetavila v úsměv. Zapátráš-li v paměti, zjistíš, že tento zlom povětšinou způsobila DROBNOST. Varhany v prázdném kostele, bezvýznamný,

zanedbatelný, titěrný človiček anebo úsměv, vytvořený kýmsi ze žaludů na pařeze u lesní cesty. Papíroví ptáci, vytvoření kýmsi ve větvích staré třešně. Krásné odpadové monstrum, vytvořené kýmsi vedle skládky na kraji vesnice.

Ano, zvláštní jsou cesty radosti. Pozorný čtenář však vytušil, že nemusí být vždy jen dílem náhody. Je možné, aby byly kýmsi vytvářeny. A můžeš to být ty, jako osamělý poutník či celé společenství vás všech dávajících. Chce to jen chodit s očima otevřenými, hlavou plnou nápadů a hlavně se srdcem toužícím vytvářet radost. Pro JINÉ i pro SEBE. Kdo ví, kdy sám budeš potřebovat kaštanová zvířátka, vytvořená kýmsi u lesního krmelce ve smrkovém lese.

Bobo

Jak jde kraj, tak se stroj

Krojová skupina Junáka již před vánoci schválila možnost sportovního či letního kroje = trička nebo mikiny. Oficiální typ lze objednat v JUNU Praha – medové tričko s vytištěnou lilii na pravé straně.

Oddíl nebo středisko si však může pořídit i jednotná trička v jakékoliv jiné pastelové barvě.

Výhodné je i obklopovat stejným vzorem trička bílá, nebo na ně našít, nechat vytisknout nebo nastříkat znak Junáka, oddílu nebo družiny.

Triko lze doplnit trenýrkami opět v jednotné, vhodné ladicí barvě.

Čtyři příklady z mnoha možností vidíte na obrázku.

Informaci na vlastní „triko“ předává a hezké léto ve veselých barvách přeje

Káča

Foto František Bobek

„JSEM SKAUT!“

Bylo to, tuším, asi rok před válkou anebo v prvním roce války, tedy nanejvýš před patnácti lety. Tehdáž jsem vstoupil do jistého malého obchodu s hudebními nástroji ve Vodičkově ulici. Než jsem svou věc vyřídil, otevřely se dveře krámu poznou- a vešel jinoušik asi dvacítiletý, snad o rok starší. Sice podle drobounké, slabé postavy bylo lze hádati na deset let věru, ale podle kabely, naplněné spoustou učebnic a sešitů, které nesl pod levým pažím, byl to jistě žák některé vyšší třídy měšťanky nebo studentík středoškolský, snad gymnasta. Nebyl oděn příliš nádherně, ba naopak, velmi prostě, ale čistě a pořádně, jak jen pečlivá maminka ze střední nebo dokonce „nižší“ vrstvy svého milého synka-studenta vypraviti může a dovede. Zvláště má-li takových omladků svého rodu několik.

Jinošík tiše vešel, způsobně pozdravil, smekl čepici a položil ji na pult. Ze všeho toho jsem usuzoval, že jest chlapec dobře vychován. A když jsem švihl pohledem po jeho tváři, viděl jsem, že jest výrazu velmi inteligentního a na útlý ten věk skoro ušedlého, ač jako trochu chorobného. Známe takové tváře, v nichž se obrazí přemítavá mysl, slovem duše. Bývají to zpravidla přičinliví, pilní žáci. Málokdy jsem se mylil. A když jsem viděl tu kabelu plnou knih, skoro jsem pocítil jistou lítost nad malým mužičkem. Téžto knih, milý hochu, bude víc a více přibývat, brímě tvé bude těžší a těžší. Avšak už se, životě tě za všechnu tu námahu odmění. A jen buď zdrav!

„Prosím, pane,“ řekl chlapec zdvořile, „je to hotovo?“ Byl tu tedy patrně již dříve, snad před několika dny, a přinesl si cosi k opravě. „Stíbil jsem, a nezapomněl,“ řekl obchodník a položil před studentika malý balíček.

Jinošík vtěsnal balíček do kabely ke knihám a otázal se:

„Kolik to stojí?“ – a dobýval z kapsy kabátu korunky.

„Pět korun, mladý pane.“

Mladíček položil na pult čtyři koruny a pin rozpaků řekl:

„Mám jen čtyři koruny – myslil jsem, že čtyři. Přinesu vám tedy ještě korunu.“

Obchodník se díval na jinocha a váhavě odpovídal:

„Ale já vás neznám, mladý pane...“

Tu se v tvář drobného človička vehnala všechna krev. Ze slov obchodnickových vycítil nedůvěru k sobě, a s výrazem lítosti a studu pronesl:

„Já vám tu korunu jistě přinesu, pane. Já jsem skaut!“

Neměl jiné legitimace. Mohl říci své jméno, svůj byt, i svou školu, ale zdálo se mu, že slovo skaut jistě dostačí. Vyřkl to slovo hrdě a s plným přesvědčením, že jim všechnu pochybnost obchodníkovu zaplaší.

V tu chvíli se obchodník podíval na mne a naše pohledy se střetly. A můj pohled pravil: Vydej mu věc a posečkej na tu korunu. Tento mladíček jistě ji přinesl!

Obchodník shrábl čtyři koruny s pultu do pokladny a řekl:

„Tedy dobře, mladý pane, až zas půjdete kolem –“

„Zítra, pane, a možná že ještě dnes odpoledne. Děkuji vám.“

Se zdvořilým pozdravem odešel, všecek potěšen, že mu jest koruna uvěřena.

Když zmizel v ruchu ulice, řekl ke mně obchodník:

„Běhá ono mi takových nedoplačených korunek mnoho mezi lidmi. A velmi často zapomínají, že ji mají přinést. A kdyby to vždycky byla jen koruna. Ale někdy je to korun víc.“

Druhý den večer zastavil jsem se opět v řečeném závodě.

„Nu jak,“ táži se, „přišel náš skaut s korunou?“

„Přišel, a hned včera odpoledne.“

Nemýlil jsem se v něm. Byl to pravý, dobrý skaut, jak mají všichni být. Od onoho dne již nikdy jsem ho nespátřil. Zatím vyrostl v dospělého muže a jsem jist, že v muže řádného. Já jsem skaut, řekl tehda důrazně, a jistě z něho vyrostl dobrý, pevný charakter. Dostanou-li se ti tyto řádky kdy do rukou, buď zdrav, milý, ušlechtilý skaute z doby předválečné!

Ignát Herrmann

Skaut–Junák, ročník XVI – 1929/30, č. 5

OZNÁMENÍ

S radostí oznamujeme všem, kteří neztratili důvěru v sílu skautského slova, zvláště pak těm sestrám a bratrům, kteří na mimořádném šestém sněmu dali svoji důvěru bratru Vladimíru Kopřivovi – Vlkovi, náčelníku kmene dospělých, že Městský soud v Praze ukončil dne 30. 4. 93 projednávání žaloby ing. Vladimíra Kopřivy na ochranu osobnosti proti Ministerstvu vnitra ČR a vynesl tento rozsudek:

„Určuje se, že navrhovatel (V. Kopřiva) je neoprávněně evidován jako rezident, agent, držitel propůjčeného bytu, držitel konspiračního bytu, informátor nebo ideový spolupracovník StB.“

Odpůrce (tj. MV ČR) je povinen zlikvidovat informaci, že navrhovatel byl rezident, agent, držitel propůjčeného bytu, držitel konspiračního bytu, informátor nebo ideový spolupracovník StB.

Odpůrce je povinen držet se tvrzení, že navrhovatel je rezident, agent, držitel

propůjčeného bytu, držitel konspiračního bytu, informátor nebo ideový spolupracovník StB.

Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli na náklady řízení 1000 Kč do 3 dnů PM rozhodnutí. Odpůrce je povinen zaplatit ČR na účet správy městského soudu v Praze náklady řízení ve výši, která bude upřesněna v písemném vyhotovení.“

Za správnost: Jiří Zajíc – Edy
místostarosta

Mám nepřátele, tedy něco znamenám.

Procházka

Akelův fond bratrství – ČIN SKAUTSKÉ VZÁJEMNOSTI

Redakce Skautingu společně s Ústřední radou Junáka obdržely dopis delegátů jarního kongresu za ORJ Kolín, v němž je vyjádřeno zklamání i roztrpčenost nad tím, že nebylo věnováno více času a prostoru jejich vskutku Junáckému Činu – pomoci zachránit ochrnutou paži jejich desetiletého bratříčka Jiřího Hladíka (viz Skauting č. 3, 5, Junák hlásí č. 17). V dopise z 30. 3. 1993 píše:

Vážené sestry, vážení bratři a bratře starosto,

Na jarním kongresu Junáka nebylo možno, aby náš zástupce řekl vše k Akelovu fondu bratrství, co jsme chtěli sdělit skautské veřejnosti. Jednalo se o kongres k výchovným otázkám a my jsme chtěli právě tuto stránku naší akce zdůraznit, upozornit na její výchovné využití. Na pozornost postoj kmene dospělých a v návaznosti na něj na postoj rakouských a lucemburských skautů, jejich způsob propagace,

zapojení rakouské televize, srovnat propagaci hum. akcí u nás a v zahraničí, zvýraznit jejich význam pro propagaci skautské myšlenky. Spolu s výzvou a akcemi pražské rady Junáka a dalších skautských jednotek jsou to vše výrazné výchovné momenty na příkladě blízkém chápání dítěte, konkrétní pomoc bratru. Daleko jasnější než neadresná pomoc zemi zasažené válkou, i když akci na pomoc Jugoslávii tímto nechceme nijak snižovat. Těto akce časopis Skauting věnoval velkou propagaci a naše informace až na malá neadresná poděkování neuveřejňoval.

Poradili jsme si i tak. Finanční prostředky jsme shromáždili a každému poděkovali dopisem. Přesto jsme doufali, že alespoň na jarním kongresu, nám bude umožněno akci zhodnotit a vysvětlit důvody, které nás vedly ke zřízení nadace. Žel bohu ani to nám nebylo umožněno. Omlouváme se proto všem účastníkům kongresu, kteří na naši zprávu čekali a na které se

již nedostala v písemné formě. Odcházeli jsme zklamáni.

Nečekali jsme poděkování, nedělali jsme to pro ně.

Ještě jednou se omlouváme těm, kterým jsme nepodalí úplnou informaci. Namnožených letáků bylo málo.

Neradi bychom, aby tento krásný příklad mezinárodní skautské pomoci, i když vyšel jenom z Kolína, zůstal zapomenut.

Redakce i red. rada se připojují k názoru, že zdůrazňovat skautskou solidaritu a účinně pomáhat bratru či sestře v nouzi je jedním ze základních pilířů mravních principů skautingu. Je škoda, že pro zhodnocení a zamyšlení nad tímto příkladným činem nebylo na kongresu věnováno více pozornosti a času, a je to i poučením pro příště.

Pozn. red.: Dopis rodičů malého Jirky v plném znění a základní informace o založení Nadace Akelův fond bratrství byly publikovány v Junák hlásí č. 21 – příloze Skautingu č. 9.

Vůbec nic z historie a jen něco málo o politice

(Sestrám, které nebaví historie, a bratrům, které trochu zajímá politika.)

Bratr Břicháček v „Poselství skautské výchovy“ (Liberec 1991) píše: „Skauting má v naší zemi pohnutou historii. Vznikl před osmdesátí lety, ale více než polovinu této doby byl násilně potlačen, ale to všichni znáte...“ Opravdu to všichni známe? Podle zpravodaje „Junák hlásí č. 19“ (příloha Skauting č. 7/93) prý ano. Je tam zpráva o tom, že všechny sestry přítomné na pracovním setkání NDK spolu s členkami ÚRJ a oblastními zpravodajkami upozornily šéfredaktorku, že „stále se objevující články ve Skautingu na téma „Junák 1968 až 70“ již prakticky nikoho ve hnutí nezajímají“ a „měly by být zaměřeny především na současnost či budoucnost...“

Mám v tomto smyslu čisté svědomí. Skauting mi žádný příspěvek k historii našeho hnutí neotiskl. Nebyl však přijat ani můj článek zdůrazňující naléhavé potřeby naší současnosti a budoucnosti. Snad mi tedy, milé sestry, alespoň dovolíte, abych s Vámi velice nesouhlasil. Stejně, jako celá naše společnost, ani naše skautské hnutí se zdaleka nezabavilo traumat minulosti. Strkání hlav do písku tu vůbec ne-

pomůže. Neschopnost vyrovnat se pozitivě s minulostí neprospěje nikomu. Ani těm, kdož spoléhají na zapomětlivost a úporně zametají stopy činů, které nebyly v souladu se skautskými zákony a sloužily především osobním zájmům a neochotě podstupovat životní rizika. Našemu skautskému mládí už vůbec nemůže prospívat názor, že skautské zásady mohou používat jen tehdy, když se mi to hodí, a pouze do té míry, jakou mi dovolí vládnoucí politický režim, například ten nedávný náš totalitní komunistický.

V čísle 8 Skautingu vyšel článek nadešlý: „Má být skauting apolitický?“ S autorem článku v mnohém nesouhlasím. Vítám ale jeho názor, že „politika je neobyčejně důležitá a může být snadno zneužitá především mezi lidmi, kteří o ní nic nevědí nebo ji pohrdají“. Domnívám se navíc také, bratře Racku, že politika může být snadno využita lidmi, kteří o ní všelicos vědí a jejími možnostmi nepohrdají. To výborně uči právě ten Niccolò Machiavelli, kterého jsi – jak píšeš – v mládí četl.

Přijímám přání sester a nezabědnu do nudné historie. Bratr Břicháček v citovaném Poselství píše, že „nejdůležitějším problémem dnešní doby je rozbití mravních hodnot v celé společnosti. Náprava bude velmi obtížná, skauting ještě nikdy nestál před tak těžkým úkolem. Není nut-

né uvažovat, proč a jak k tomu došlo...“ Souhlasím s prvními dvěma větami. Uvažovat, proč a jak k tomu došlo, je ale podle mého názoru nezbytné. Bez toho a bez uvědomění si důlů odpovědnosti za minulost nemůže dojít k nápravě. Bratr Břicháček sám v téže knize píše dále: „Co považují za náš hlavní úkol – zde a dnes? Vrátit dětem ideály, které jsou vyjádřeny ve slibu a v zákonu, a postupně je naučit, že je možno podle nich žít i v každodenním životě...“

V knize rektora Karlovy univerzity, bývalého skauta Radima Palouše „Světověk“, o které se také bratr Racek v citovaném článku zmínuje, jsou uvedena i slova Jana Patočky: „Bez mravního základu, bez přesvědčení, které není věcí opportunity, okolností a očekávaných výhod, žádná sebelépe technicky vybavená společnost nemůže fungovat. Morálka však zde není k tomu, aby společnost fungovala, nýbrž prostě k tomu, aby člověk byl člověkem. Nedefinuje ji člověk podle libovůle svých potřeb, přání, tendencí a tužeb, nýbrž ona to je, která vymezuje člověka.“ A k té morálce patří podle mého mínění i jistá skautská politická. Doufám, že už skauti a skautky nebudou nikdy členy politické strany, která je jako skauty zakazuje, jejich bratry pronásleduje a do žalářů odsuzuje.

Karel Lešánovský – Dlouhý Kay

Řetěz je tak pevný, jako jeho nejslabší článek...

Sestry a bratři!

Před 21 lety jsem napsal „otevřený dopis vůdcům“, ve kterém jsem se snažil vyzvat vůdce a vůbec skauty k tomu, aby zůstali nejen věrni skautským ideálům, ale aby zůstali spojeni, aby o sobě věděli a byli připraveni pomáhat si v době, kdy skautské hnutí ztratilo svou organizaci, ale právě pro toto propojení jeho členů mohlo existovat dál.

Nyní mám takový pocit, že by se měla taková výzva opakovat v určité parafrázi – aby se opět k sobě hlásili, a aby o sobě věděli příslušníci skautského hnutí, a to nejen mimo organizaci, ale hlavně uvnitř ní. Organizace tu nyní je, je dokonce i svým způsobem mohutná, ale jak se dovidáme z našich časopisů i osobních zážitků, ztrácí svou pověst i svůj kredit, kdysi tak obrovský. Je to škoda, vychází pozice byla velmi dobrá. Chybu je nejlépe začít hledat u sebe. Jsme opravdu takoví, jakými se prohlašujeme – čestní, nezištní, bratrští a obětaví? Patří z tohoto pohledu všichni organizovaní skauti (myslím tím i některé vůdce) opravdu také ke skautskému hnutí? Jestliže ne, nedivme se. Ze staré slávy nelze dlouho žít.

Opět, podobně jako v roce 1968, začalo s obnovou skautingu i v roce 1989 několik generací – starí pamětníci, potom ti, kdo zažili skauting jako vlčata nebo skauti po dobu dvou tří let, a nakonec ještě mladší, kteří měli chuť, ale skauting nezažili. Asi při tom muselo dojít a také došlo k názorovým rozdílům, rozdílu ve zkušenostech, objevily se problémy generační. Starší chtěli mladým vnést svůj model, mladí nechťeli pochopit, že k těm starším patří, necítili k nim bratrský vztah. Volalo se po toleranci, ale mnozí

z těch, kdo po ní volali, rozuměli tou tolerancí pouze uznání vlastních odlišností, nikoliv těch druhých. Skutečné bratrství se začalo vytrácet.

Musíme pochopit, že cest ke skautskému způsobu života i možností jeho naplně je více, a že právě ta rozdílnost, která umožňuje najít naplnění a vyhovuje toliká různým povahám i odbornostem, spolupůsobuje sílu skautského hnutí. Spojujícím článkem je ale to nejdůležitější – skauting jako styl života, života podle skautského zákona v duchu skautského slibu. V tom žádné odchylky nemohou být, protože to by už potom nešlo o skauting.

Vychováváme nové vůdce. K tomu, aby byl někdo skautským vůdcem, to jest aby mohl vychovávat vlastním příkladem, je nutné nejen aby hodně uměl, ale aby měl také vedle svých teoretických i praktických znalostí i určité charakterové vlastnosti. Technické dovednosti, umění tábořit i řadu jiných znalostí, skauty ceněných, má i řada těch, kdo ani skauty nejsou a jejichž životní styl rozhodně nemůže být příkladem.

Napadá mne přirovnání – k tomu, aby někdo vystudoval teologii, musí správně odpovídat u všech k tomu nutných zkoušek, ať už je jeho světový názor a přesvědčení jakékoliv. K tomu, aby se stal knězem, potřebuje však vedle úspěšného zakončení studií ještě dostat doporučení k vysvěcení, podle způsobu života, jaký vede. Nejde o tožnou věc.

Proto chci upozornit na odpovědnost střídavých vůdců, kteří adepty vůdcovství doporučují, aby dbali především na jejich morální a lidské hodnoty, které se zkouškou u komise těžko posuzují. Doporučení ke zkoušce je vlastně už uznáním těchto hodnot, uznáním, že adept již nejen něco umí, ale že už je i osobností, která může vést a být příkladem ostatním, zejména těm, které vede. Nedělej-

me vůdce z lidí, kteří k tomu ještě nevyzráli nebo kteří se nehodí, a to jen proto, že je potřebujeme, protože „kdo by vedl“. Špatné vedení může udělat velké škody celému hnutí právě nedobrym osobním příkladem špatného vůdce. K tomu, aby byl někdo vůdcem, potřebuje nejen znalosti, ale i morální sílu a odhodlání žít skautským životem – i v dospělosti. Vůdce musí mít punc lidských hodnot.

Naše společnost je morálně nemocná a proto, jak se po tom opakovaně volá, potřebuje ozdravit. Avšak k tomu, aby mohla morálně ozdravně, potřebuje mravně silné a zdravé jedince – takovými chceme být, takové mladé lidi chceme vychovávat. Skauting dělá je připravou, skauting dospělých pak realizací skautského „způsobu života“.

Bojujeme o opětovné získání kreditu ve společnosti, chceme, aby opět platilo, že skaut je záruka dovedností i osobních kvalit. Začneme tím, že budeme bratry k sobě navzájem, že budeme jednat tak, abychom mohli být opět hrdi na svou příslušnost ke skautskému hnutí. Svou okoli se přilíš nezajímá o to, ze kterého oddílu nebo střediska jsme, ani jak rychle uvážeme šest uzel se zavázanými očima, ale posuzuje nás podle toho, jak se chováme k druhým, co umíme ve škole a v práci, jak jsme společliví, obětaví, ohleduplní, jak plníme dané sliby a úkoly. A kolem nás nejsou jen shovívaví přátelé, mnozí budou generalizovat vlastnosti toho nejhoršího na celé hnutí (známé pravidlo o síle řetězu podle nejslabšího článku). Své morální kvality nemůžeme jen hlásat, ale musejí se i projevit a být vidět.

Pomáhejme si navzájem, ale nejen pomáhejme, zajímejme se také o sebe navzájem, pochopme, že k sobě patříme – prostě udělejme skautské hnutí opět skautským hnutím. Organizaci k tomu již zase máme. Libor – duben 93

Stojí nám to za to?

Jak se stát skautem – pro starší a vůbec ne pokročilé

No ne, tak tohle snad ani není možné. Jak to tak vlastně přišlo, že tu teď sedím a píšu jakési slohové cvičení, které je nezbytnou podmínkou pro přijetí ke zkouškám pro vůdce – čekatele v Junáku? Zrovna já, který po povinném absolvování Pionýra v letech šedesátých, po vojenské přípravě na vysoké škole a po vojné v době nejhlubší normalizace získal takový odpor k jakémukoli organizovanému činnosti, o nošení jakéhokoliv stejno- kroje ani nemluvě, že si to stěží kdo dokáže představit.

Začalo to zcela nevinně, když moje dcera přišla domů s tím, že pojedou se skautským oddílem do skal, kde budou mít horolezecký výcvik. Jako bývalý horolezec vím, že má-li se uhlídat pytel blech na skalách, není dospělých a znalých nikdy dost. Nabídl jsem tedy svoji pomoc, která byla s povděkem přijata. Byl jsem překvapen, jak pěkná atmosféra při výpravě do Kokořínských skal panovala, jak se všichni ke mně přátelsky a kamarádsky chovali

a jak vše klapalo. Drápkem zachycen, absolvoval jsem se skauty krátce nato zimní lyžařský tábor (vždyť jsem přece kdysi cvičiteloval a snad jsem to ještě úplně nezapomněl!) a v létě jsem vyjel na chlapecký tábor jako „zásobovač“, tedy ten, na jehož bedrech spočívá odpovědnost za to, že bude neustále čím krmit hladové skautíky a že připravená strava bude opravdu požitelná. No a pak přišly další výpravy – do skal i jinam – lyžařské zájezdy a nový letní tábor. V té době už jsem měl také na starosti pokladnu střediska a už jsem si pomalu začal připadat jako střediskový inventář.

Snažil jsem se už několikrát zamyslet se nad tím, co v mém případě způsobilo proměnu Šavla v Pavla. Těžko se to asi bude definovat, třídit a škatulkovat. Především je to asi skauting jako takový, se svými humanistickými principy a ideály, tak odlišnými od všeho, čím jsme byli obklopani v minulé době, a s nabídkou a výzvou k velké hře.

Ideály musí někdo uvádět do života, neboť napsané pouze na papíře nejsou ničím. A jsou-li pouze hlášány, aniž by tu byl osobní příklad, opět nejsou ničím,

protože prohnili miník v tomto případě nemůže správně ukazovat. Pociť opravdovosti a upřímnosti jsem však mezi sestrami a bratry ve středisku získal.

Účinnost výchovného působení na děti je však dána ve značné míře pestřím a zábavným programem. A tady je zřejmě jedna z hlavních předností našeho střediska (budu teď hovořit konkrétně, protože jsem neměl bohužel možnost pozorovat a posoudit, jak to vypadá jinde). Program, který kromě tradiční skautské výchovy přináší též seznámení s mnoha sporty (turistika pěší, vodní i cyklo, lyžování a základy horolezectví), je opravdu velice přitažlivý. Co však považuji za nejcnější při akcích oddílů střediska, je to, že bývají pečlivě připravené a s minimem improvizací a že ve většině případů vše až neuvěřitelně klapne. Možná to někomu připadne jako samozřejmost, ale zdaleka tomu tak nebývá. V tom se zřejmě projevuje zkušenost nahraděná generací, kterou lze stěží nahradit.

Není to tedy vlastně nic nového a překvapujícího: jaký skauting je a bude, záleží především na lidech, kteří jej provozují.

František

24. středisko sever, Praha 8

Milý brat J.

Naše stretnutie je trochu nezvyklé: Ty si prečítal moje eseje Písmo z hor a ja Tvoju výzvu Siedmich statočností, určenú vôdcom skautských oddielov. Potešilo ma, že ťa nadchli moje myšlienky a sila starých právd, mne zas naopak bolo z Tvojich riadkov smutno. Na pohľad – ako by sme na toto naše stretnutie pričádzali každý z iného sveta.

Ty si mladý, plný nadšenia, očarený fyzickou silou a rozmernosťou sveta fúbi- vých farieb. Načúvaš volaniu diaľok... Zmyslom Ti je slobodný rozlet, túžba ob- siahnúť celý svet a odhodíť všetko, čo by Ti v tom prekážalo. Zmyslom mojich pod- večerov života je objavovať veľkosť ma- lých vecí, krásu každodenných, vyznávať silu stebia trávy či dotyk večnosti v zá- chveve motýlieho krídla. Ak ťa naozaj zaujali moje myšlienky, iste si postrehol zdanlivý protiklad – veľkosť malého, krá- sa všedného, sila slabého... Pridám ešte jeden pre Teba...

Vo svojej výzve sa dovolávaš slobody. Nabádaš oslobodiť sa od skautského sľubu a zákona, aby sa mladý človek stal naozaj voľným a slobodným, akoby len tak sa stal skauting skutočnou radosťou. Ideálom To je filozofia Jacka Londona,

búrlivá a individualistická, vyznávača ab- solútnej slobody.

Sloboda. Čo myslíš, v čom je sloboda hráča šachu? Že ťahá, ako chce, alebo podľa pravidiel? Zdanlivé obmedzenie pravidlami dáva hráčom slobodu. Absolu- tná voľnosť značí koniec hry. Bez jed- noznačných pravidiel niet slobody hry! V čom je sloboda rieky, pýta sa básnik a odpovedá v brehoch, ktoré ju ohrani- čujú. Rieka nie sú brehy, ale sú to ony, čo jej dávajú pohyb a zmysel bytia.

V súčasnosti mladých očarila sloboda. Žiť voľne, nezávisle, bez obmedzovania, preč s klasickým skautingom Sľubu a Zá- kona. Sloboda, nezávislosť – je to rieka, čo vyvrela z tohto času, rozlieva sa, uchva- cuje svojou novotou, ale je to len prame- nište, ktoré hľadá svoj smer. Ten nájde, až nájde svoje brehy, iba tie jej môžu dať smer.

Život má svoj cieľ a svoje smerovanie, má svoje brehy, ktorými sú príkazy a zá- kony. Božie, skautské, spoločenské... Verím, že nechceš byť stojatým močia- rom, kde páchne hniloba a dusí rákosie. Buď čistou riekou z vrchov a ja sa rád posadím na jej breh načúvať piesni sku- točného života!

Bojo

Převzato z věstníku
Skautské zvesti

To jsem zvědáv,
co kdo proti nám zase kujel!

POSLEDNÍ POMOC?

Na březnovém kongresu v sekci pro zdra- vý způsob života jsme konstatovali: Stej- ně jako naši vládu, parlament a občany, tak ani činníky našeho hnutí otázky péče o zdraví a zdravý způsob života ne- zajímají. Domnívají se, že jsou otázkami pro profesionální zdravotníky, a že jsou to zdravotníci, kdo za zdraví svých spo- luobčanů odpovídají. O tom svědčila pří- tomnost 1 univerzitního profesora, 5 lé- kařů a 3-4 činníků při dopoledním i od- poledním jednání. Otázky zdraví, zdravé- ho způsobu života a zdravotnictví se v našem hnutí tedy koncentrují do oblasti první pomoci.

To je zcela nežádoucí. Ze zkušeností na LŠ doporučuji profesio- nálním zdravotníkům, aby do žádného ošetřování a léčení nezasahovali, ale po- nechali ošetření na vůdcích oddílů a pou- ze se dívali. Po skončení výkonu mohou věc nejvýše opravit nebo napravit. Jen tak vychováme naše vůdce v aktivní ochraně zdraví svého i zdraví ostatních bratrů a sester. Je vhodné si uvědomit, že lékařem na táboře může být i patolog, tedy lékař z oblasti medicíny mrtvol. Představa některých vůdců a bohužel i některých lékařů, že zdravotnictví ne- musí vůdce umět, že na to vždy najde nějakého zdravotníka je zcestná. Takový vůdce nemůže naučit své hochy poskyt- nout ani tu první pomoc, a už vůbec je nemusi naučit zdravě žít. Dingo

Umíme vůbec pochválit?

Mám dojem, že ne, alespoň v dnešní době ne. Pro naši malost, počeňování se- be sama a lokajský hrbet jsme plni závis- ti, nepřejčnosti k sebemenšímu úspěchu toho druhého.

Hnidopišsky kritizujeme třeba i to, že Skau- ting se opozdil o pár dní s datem vyjití. Mnozí si osvojili právo, aby Skauting byl hláskou trůnou pro jejich boje s druhým netykavkou a nemohou pochopit, že Skau- ting je pro celý skautský národ u nás.

Porovnával jsem čísla posledního roční- ku s předcházejícími ročníky i se starými z počátku jeho vydávání a mohu klidně říci: Skauting dostává figuru, jakou má

mít časopis pro vedoucí skautských jed- notek.

Stoupala hodnota obsahu i grafické úpra- vy, čtivost i zajímavost.

Je na všech soudných čtenářích, aby řekli i těm rejpalům, že Káča dělá dobrou věc a je na nás, abychom přiložili také pomocnou ruku a ne jen se šfouřali v tom a onom, co je v podstatě nedůležité.

Upřímně říkám, dík za dobrou práci a vy- slovují slib, že pomohu, kde bude třeba a prosím ostatní: přispějte i svou troškou – fotografií, článků, kreseb, ať je z čeho vybírat.

Skauting by se měl stát časopisem nás všech, s oním pojmem „nás“ v nejpřes- slova smyslu. Mirek Vosálka – Grizzly

Názory otištěné na této
dvoustraně se nemusí
vždy shodovat s názory
redakce.

DAJ-LI MEDAJLI ČI NEDAJ-LI

**Junácký řád pro Antona Špelce – os-
trostřelce**

Přiblížila se doba jarních svátků – Sv. Jiří 24. dubna, 9. květen – a s ní se pravidelností jarní epidemie chřipkové i epidemie specifická, epidemie skautských „metálů“: hrnou se návrhy na udělování Řádů čestných lilí v trojlístcích – bronzových i stříbrných, Řádů čestných lilí a Trojlístků skautek, Junáckých křížů, Syrinx bronzových, stříbrných a zlatých, Čestných let služby a členství ve Svojsíkově oddílu, Medailí díky atd. Mnozí, kteří před rokem – dvěma dostali nějaký ten „bronz“ či Medaili díky za „zásluhy o rozvoj skautského hnutí, službu skautské myšlenky, dlouholetou práci ve skautingu“ či za jiné zvláštní zásluhy, jsou znovu za stejné zásluhy – ovšem o rok – dva delší – navrhováni na jiný řád, na vzácnější kov či jinému orgánu. Sbírká služek na kroji se rozrůstá, další metály zdobí vitríny.

Pohled do minula a zahledění do „zásluh“ a „vin“ je pro naši povahu typický a v junácké organizaci se mu dostává bohužel výrazné podoby, která sice přináší romantiku – sentimentálně naladěným „bráščům“ pocit nezapomenutelnosti či nepostradatelnosti zdobí jejich kroj či šat a pozvedá jejich sebevědomí, avšak před mladšími nebo před soudnější veřejností vzbuzuje často tichý, útrpný úsměv.

Mírně udivení a rozpačití byli zástupci WOSM, přítomní v roce 1991 slavnostnímu shromáždění junáckých činovníků, kde jim bylo nečekaně přičleno podílet se na vyznamenávání desítek zasloužilých činovníků a činovnic.

Velmi se podívoval jistý bratr, když jsem neprojevili dostatečný zájem o uznání „čestných let služby“. Na mou otázku, k čemu by mi to mělo sloužit, otevřel svou náprsní tašku, v níž měl svá „léta“ vystavena a stále při sobě (buď připraven) se slovy „Je to přece hezké, když to takto mohu každému ukazovat.“ !!! – Jiný bratr, předseda obvodní rady, velmi zazlívá svému obvodnímu zpravodaji, že návrh na přiznání čestných let pro něho podal později, a že tak předseda sousední obvodní rady je dostal dřív!

„Vzájemně se podporující společenstva!“ – A co teprve ta „jednou provždy“, která sama dle svého statutu určují, koho dalšího vyznamenají, „vezmou do party?“ Zásluhy! Kdo se necítí bez zásluh?!

Na jedné straně ti, kteří v rámci možnosti (na každém místě zcela odlišných) se snažili vést mládež úskalími komunistické ideologie v časech nepohody nebo vysloveného rizika, na jiné straně ti, kteří vyhlásili své nekompromisní „buď skauting od slibáku až po širák – nebo nic“ a zaručile (nebo skromně) čekali, až doba této podmínky bude přát, jinde ti, kteří svou „ilegalitu“ zakonspirovali tak dokonale, že o ní věděli jen oni sami, a pak také ti, kteří se starali o „svě jisté“ a ostatní nechali na těch druhých.

Kolik oceněných, vyznamenaných, „za-

sloužilých“ je z těch či oněch? Kdo ocení jeden, kdo podcení druhé?

V současné době – podle přílohy č. 13 ve skautských předpisech a řádech – existuje v naší organizaci 19 vyznamenání a řádů. Několik z nich je, pravda, již „ukončeno“, již se neudílují (např. Medaile sv. Jiří, Řád sv. Václava, Svasatika náčelnictva apod.), stále „živých“ je 11, a o ty usilují mnohdy „vzájemně se podporující“ společenstva skautských Antonů Špelců.

5. junácký sněm v loňském dubnu byl snad prvním sněmem, který „vybočil“ z linie tradice a nepřidal k hromádce již existujících řádů další návrh – naopak zamítl ten, podaný původně nečekaně na sněmu OS na další reminiscenci zásluh.

Obdivuji čin, kterým Václav Havel započal svou dráhu československého prezidenta: až na dva zrušil všechny ostatní řády.

Naléhavě vyzývám: Přestaňte hledět stále nazpět! Přestaňte být obdivovateli svých vlastních zásluh! Přestaňte se chlubit tím, co bylo a je jen naší povinností. Nehalásme a nepýšněme se tím, že jsme „pozvedali znovu prapor...“, jestliže vedle nás tiše jdou ti, kteří jej nikdy nesklonili a zůstávají nevidění ve své skromné, vytrvalé práci.

Xodnoťme to, co kdo z nás činí dnes, nyní, v tomto okamžiku. Jak dnes jeho práce slouží hnutí a co je schopen vykonat zítřka, v budoucnosti.

A s metály šetřme jako se šafránem! Jinak ztratí cenu jako každá inflační mince!

V.K.

OHLEDNUTÍ ZA REGISTRACÍ II

V březnovém vydání Skautingu (č. 7) jsme se zamysleli nad vývojem stavu členské základny od první registrace po obnovení Junáka před třemi lety. V tuto chvíli máme již k dispozici výsledky letošní jarní registrace, a proto přinášíme srovnání s minulými roky. Článek je pro lepší orientaci rozdělen do tří částí.

1. Členstvo

Jaký je početní stav hnutí k 10. květnu 1993? Celkový počet dětí a dospělých členů je 72 088, z toho 55 149 do 18 let. Znamená to oproti konci roku 1992 úbytek mladších členů o 14,9 %, což je více než pokles ve stejném období minulého roku (viz graf č. 1). Poměr věkových kategorií v chlapeckém a dívčím kmeni zobrazují grafy 2 a 3.

16 939 dospělých tvoří dnes 23,5 % členů organizace. I v této skupině zaznamenáváme pokles - oproti prosinci 1992 o 10,5 %.

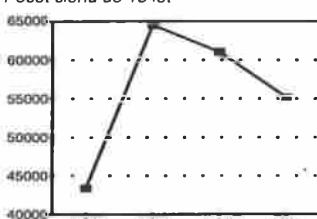
Pro lepší představu slouží tabulky č. 1 a 2, které můžeme porovnat s obdobnými v již zmíněném sedmém čísle Skau-

	V. 93	IV. 92 %
vlčata	10 665	- 14
skauti	16 990	- 16
roveři	2 194	+35
světlušky	10 281	- 14
skautky	13 675	- 10
rangers	1 344	+ 32

tabulka č. 2

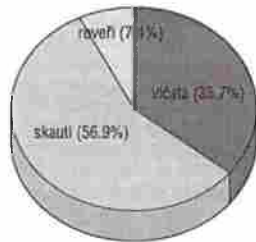
tingu. Zde jsme se také měli možnost seznámit s tím, proč je za jediný přesný údaj o počtech členů, oddílů a středisek možno brát pouze výsledky jarních registrací. Otiskujeme proto graf, který dává představu o pohybu v členské základně od dubna 1990 až po letošní registraci.

Počet členů do 18 let

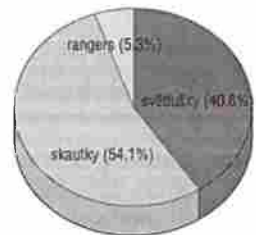

2. Oddíly a střediska

V tomto roce bylo registrováno 3 000 dětských oddílů. To znamená, že oproti loňskému roku se 224 dětských oddílů neregistrovalo. Největší úbytek zaznamenáváme na Jižní Moravě a v Brně - 51 oddílů, nejmenší úbytek v Praze - 12.

Kolik členů mají dnešní skautské oddíly? Průměrně 18, nejvíce dětí pracuje v brněnských oddílech - 22 členů, nejméně pak v severočeských - pouze 16.

3. Závěrem

Předložený rozbor byl proveden pouze na základě číselných údajů. Nechceme na tomto místě polemizovat o tom, co je příčinou současného stavu. Doufáme však, že si této „feči čísel“ povšimnou především výchovní činovníci na nejrůznějších organizačních stupních. Říkáme, že nám nejde o kvantitu, ale o kvalitu. Jde jen o to, jestli za několik let budeme mít naši „kvalitu“ na kom uplatňovat.

Ondra Vanke, Milan Žaloudek

ZNEUŽÍVÁNÍ DĚTÍ – HROZBA SOUČASNOSTI

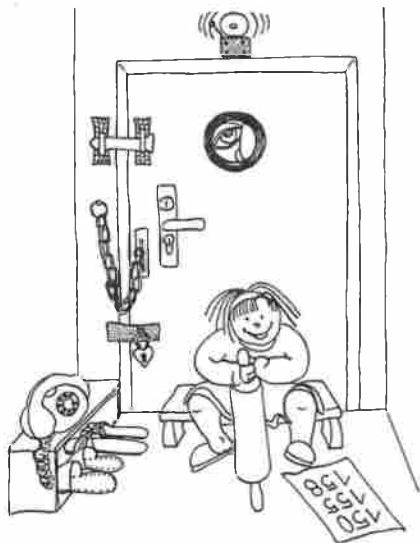
Dokončení z minulého čísla

Pro starší děti

1. Jedeš sám autobusem, někdo si sedne vedle tebe a dá ti ruku na koleno. Co uděláš?
 - a) řekneš jasně, hlasitě a rozhodně: „Dejte tu ruku pryč!“
 - b) přejdeš dopředu k řidiči;
 - c) řekneš to řidiči a po příchodu domů rodičům.
2. Pomáháš s roznáškou novin, letáků, zboží po domech a zákazník ti nabídne pivo nebo pohoštění, položí ti ruku kolem ramen, anebo dělá poznámky o tvém těle. Co uděláš?
 - a) řekneš zákazníkovi: „Nelíbí se mi to, dejte tu ruku pryč!“
 - b) zapamatuješ si adresu toho člověka;
 - c) řekneš to rodičům až přijdeš domů.
3. Starší přítel tvého bratrance ti nabídne, že tě svezou autem domů. Místo aby jel k vám, zajede do slepé nebo opuštěné ulice, zastaví a začne ti hladit kolena. Co uděláš?
 - a) odmítneš, nedbej na řidiče;
 - b) zastaví-li a pokračuje v nepřístojnostech, vystup z vozu, dojdi k nejbližšímu telefonu a zavolej rodiče nebo číslo 158 – policii;
 - c) těmto lidem už děti nehlídej. Pamatuji, že je nebezpečné hledat si zaměstnání na inzerát, oznámení vylepené na zastávce apod. Bezpečnější je hlídat děti známým;
 - d) řekni co se stalo rodičům.

Cvičení 2. BEZPEČNOSTNÍ ZÁPISNÍK

Bezpečnostní zápisník – poznámkový sešit s volnými, sepnutými nebo svázanými listy, na něž si dítě může udělat originální obal a splnit tím současně odborku, obsahuje seznam důležitých telefonních čísel: rodičů do práce, sousedů, přátel, s nimiž se dítě může spojit, nejsou-li rodiče dosažitelní. Splní tím i své skautské povinnosti – znát domov, okolí, obec, policii, první pomoc, hasiče, záchrannou službu...

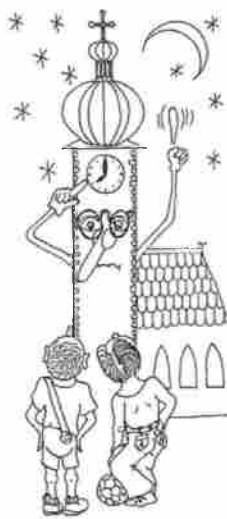
Zápisník by měl dále obsahovat návody a instrukce probrané v prvním cvičení. Vypíšte soutěž o nejúčelnější a nejpřehlednější zápisník. Ostatní stránky zaplní různá další bezpečnostní pravidla: dopravní, pro cyklisty apod. Bezpečnostní zápisník je myšlen jako hra a je otázkou vašeho vlastního zájmu, jak děti přesvědčíte o významu úkolu čelit možnosti nebezpečných situací.

Cvičení 3. JAK ČELIT ZNEUŽITÍ A ZŮSTAT PŘI TOM DOBRYM SKAUTEM

Zapojí-li se dítě do skautského programu, lze předpokládat, že zůstane věrně skautským zásadám obsaženým ve slibu, heslu a zákonu.

Skautské zásady však nevyžadují, aby se skaut dostal pro jejich striktní dodržování do potencionálně nebezpečných situací. Právě naopak. Chceme, aby byl připraven a udělal vše, aby se jim vyhnul.

To vše proberte se svými skauty a přesvědčte se, že pochopili, že v zájmu bezpečnosti platí určitá omezení a výjimky z těchto zásad.

Vičata slibují „pomáhat druhým lidem“. To znamená, že více má druhým dělat potěšení, nabídnout se k pomoci, k práci apod. Ale jen tehdy, dají-li mu k tomu rodiče souhlas a vědí-li vždy kam a ke komu jde a s kým.

V zákonu smekčí je také pravidlo „více poslouchá Akelu“. Akela je jejich vůdce a nikdy by od víčete neměl žádat něco, co více samo nepokládá za správné. Jestliže Akela o něco takového požádá, třebaš je to učitel, trenér apod., více má právo říci NE a povědět to rodičům.

Skautský slib obsahuje slova „pomáhat vlastní a bližním“. Skautský příkaz zní „každý den alespoň jeden dobrý skutek“; v zákoně se píše „skaut je prospěšný a pomáhá jiným“. Je mnoho lidí, kteří potřebují pomoc a skaut musí

ochotně přiložit ruku k dílu, když je to potřeba. Někdy však jednotlivci ve skutečnosti nejde o pomoc a žádá o ni ve snaze vytvořit situaci pro zneužití. Je proto třeba skauty seznámit s bezpečnostními pravidly, aby rozpoznali situaci a byli opatrní. Je například rozdílné zůstat-li dítě stát na chodníku dále od auta a vysvětlit řidiči cestu, než když si sedne do vozu a s neznámým pojedí.

Je pěkné, když skaut pomůže někomu nést nákup. Ale nikdy ho nesmí nést až do bytu.

Skautský zákon říká „skaut je poslušný...“, ale nemusí poslouchat dospělého, chce-li ten něco, o čem dítě ví, že je to špatné, nebo čím se cítí ohroženo. V tomto případě má říci své obavy rodičům.

Cvičení 4. HRY ZRUČNOSTI, DOVEDNOSTI

Někdy si skauti mohou pro zábavu připravit scénář hry nebo satiry a prokázat tak, že bezpečnostními zásadám dobře porozuměli. Hru mohou s hrát ostatními dětem. I rodiče mohou připravit scénář a situace, založené na skutečnostech a ukázat na nich, jak se úspěšně ochránit. Je důležité, aby děti věděly, že je možné se ochránit, a jak na to.

Cvičení 5. RODINNÉ SETKÁNÍ, RODINNÁ RADA

Nejdůležitější co mohou rodiče udělat pro ochranu svého dítěte před zneužitím, je vytvořit doma ovzduší otevřené a sdílné. Dítě se musí dobře cítit, obrací-li se na své rodiče s citlivými otázkami, když líčí své nepříjemné zážitky (viz výše). Studie ukazují, že více než polovina případů zneužívání není nikde hlášena, neboť oběti jsou příliš vylekane nebo zmatené, než aby mohly o svých zážitcích vyprávět. Je důležité, aby děti mohly otevřeně hovořit o tom, co se jim líbí a nelíbí, o svých přátelích a o svých pocitech. Jde o to, navodit otevřenou komunikaci při rodinném setkání, aby mohly být probrány i otázky bezpečnosti.

Toto je několik jednoduchých pravidel bezpečnosti, která mohou být uplatněna nenásilným způsobem. Naučte jim dítě stejně jako tomu, že si nesmí hrát s ohněm.

Rostislav Tománek
Kresby Pavla Písková

DOKUMENTACE SKAUTSKÉ ČINNOSTI

Dokončení z minulého čísla

10. Záznamy zvuku

V dnešní době jsou velmi rozšířené cívkové nebo kazetové magnetofony, které umožňují rovněž nahrávání různých dokumentárních záznamů – projevy významných osobností, rozhovory s pamětníky, starými skauty, reportáže z různých událostí, průběhy besídek, hru na hudební nástroje a zpěv u táboráků atd.

Také je možno doplnit promítání diapozitivů a filmů vhodným hudebním a slovním doprovodem, natočit celý pořad o své družině či oddílu a poslat na výměnu skautským přátelům u nás i v zahraničí. Je zde možnost využití i gramodesek a kazet s nahrávkami skautských a jiných písní a hudby jak domácí, tak ze zahraničí.

Opět je nutná evidence, kdy a kde záznam vznikl, obsah, délka nahrávky, jména zúčastněných osob a tvůrců.

11. Skříňky a vývěsky

I zde je možno vhodným způsobem slovem a obrazem dokládat činnost a informovat sebe i veřejnost, využít ji i pro nábor nováčků. O vývěsku se stará buď jedinec s citem pro etiku a výtvarnými schopnostmi, nebo se o její náplň starají střídavě všechny družiny či oddíly střediska. Podle možnosti je pak vhodné vystavené dokumenty rovněž archivovat, případně obzvlášť zajímavý obsah i ofoto-

grafovat nebo okopírovat, opět s náležitou dokumentací.

Důležité je vývěsky často obměňovat, aby byly stále aktuální a lidé se na ně rádi dívali a nechodili kolem nevšímavě. Zaprášená skříňka se zažloutlými a vybledlými fotografiemi z loňského tábora dobrou reklamou nedělá. Také v případě, že je celá vývěska sestavena z výstřižků ze skautských časopisů, nesvědčí to právě o pestrém životě oddílu či střediska.

12. Výstavy

Při vhodných příležitostech, jako je jubileum vzniku oddílu či střediska, města, oblastní srazy, návraty ze zahraniční cesty nebo Jamboree apod., je možno ve větším měřítku soustředit a předvést různé materiály, týkající se dané události – písemné dokumenty, kroniky, fotografie, časopisy, vlajky, odznaky, příručky, totemy, rukodělné práce atd. Pokud tematika sahá do historie, možno využít všech zdrojů, jak jsou uvedeny dříve.

Podle rozsahu může být výstava instalována ve větším nebo menším prostoru,

případně jen v některé výkladní skříni. Zase je vhodné celou výstavu a důležité exponáty vyfotografovat.

13. Ostatní skautské materiály

Vše, co má nějaký vztah ke skautingu a jeho historii v místě, v našem státě i na celém světě, skautské časopisy domácí i zahraniční, katalogy prodejen skautské výzbroje, vlajky, různé příručky, beletrie, zpěvníky, odznaky, plakety, vyznamenání, sbírky razítek, skautské pohledy a příležitostná grafika, poštovní známky se skautskou tematikou, gramofonové desky a kazety se skautskými písněmi a hudbou atd.

Všechny uvedené možnosti dokumentace vyžadují jisté zaujetí a důslednost, aby veškeré materiály byly přehledné, nejlépe chronologicky, oborově nebo jinak logicky uloženy, aby bylo možno kdykoliv z nich čerpat poučení.

Každá družina, oddíl či středisko má jiný způsob práce a také dokumentace se nepořizuje všemi způsoby najednou. Ale asi by měla být zřízena funkce nějakého historika, dokumentátora nebo archiváře, který by šířil osvětu tohoto druhu v okruhu své působnosti a dohlédl, aby nic nepřišlo nazmar a naopak vše vhodné a v pravý čas se uplatnilo.

Přijdou další výročí a různé velké příležitosti, kdy bude vhodné ukázat, co všechno mládež v řadách Junáka dokázala. A snad již nebudou žádné násilné likvidace naší činnosti, které by nastřádaly hodnoty vyhazovaly na smetišti.

František Bobek – Yankee

Foto zaslala Míla Čáchová

Tábor ve sluneční zátoce

Divadelní hra Jaroslava Foglara bývá uváděna ve výčtu jeho klukovských románů. Podtitul zní „Ve stopách Hochů od Bobří řeky“. Jestřáb jí napsal na výzvu Míly Mellanové pro její Pražské dětské divadlo koncem roku 1939. Premiéra se konala 10. ledna 1940, roli vedoucího hrál herec Karel Pech, ale o ostatní role se podělili skauti z Jestřábovy Dvojky (mezi nimi i Jumbo – Jarmil Burghauser). Hrál se nejen v tomto divadle (14x), ale i na jiných místech (Brno 1940, Olomouc 1946-47, Vrapice 1946) a jistě i jinde.

Bratr Cookie ze Švýcarska vydal „Skautský zpěvníček z domova i exilu – Be prepared“. Kdo si ho nechce nechat ujit, může si o něj napsat na adresu Karel Kukal Hungerberg Strasse 27/16 8040 Zurich, Švýcarsko

Libreto této hry bylo 2x vydáno knižně (Junácká edice Praha 1940 a Klen Brno 1947). Nyní vychází potřeji jako trošeji Zpravodaje Sdružení přátel J. Foglara č. 6-7-8 v nakladatelství Delfin. Silný sešit (80 str.) obsahuje vedle textu i reprodukce několika fotografií, letáků, reklam, novinových článků a dalších zajímavostí vztahujících se ke hře samotné i k jejímu autoru. Zájemci pište na adresu: SPJF, Jiráskova 10, 602 00 Brno.

Zbývá otázka – bude tento sešit pouze sběratelskou záležitostí – nebo dokáže ještě dnes nějaký skautský oddíl „Tábor ve Sluneční zátoce“ – sehrát?! – Windy -

„JUNÁCI VZHŮRU“

Příznávám hned v úvodu a bez mučení. Nejsem skaut. Nebo, a to přesněji postihuje podstatu věci, nesložil jsem junácký slib. Opravdový skautský tábor jsem, vinou okolností, které každý z nás dobře zná, na svoji dětskou kůži nepožil. Pravda, táta i máma byli, jsou a budou skauty kovanými a doživotními a krev, jak se říká, není voda, ale pocit, který mne při poslechu písniček z demokazety obestřel, nesouvisí podle mě ani s geny, ani s výchovou. Přišel jsem na to přesně v té chvíli, kdy jsem sám sebe přistihl jak si se sluchátky na uších, bručím spolu s malým sólistou... „Vlče se nebojí nikoho,

přece má suchý salám od toho“ ... Dětské, že? Ale v tom to právě vězí. V každém z nás je, pod různě tlustou slupkou dospěláckých starostí a zkušeností, romantický desetiletý potrhlik. Nedělá si hlavu s tím, že ... text není žádný Kainar (proč bych alespoň jednou neodcitol sám sebe?) a melodie poněkud postrádá invenci. Nehledá v písničce pregnantně formulované myšlenky, ani odvážné klenuté paralely. Co hledá a velmi často i nachází, je pocit. Pocit čisté radosti, pocit jisté volnosti, pocit spolupatříčnosti, kamarádství, romantičnosti. No řekněte sami – je to málo?

A tak mám pro vás, majitelé této desky, kazety, či co to vlastně bude, jednu radu.

Poslouchejte těch dvadvacet písniček tolikrát, kolikrát se vám zachce, ale jen do té chvíle kdy je budete umět sami zazpívat. A pak (nepochybují, že se vhodná příležitost najde dost často) je zpívejte. Nic lepšího se s nimi totiž dělat nedá.

Wabi Daněk

Kazetu s 22 skautskými písničkami JUNÁCI VZHŮRU nahráli Stopaři z Jevisovic a vydalo

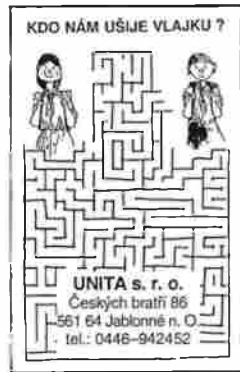
Hudební vydavatelství EDIT s. r. o., Zárubova 493, 143 00 Praha 1.

Pořadatelé museli s těžkým srdcem z množství exponátů vybrat jen ty nejzajímavější – od roku 1911 až do současnosti. V hale muzea stojí pravý skautský stan na podsadě, nechybí činovnícký kroj z 1. republiky, vodácký kroj elitní Čtyřky z poválečných let včetně ručně vyráběného pádla, množství rukodělných prací ze všemožného materiálu, totéž velké i menší, několikero křesel, vlnajky nově i historické, fotodokumentace, malby, junácká literatura, oddělení odiskaunt, známky se skautskou tematikou, odznaky, historické členské legitimace, alba a fotografie, vzpomínka na ústeckého skauta O. Hanžlička, který položil život za války jako anglický letec, model láboru atd. atd. Stálo to za to. H. B.

5. května v 17 hodin vzplál slavnostní táborák na počest 80. narozenin sestry Doubravky Němcové, vdovy po bratru Stříbrném Lišákovi, členovi náčelnictva. Sestra Duša je řádnou členkou 4. střediska v Ústí n. L. – Severní terase. *Helena Borská – Jitřenka*

24. dubna na den svatého Jiří, patrona skautů, sešli se zástupci ústeckého skautského okresu a zástupci oblasti Přemysla Otáče ke vzpomínce 1. výročí úmrtí svého čestného oblastního velitele Junáka bratra Jaroslava Kórnera – Kikiho u jeho hrobu v Ústí n.L. – Krásném Březně. Na stuhách kytice byla prostá slova „Skauti Ústí n. L. – 1993“.

Skauti, roztroušení po celé vlasti vzpomínají, vděčně památky ratra a „lajty“ Arnošta Kubinského, zakladatele skautingu v Pobeskydí, který je opustil před dvěma lety, 14. 7. 1991. Brožurku ze vzpomínek jeho „odchovanců“ sestavil *Vilém-Vlk-Maugli, Palkovice č. 500 739 41 u Frýdku Místku*

Požár v klubovně

Skauti a skautky 1. zboru v Prieví-
dži po vícenásobném stěhování
už skoro rok užívali prostory
v UNI buňkách, pronajaté po stav-
bařích na novém sídlišti. V těsné
blízkosti stěny klubovny stála me-
ringotka. V jednu dubnovou sobotu
v pozdních večerních hodinách
v ní vznikl požár. Začala hořet
i buňka, požár zachvátil celou
místnost. Obyvatelé protějšího
domu zavolali městský hasičský
sbor. Velitel hasičů, bývalý skaut,
ihned zjel pro okresního vůdce,
odemklí prostory klubovny a za-
bránil větším škodám. Aby se po-
žár nerozšířil do dalších buněk,
museli hasiči do střechy prorazit
velkou díru a meziprostory zalit
vodou. Tím bylo dle zkázy dvr-
ženo. Čelní stěna byla zničena
úplně, jeden a půl metrova poly-
styrenová lile se doslova vypařila
a s ní i další výzdoba. Co nesho-
řelo, zůstalo černé nebo mokré.

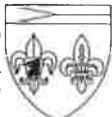
JB

Rozloučení s Míšou

Ve věku 60 let po těžké chorobě nás navždy opustila 19. dubna 1993 sestra Helena Škodová-Kučerová, rož. Svobodová-Miša. V letech 1968-70 byla redaktorkou časopisu Junák za divákmen. Se svým manželem Edvardem Škodou-Balú, zástupcem šéfredaktora a s dalšími měla zásluhu na urychleném vydání nultého a dalších čísel Junáka. Bylo předáno bratru náčelníku Dr. Rudolfu Plajnerovi při vernisáži Svojskovy výstavy v roztočském Oblastním muzeu 14.6. 1968, tři měsíce po obnově činnosti Čs. Junáka v rámci Pražského jara roku 1968. Redakce Junáka v této době nouzově pracovala ve stanu na letenském pláni. Sestra Miša byla poválečným odchovancem divlů, ho oddílů v Roztókách za vedení sestry Jindřišky Kopecské. Manžel Škodovi, spolu s dalšími zkušenými autory po zákazu Čs. Junáka napsali a vydali řadu metodických publikací se skautskou praxí, ovlivňujících přejít skautingu. Sestra Helena Škodová – Miša, patří k těm, kteří věděli, kde je jejich místo. Cest její památce.

Bye Gan

Z poradních
svitků českého
a slovenského
skautingu v za-
hraničí jsme se
dozvěděli, že

nejzdravějšími
akcemi zimy byly vánoční besídky
oddílu V. Fanderlíka společně
s Luxemburskem a jihoněmecká
na Velehradě.

— některé oddíly pro nedostatek
děti musely s pravidelnou činností
přestat

— na tábory 93 se chystá: pod ve-
dením br. Kopice-Padreho, jiho-
německý oddíl sv. Jiří, který letos
slavi 20 let činnosti, oddíl vidě-
ňského Bleska-Radka Pavlovce
připravuje desátý tábor Šíp 93 a
švýcarská oblast uskuteční tra-
diční Valendu na Horním Rýně.

Oprava: v č. 8 v článku Krték a skauti (JH) bylo omylem uvedeno „Foto V. Ziklová“ – správně mělo být „E. Čihalová, Příbram“

I. výprava českých skautů – sběratelů do Vídně

15. a 16. května 1993 se ve Vídni konalo mezinárodní setkání skautů-sběratelů. Naše výprava (1 skautka, 3 oldskautky a 13 oldskautů) přijela na pozvání 9. vídeňské grupy „St.Othmar“, která se o nás vzorně, bratrsky postarala.

Po krátkém slavnostním zahájení, při kterém miano nás přivítali sběratelé ze Slovenska, Dánska, Itálie, Švýcarska, Maďarska, Německa a hlavně domácí, následovala sběratelská burza. V sále měl svůj prostor též Scout-shop a filatelistický obchod. Burza byla hlavně výmenná, což bylo jistě pro nás všechny výhodné. Největší pozornosti se těšily velké vyšívané odznaky, které jsou v cizině více oblíbeny než odznaky kovové, pak opaskové přezky, vlaječky, suvenýry ze světových jamboree. Byla zde dostupná i filatelie (hlavně příležitostná razítka), pohlednice, časopisy, příručky, vlaječky a další sběratelská pošetění. Účastníci měli možnost navštívit velkou výstavu, a to nýbrž množství krojových součástí (i celé figuríny), odznaky, vyznamenání, historické vlaječky, velmi staré časopisy, příručky a další dokumentační materiály. Ústřední expozici rakouského skautingu obklopovaly předměty sousedních států: Itálie, Švýcarsko, Německo, Polsko, Maďarsko a úctyhodné množství i od nás. Jako člen historické komise jsem tudíž docela posmutněl při vědomí, kolik vzácných předmětů se stěhuje (stále) do zahraničí. Odbor pro skautské sběratelství zde vystavil svůj panel s průřezem naší filatelické činnosti a soubor asi třiceti našich historických přezek. Byla zde i filatelistická výstava, na které bylo rovněž vidět řadu zajímavostí, mezi nimi samozřejmě Poštu českých skautů 1918.

V neděli dopoledne rakouská pošta razítkovala záskyby příležitostným poštovním razítkem (letos již 4. se skautskou tematikou). Každý si něco odvezl, leckdo se znovu potěšil s úlovkou do sbírky a pochlubil se i ostatním (takovi jsme už my – sběratelé). Autobus vzlí a několik balíků papíru pro náš zpravodaj ZÍPSS, který nám videňští sběratelé darovali. Vedle sběratelských materiálů jsme si přiváželi zkušenosti, nové adresy a hlavně vědomí, že máme ve Vídni dobré přátele.

— Windy —

Kreativa 93 a Total normal

jsou názvy dvou celoročních akcí, vyhlášených Svazem německých skautů sv. Jiri – Deutsche Pfadfinderschenschaft Skaut Georg – DPSG – na tento rok. Mají seznámit skauty a veřejnost s dlouholetým úsilím německého svazu při začleňování zdravotně postižených dětí do skautské činnosti a podpořit iniciativu dětí – proto vypisují soutěž v tvořivosti s touto tématikou – KREATIVA 93.

V úvodu brožurky, která na toto téma v SRN vyšla je podrobně popsána situace postižených dětí v obnoveném Junáku a zdůvodněna potřeba bratrské pomoci. Pro ilustraci bylo použito fotografií a kreseb našich dětí, jak si představují skautování s postiženými dětmi. Jako hlavní symbol byl použit náš „krteček“, který sice špatně vidí, ale jinak se chová jako úplně normální. Německé děti ho dobře znají z televizních seriálů a je velmi oblíbený.

Celá akce má především podporovat samostatnost dětí. Rakouští skauti např. podpořili podobnou akci putovním divadlem, pořádali koncerty, operní představení Kouzelné flétny, v němž účinkovaly tělesně postižené děti.

Soutěž Kreactiva 93 má povzbudit děti, aby vyjádřily podporu zařazování postižených dětí do svých družin. Mohou se soutěže zúčastnit kresbami, kolážemi, fotografiemi, filmem, videozáznamem, soškami, scénkami, písničkou, pantomimou, divadelní scénkou a dalšími formami tvůrčích projevů. Vítěz soutěže bude odměněn týdenním pobytem v Praze.

Tato akce zajistí skautům nejen dobrou pověst místní a v rozsahu celostátním, ale i vědomí dobře vykonané práce pro blaho druhých. Pro nás je nejvýznamnější, že výnos bude použit na podporu budování centra pro postižené děti v družinách skautů v České republice.

Dr. R. Tománek

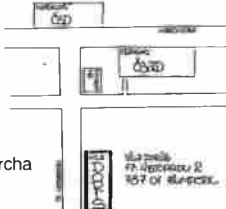
ZA NEJNIŽŠÍ CENY U NÁS –
nabízíme skautským oddílům dodatky

1. Domoveryky (od 30 kusů) ... Kč 2,50 za kus
 2. Čísla oddílů ... Kč 1,50 za kus
 3. Odborné odborné zdatnosti (víček)
skautů, skautek, světlůvek, vícat ... Kč 3,80 za kus
- Ceny jsou včetně 23 % DPH – zasíláme podle písemných objednávek do 14 dnů po jejich obdržení. Účtujeme navíc jen poštovné, vše v provedení „sitotisk“.

3. středisko Junáka „Stínadla“ Písek
Stínadla 363; 397 01 Písek

UBYTOVÁNÍ PRO KOLEKTIVY

Místo: Šumperk, Vila Doris,
17. listopadu 2
Termin: 28. 6. – 26. 9. 1993
Cena: 15,- Kč za osobu a noc,
podmínka – vlastní spací pytel
Vybavení: molitanové matrace,
WC, umyvadlo s teplou vodou, sprcha
Informace: tel. 0649 4212
(po pracovní době záznamník)

SKAUTING 10